NORGES OFFISIELLE STATISTIKK XI 305

KRIMINALSTATISTIKK

1956

Criminal Statistics 1956

STATISTISK SENTRALBYRÅ
OSLO 1958

Norges offisielle statistikk, rekke XI
Norway's Official Statistics, series XI

Rekke XI **Trykt 1957**

Nr. 268 Folkemengden i herreder og byer 1. januar 1956 *Population in rural districts and towns*
— 269 Norges jernbaner 1953—54 *Chemins de fer norvégiens*
— 270 Veterinærvesenet 1954 *Service vétérinaire*
— 271 Folketellingen 1. desember 1950 V Barnetallet i norske ekteskap *Population census December 1, 1950 V Fertility of marriages*
— 272 Sinnssykehusenes virksomhet 1955 *Hospitals for mental disease*
— 273 Norges elektrisitetsverker 1955 *Electricity plants*
— 274 Husholdningsregnskaper for jordbrukerfamilier 1954 *Familiy budgets for farmers' families*
— 275 Norges fiskerier 1955 *Fishery statistics of Norway*
— 276 Jordbruksstatistikk 1956 *Agricultural statistics*
— 277 Norges kommunale finanser 1952—53 til 1954—55 *Municipal finances*
— 278 Norges industri 1955 *Industrial production statistics*
— 279 Statistisk årbok 1957 *Statistical yearbook of Norway*
— 280 Norges handel 1956 Del I *Foreign trade of Norway Part I*
— 281 Kredittmarkedstatistikk 1955 *Credit market statistics*
— 282 Folkemengdens bevegelse 1955 *Vital Statistics and migration statistics*
— 283 Alkoholstatistikk 1956 *Alcohol statistics*
— 284 Husholdningsregnskaper for alderstrygdede mai 1955—april 1956 *Family budgets for old age pensioners*

Rekke XI **Trykt 1958**

Nr. 285 Økonomisk utsyn over året 1957 *Economic survey*
— 286 Skogavvirking 1952—53 til 1954—55 *Roundwood cut*
— 287 Bedriftstelling i Norge 24. april 1953 II Varehandel *Census of establishments April 24, 1953 II Wholesale and retail trade*
— 288 Lønnsstatistikk 1955 og 1956 *Wage statistics*
— 289 Meieribruket i Noreg 1955 *Norway's dairy industry*
— 290 Syketrygden 1954 *Health insurance*
— 291 Veterinærvesenet 1955 *Service vétérinaire*
— 292 Norges jernbaner 1954—55 *Chemins de fer norvégiens*
— 293 Norges fiskerier 1956 *Fishery statistics of Norway*
— 294 Norges bergverksdrift 1956 *Norway's mining industry*
— 295 Norges handel 1956 Del II *Foreign trade of Norway Part II*

NORGES OFFISIELLE STATISTIKK XI 305

KRIMINALSTATISTIKK

1956

Criminal Statistics 1956

STATISTISK SENTRALBYRÅ
CENTRAL BUREAU OF STATISTICS OF NORWAY
OSLO 1958

Tidligere utkommet:

Kriminalstatistikk.

Oversigt over de vigtigste Resultater af Norges Kriminalstatistik 1846—1885 III nr. 70.

Tabeller vedkommende Norges Kriminalstatistik 1886 III nr. 79, 1887 III nr. 94, 1888 III nr. 119, 1889 III nr. 141, 1890 III nr. 184, 1891 III nr. 188, 1892 III nr. 238, 1893 III nr. 260, 1894 III nr. 277, 1895, 1896 og 1897 IV nr. 14, 1898 og 1899 IV nr. 44, 1900 IV nr. 79, 1901 og 1902 IV nr. 126.

Kriminalstatistik 1903 og 1904 V nr. 41, 1905 og 1906 V nr. 91, 1907 og 1908 V nr. 142, 1909 og 1910 V nr. 203.

Oversigt over de vigtigste resultater av Kriminalstatistikken 1886—1904 V nr. 210.

Kriminalstatistik 1911 og 1912 VI nr. 59, 1913 og 1914 VI nr. 113.

Kriminalstatistikk 1915 og 1916 VI nr. 188.

Kriminalstatistikk og kriminell rettspleie 1917 og 1918 VII nr. 64, 1919 og 1920 VII nr. 85, 1921 og 1922 VII nr. 160.

Kriminalstatistikk 1923 og 1924 med hovedoversikt 1905—1924 VIII nr. 36.

Kriminalstatistikk 1925 og 1926 VIII nr. 101, 1927 og 1928 VIII nr. 133, 1929 og 1930 VIII nr. 190, 1931 og 1932 (med hovedoversikt 1923—1932) IX nr. 32, 1933 og 1934 IX nr. 84, 1935 og 1936 IX nr. 135, 1937 og 1938 IX nr. 187, 1939 og 1940 X nr. 38, 1941 og 1942 X nr. 92, 1943 og 1944 X nr. 122, 1945 og 1946 X nr. 166, 1947 og 1948 XI nr. 7, 1949 og 1950 XI nr. 96, 1951 og 1952 XI nr. 178, 1953 XI nr. 207, 1954 XI nr. 234, 1955 XI nr. 267.

Kriminell rettspleie.

Tabeller vedkommende den kriminelle Retspleie 1894—1896 III nr. 339, 1897 og 1898 IV nr. 37, 1899 og 1900 IV nr. 81.

Den kriminelle Retspleie 1901 og 1902 V nr. 3, 1903 og 1904 V nr. 48.

Opgaver over den kriminelle rettspleie og benådninger 1913 og 1914 VI nr. 173.

For de øvrige år er den utgitt sammen med Kriminalstatistikken.

Tilbakefallsstatistikk.

Denne statistikken er utkommet i forbindelse med Kriminalstatistikken for følgende år:

Kriminalstatistikk 1923 og 1924 med hovedoversikt 1905—1924 VIII nr. 36.

Kriminalstatistikk 1925 og 1926 VIII nr. 101, 1929 og 1930 VIII nr. 190, 1931 og 1932 IX nr. 32, 1933 og 1934 IX nr. 84, 1935 og 1936 IX nr. 135, 1939 og 1940 X nr. 38, 1953 XI nr. 207.

Forord

Kriminalstatistikken har tidligere stort sett bygd bare på oppgaver over de personer som har vært kjent skyldig i lovbrudd, hvilke lovbrudd de har begått og hvilken reaksjon som har vært anvendt overfor dem. Om disse forhold gir Kriminalstatistikk 1956 de samme opplysninger som tidligere årganger. I tillegg til denne tradisjonelle statistikk gir Kriminalstatistikk 1956 resultatene av den politistatistikk som kom i gang i 1956 og som bygger på oppgaver fra politiet om hver enkelt forbrytelse som kommer til dets kjennskap.

I innledningen til denne publikasjon er det gitt en historisk oversikt over kriminalstatistikken.

Publikasjonen er skrevet av førstesekretær Idar Møglestue som også har ledet arbeidet med kriminalstatistikken.

Statistisk Sentralbyrå, Oslo, 22. januar 1958.

Petter Jakob Bjerve

Otto Chr. Hiorth

Innhold

Oversikt. Side

Innledning ... 9
Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse ... 11
Omfang og opplegg av statistikken ... 11
Samlet antall personer som er dømt, har vedtatt bot eller fått påtaleunnlatelse ... 13
Rettsinstans ... 15
Forbrytelsenes art ... 17
Forseelsenes art ... 18
Kriminaliteten i ulike landsdeler ... 20
Forbryternes alder ... 22
Tidligere straffeforhold ... 25
Påtaleunnlatelse for forbrytelser ... 26
Domfelte og botlagte for forbrytelser, straffens art og størrelse ... 29
Overtredelser av pris- og rasjoneringslovgivningen ... 35
Forbrytelser ferdig etterforsket av politiet ... 36
Omfang og opplegg av statistikken ... 36
Ferdig etterforskede forbrytelser etter art og politiets avgjørelse eller innstilling 38
Tallet på delaktige ... 42
Opplysninger om alkoholpåvirking ... 43
Opplysninger om stjålet gods ... 45
Fengslinger ... 46
Personer siktet for forbrytelser ... 48
Sammendrag på engelsk ... 50

Tabeller.

I. Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser i 1946—1956 ... 55
II. Personer domfelt eller botlagt for forseelser i 1946—1956 ... 55
III. Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse pr. 1 000 innbyggere 14 år og eldre i 1946—1956 ... 55
IV. Personer domfelt eller botlagt for forbrytelser i 1956 etter arten av forbrytelsene 56
V. Personer gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser i 1956 etter arten av forbrytelsene 58
VI. Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser i 1952—1956 etter arten av forbrytelsene ... 60
VII. Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse i ulike fylker i 1956 ... 63
VIII. Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser i ulike fylker i 1956 etter arten av forbrytelsene og alder ... 64
IX. Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser 1953—1956 etter kjønn og alder ... 66

Side

X. Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for ulike hovedgrupper av forbrytelser 1953—1956 etter alder 66
XI. Domfelte og botlagte som også tidligere er straffet for forbrytelser 1953—1956 67
XII. Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser i 1956 etter straffesakenes avgjørelsesform 67
XIII. Personer domfelt eller botlagt for forbrytelser i 1956 etter arten av sanksjonene 68
XIV. Personer domfelt eller botlagt i 1956 etter forbrytelse og straff 72
XV. Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser i 1956 etter næring og sosialstilling 75
XVI. Personer domfelt eller botlagt for forbrytelser i 1956 etter alder og ekteskapelig stilling 75
XVII. Domfelte og botlagte for overtredelser av pris- og rasjoneringslovgivningen i ulike fylker i 1956 76
XVIII. Straffesaker pådømt av herreds-, by- og lagmannsrettene i 1956 77
XIX. Forbrytelser ferdig etterforsket av politiet i 1956 etter forbrytelsenes art og politiets avgjørelse eller innstilling 78
XX. Forbrytelser ferdig etterforsket i ulike politidistrikter i 1956 80

Vedlegg.

1—3. Oppgaveskjema for personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse 81
4—6. Skjema og veiledning for oppgavene over ferdig etterforskede forbrytelser 84

Contents

General survey. Page

Introduction 9
Persons convicted, fined and suspended of prosecution 11
The scope of the statistics 11
Total number of persons punishable for offences 13
The instances having settled the case 15
Type of crimes 17
Type of misdemeanours 18
Crimes and misdemeanours in the various parts of the country 20
Age of the criminals 22
Previous punishments 25
Suspension of prosecution for crimes 26
Persons sentenced for crimes by type and period of punishment 29
Violation of price- and rationing regulations 35
Crimes inquired into by the police 36
The scope of the statistics 36
Crimes inquired into by the police, by type of offence and police decision or proposition 38
Number of persons implicated in the crimes 42
Dates on crimes committed under influence of alcohol 43
Dates about stolen goods 45
Imprisonments 46
Persons accused of crimes 48
English summary 50

Tables.

I. Persons convicted, fined and suspended of prosecution for crimes, 1946—1956 55
II. Persons convicted and fined for misdemeanours, 1946—1956 55
III. Persons convicted, fined and suspended of prosecution per 1 000 inhabitants 14 years and more, 1946—1956 55
IV. Persons convicted and fined for crimes, by type of offence, 1956 56
V. Persons suspended of prosecution for crimes, by type of offence, 1956 58
VI. Persons punishable for crimes, by type of offence, 1952—1956 60
VII. Persons punishable for offences in various counties, 1956 63
VIII. Persons punishable for crimes in various counties, by type of offence and by age, 1956 64
IX. Persons punishable for crimes, by sex and age, 1953—1956 66
X. Persons punishable for crimes, by group of offence and age, 1953—1956 66
XI. Persons previously punished for crimes convicted and fined in 1953—1956 .. 67
XII. Persons punishable for crimes, according to the disposal of the case, 1956 67

Page

XIII. Persons convicted and fined for crimes, by type and period of punishment, 1956 68
XIV. Persons convicted and fined for crimes, by type of offence and punishment, 1956 72
XV. Persons punishable for crimes, by occupational and social status, 1956..... 75
XVI. Persons convicted and fined for crimes, by age and marital status, 1956..... 75
XVII. Persons convicted and fined for violation of price- and rationing regulations in various counties, 1956..... 76
XVIII. Cases decided by courts of the first and second instance, 1956 77
XIX. Crimes inquired into by the police, by type of offence and police decision or proposition, 1956 78
XX. Crimes inpuired into by the police in various police districts, 1956..... 80

Appendices.

1—3. Questionaries for persons convicted, fined and suspended of prosecution.... 81
4—6. Questionaries and circulars for crimes inquired into by the police 84

Oversikt

Innledning

Statistisk Sentralbyrå har utarbeidd kriminalstatistikk siden 1883. Før den tid ble statistikken utarbeidd av Justisdepartementet. I «Departementstidende» finnes enkelte kriminalstatistiske oppgaver helt tilbake til 1828. Fra 1860 er resultatene trykt i serien «Norges offisielle statistikk».

Fram til 1891 inneholder kriminalstatistikken detaljerte oppgaver over tallet på «Justissager» og «Politisager» som ble brakt inn for retten, sammen med opplysninger om personer som var tiltalt i disse sakene. Statistikken inneholder også oppgaver over utfallet av sakene, arten av forbrytelsene eller forseelsene, de tiltaltes alder og livsstilling.

Statistikken for 1892 ble utarbeidd etter en ny plan. Tidligere ble det laget to nærmest parallelle sett tabeller, idet både tiltalte personer og domfelte personer ble lagt til grunn for bearbeidingen. Fra 1892 er tallet på domfelte personer lagt til grunn for den detaljerte bearbeiding av statistikken. Om tiltalte (domfelte pluss de som blir frifunnet) gir statistikken fra nå av bare summariske oppgaver. Tabellene over de personene som fikk fellende dom, gir på den annen side mer detaljerte opplysninger enn tidligere. Det er bl.a. foretatt en gjennomgående sondring mellom personer tidligere ilagt straff og tidligere ikke ilagt straff. Dessuten er det tatt med opplysninger om sivilstand.

Dette opplegget av statistikken ble beholdt inntil 1923. Fra det året ble kriminalstatistikken utarbeidd etter et helt nytt opplegg. Oppgavene over tallet på forbrytelser og forseelser som det ble ilagt straff for, ble oppgitt. Det vil si at kriminalstatistikken fra nå av bare er en statistikk over lovovertredere; om tallet på begåtte lovbrudd foreligger det ikke lenger oppgaver. En viktig utbygging av statistikken var det at den i 1923 ble utvidd til også å omfatte personer som fikk påtaleunnlatelse for forbrytelser. Dessuten ble oppgavene over personer som vedtar forelegg mer detaljerte. Grupperingen etter forbrytelsenes art ble også lagt om i 1923. Tidligere hadde denne fulgt straffelovens inndeling i kapitler. Nå ble «motivene» for de straffbare handlinger lagt til grunn for grupperingen, idet hovedgruppene vinningsforbrytelser, voldsforbrytelser, sedelighetsforbrytelser og andre forbrytelser ble innført.

Opplegget av statistikken fra 1923 inkluderer også oppgaver over påtalemyndighetenes saksbehandling, dvs. oppgaver over tallet på personer som er siktet i avgjorte saker og hvor mange av disse påtalemyndighetene henlegger sakene for, hvor mange som får påtaleunnlatelse, vedtar forelegg eller pådrar seg tiltale. Disse opplysninger ble gitt både for forbrytelser og forseelser. Denne «politistatistikk» ble sløyfet alt fra 1927. Samme år ble dessuten kriminalstatistikken vesentlig redusert ved at oppgavene over arten av de registrerte forseelsene gikk ut.

En viktig oppgave for statistikken over lovovertredere er å bidra til belysning av tilbakefallsforholdene. Om tilbakefallet blant løslatte straffanger finnes oppgaver tilbake til 1874. Fra 1876 og nesten opp til århundreskiftet foreligger det også opplysninger om innkomne fangers tilbakefall. I Fengselstyrelsens Aarbøger for tidsrommet 1901—1907 gis det ytterligere opplysninger om tilbakefall. Deretter følger en lang pause når det gjelder undersøkelser av tilbakefall i sin alminnelighet, inntil Fengselstyret tar for seg alle personer løslatt etter fengselsstraff for forbrytelser i Norge i 1923—1926 og undersøker deres tilbakefall i en tiårsperiode etter løslatelsen. I Kriminalstatistikk 1935—1936 er det gjort rede for resultatene av denne undersøkelsen. En ny etterundersøkelse — denne gang av personer løslatt etter sin første fengselsstraff for forbrytelser i 1933—1936 — er publisert i Kriminalstatistikk 1939—1940. Disse personene ble bare fulgt i 3 år. Om tilbakefallet blant personer som har fått forskjellige former for betingede sanksjoner, finnes det med jamne mellomrom oppgaver helt tilbake til 1903. Hovedoversikt over disse resultatene finnes i Kriminalstatistikken for 1923—24, 1951—52 og 1953.

Fengselstyret utarbeider statistikk over personer innsatt i våre straffeanstalter. Denne statistikken gir opplysninger om arten av de lovbrudd som fangene har begått, straffetid, straffeart, alder, sivilstand, bosted og tidligere straffeforhold. For tidsrommet 1875—1900 er resultatene publisert i publikasjonene Straffearbeidsanstalter og Distriktsfengsler. Fra 1901 er statistikken trykt i Fengselstyrets årbøker.

Dette opplegget av statistikken tilfredsstiller ikke lenger fullt ut de krav som det er naturlig å stille til en rettsstatistikk. Den største mangel er at statistikken bare inneholder oppgaver over personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse, mens opplysninger om tallet på begåtte lovbrudd mangler helt. Dessuten er tilbakefallsundersøkelsene mangelfulle. De har stort sett belyst tilbakefallet blant personer undergitt en bestemt sanksjon. For å få grunnlag for en vurdering av de ulike sanksjonsformers hensiktsmessighet, må undersøkelsene omfatte lovovertredere som er behandlet på ulike vis. Det er også ønskelig at lovovertredernes fortid blir registrert mer detaljert enn i de foreliggende undersøkelser.

På det mer tekniske plan er det viktig å se oppgavene til rettsstatistikken i sammenheng med beslektede meldinger til andre myndigheter. En sam-

ordning av meldingene til Byrået, Strafferegisteret, Polititidende m.v. åpner f.eks. muligheter for en mer rasjonell oppgaveinnhenting enn den som praktiseres i dag.

I Byrået har det i de 2—3 siste årene vært arbeidd med planer for omlegging og utviding av rettsstatistikken. Dette planleggingsarbeid er ennå ikke på langt nær avsluttet. Byrået har imidlertid foreløpig gjennomført enkelte endringer i opplegget av statistikken. Det viktigste av disse tiltakene er utarbeidingen av en ny statistikk over forbrytelser ferdig etterforsket av politiet (politistatistikken). Denne publikasjon gir resultatene både av den mer tradisjonelle statistikken over personer kjent skyldig i lovovertredelser ved dom, forelegg eller påtaleunnlatelse og av statistikken over ferdig etterforskede forbrytelser i 1956. Det nåværende opplegg av disse to statistikkene er det gjort nærmere greie for i de respektive tekstavsnittene.

Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse.

Omfang og opplegg av statistikken.

Langt fra alle begåtte lovbrudd kommer til politiets kjennskap. Denne uregistrerte kriminaliteten vil i praksis falle utenfor rammen av enhver rettsstatistikk. Rettsstatistikkens arbeidsområde er m.a.o. avgrenset til de lovbrudd som meldes til politiet eller andre rettsmyndigheter. Som det framgår av innledningsavsnittet, har norsk rettsstatistikk gjennom tidene bare dekket en del av dette arbeidsfeltet. Siden 1923 har kriminalstatistikken i alt vesentlig vært en statistikk over personer kjent skyldige i lovovertredelser ved dom, forelegg eller påtaleunnlatelse. Selv om statistikken således bare dekker en svært liten del av den faktiske kriminalitet, omfatter den de lovbrudd som det er av størst samfunnsmessig betydning å ha særlig god oversikt over.

Statistikken for 1956 er i hovedprinsippet lagt opp på samme vis som i årene tilbake til 1923. Personer som kommer under straffeforføyning fordi de har overtrådt den militære straffelov, blir ikke registrert i statistikken. Ellers omfatter statistikken alle personer som har fått endelig fellende dom eller rettskraftig bot i vedkommende år. Statistikken omfatter dessuten personer som har fått påtaleunnlatelse for forbrytelser.

Tidligere er tallet på domfelte og botlagte personer omtalt i statistikken som «straffelte» personer. Etter hvert som domstolene har fått større muligheter for å anvende andre reaksjonsmidler enn fengsels- og bøtestraff, er denne betegnelsen blitt mindre dekkende. Den er derfor ikke nyttet i denne publikasjonen. Uttrykket straffbare personer er fortsatt nyttet i kriminalstatistikken. Bruken av dette begrepet er imidlertid innskrenket noe til fordel for den fullstendige betegnelsen personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse.

Oppgavene til statistikken over domfelte, botlagte og personer som får

påtaleunnlatelse blir hentet inn på tre hovedskjemaer. Det første av disse skjemaene (se vedlegg 1 side 81) inneholder summariske oppgaver for hver kjøpstad og bygdene (inkl. ladesteder) innen hvert domsogn over personer domfelt eller botlagt for forseelser. Oppgavene er spesifisert på de ulike avgjørelsesformer (vedtatt forelegg, dømt til fengsel eller bot, straffeutsettelse, straffeunnlatelse og ren sikringsdom), rettsinstans og kjønn. For personer som får fellende dom eller som vedtar forelegg for forbrytelser, fylles det ut en individualoppgave (se vedlegg 2 side 82). For hver person inneholder dette skjema opplysninger om navn, fødselsdato, fødested, bosted, kjønn, yrke, sivilstand og tidligere straffeforhold. Om forbrytelsene oppgis de lovparagrafer som er overtrådt, tidspunktet for overtredelsene og gjerningsstedet. Videre angis straffens art og størrelse og om straffen er gjort ubetinget eller betinget. Dersom det overfor vedkommende er besluttet å anvende sikring, domsutsettelse, straffeunnlatelse eller arbeidsskole blir også dette opplyst. Oppgavene over personer som får påtaleunnlatelse for forbrytelser får Byrået gjennom Strafferegisteret i form av kopier av de tellekort som statsadvokatene er pålagt å sende dette register. Disse tellekortene (se vedlegg 3 side 83) er individualoppgaver med omtrent de samme opplysninger som skjemaet for de domfelte og botlagte for forbrytelser.

For overtredelser av pris- og rasjoneringslovgivningen blir det hentet inn summariske oppgaver på egne skjemaer. Denne særordning skyldes at disse overtredelsene blir behandlet i et eget avsnitt i statistikken, helt atskilt fra oppgavene over de andre lovbruddene. Videre blir det som et tillegg til den egentlige kriminalstatistikk innhentet oppgaver over avsluttede straffesaker ved herreds-, by- og lagmannsrettene.

Som det framgår av denne oversikt over oppgavene som innhentes, er det lagt mest vekt på registrering av de personer som har begått forbrytelser. For personer kjent skyldig i forseelsessaker omfatter statistikken, som tidligere nevnt, ikke påtaleunnlatelser. Opplysningene om de domfelte eller botlagte for forseelser er også langt mer summariske enn de som registreres i forbrytelsessakene. For forseelser gir statistikken således ingen opplysninger om de lovbestemmelser som er overtrådt, og bare summariske oppgaver over de sanksjoner som er nyttet overfor lovovertrederne.

Til alkoholstatistikken innhenter Byrået særskilte oppgaver over tallet på personer som har begått drukkenskapsforseelser (lgl. §§ 16, 17 og 19) eller overtrådt lovbestemmelsene om innførsel, omsetning og tilvirking av rusdrikk. Dessuten utarbeides det en egen statistikk over straffelte motorvognførere. Statistikken over drukkenskapsforseelser og forseelser mot rusdrikklovgivningen bygger på en annen definisjon av telleenheten enn kriminalstatistikken. Disse tre særstatistikkene er likevel et nyttig supplement til kriminalstatistikken, da de gir en viss oversikt over arten av de begåtte forseelser.

Den grunnleggende telleenhet i denne statistikken er den enkelte person. Personer som blir domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse mer enn en gang i løpet av ett år, telles imidlertid med i statistikken for dette året like mange ganger som vedkommende er domfelt, har vedtatt bøteforelegg eller har fått påtaleunnlatelse i året.

Samlet antall personer som er dømt, har vedtatt bot eller fått påtaleunnlatelse.

Oppgaver over tallet på personer som har fått endelig fellende dom, vedtatt bot eller som har fått påtaleunnlatelse for forbrytelser i årene 1946—1956 er stilt sammen i tabell I i tabellverket. Tabell II inneholder oppgaver for de samme år over domfelte og botlagte i forseelsessaker, mens antall domfellelser, forelegg og påtaleunnlatelser pr. 1 000 innbyggere 14 år og over framgår av tabell III. Enkelte hovedtall for de fem siste årene er også tatt inn i tabell 1 nedenfor.

Tabell 1. Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse i årene 1952—1956[1].

	Forbrytelser				Forseelser			I alt
	Endelig dom	Vedtatt bot	Påtale-unnl.	I alt	Endelig dom	Vedtatt bot	I alt	
1952.....	2 622	304	1 202	4 128	3 503	37 233	40 736	44 864
1953.....	2 445	272	1 151	3 868	3 505	38 796	42 301	46 169
1954.....	2 421	322	1 128	3 871	3 984	40 948	44 932	48 803
1955.....	2 383	335	1 305	4 023	3 655	38 131	41 786	45 809
1956.....	2 587	329	1 636	4 552	4 121	39 417	43 538	48 090

[1] Personer som har overtrådt den militære straffelov, pris- og rasjoneringslovgivningen er ikke telt med.

I 1956 ble 529 flere personer enn året før kjent skyldig i forbrytelser. Dette er en stigning på 13 prosent i tallet på registrerte forbrytere. Tallet på påtaleunnlatelser viste størst stigning, det ble i 1956 gitt hele 25 prosent flere påtaleunnlatelser i forbrytelsessaker enn i 1955. Antall fellende dommer var 9 prosent høyere i 1956 enn foregående år, mens det ble vedtatt omtrent like mange forelegg for forbrytelser i de to årene.

For forseelser ble 13 prosent flere personer domfelt i 1956 enn i 1955, antall forelegg gikk i samme tidsrom opp med vel 3 prosent. I alt steg tallet på personer som fikk fellende dom eller vedtok forelegg i forseelsessaker med 1 752 eller 4 prosent fra 1955 til 1956.

Bortsett fra 1952 har det i etterkrigsårene fram til 1953 vært registrert en stadig nedgang i tallet på personer som ble domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser. I 1954 var tallene så å si uforandret fra

året før. For hele perioden fra 1948 til 1954 gikk tallet på personer kjent skyldig i forbrytelser ned med 20 prosent. Med den registrerte økingen i kriminaliteten i de to siste årene er tallet på personer kjent skyldig i forbrytelser kommet opp på et nivå som bare ligger 6 prosent under 1948-nivået. Også tallet på domfelte og botlagte for forseelser gikk betydelig ned i de første etterkrigsårene. Det laveste nivå ble nådd i 1951, da det ble registrert 25 prosent færre dommer og forelegg for forseelser enn i 1948. I de siste 5 årene, bortsett fra 1955, har forseelsestallet gjennomgående vist en svak stigende tendens. Tallet på domfelte og botlagte for forseelser er imidlertid ennå betydelig lavere enn i de første etterkrigsårene, i 1956 var således tallet på avsagte fellende dommer og vedtatte forelegg for forseelser ca. 17 prosent lavere enn 1948-tallet.

Regnet pr. 1 000 innbyggere 14 år og eldre utgjorde tallet på personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse i forbrytelsessaker 1,95 i 1948 mot 1,75 i 1956. Tilsvarende tall for 1954 og 1955 var henholdsvis 1,51 og 1,56. For forseelser ble det i 1956 domfelt eller botlagt 16,73 personer pr. 1 000 innbyggere 14 år og eldre. I 1948 var tallet 21,01.

Tabell 2. Menn og kvinner domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse.

	Domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser			Domfelt eller botlagt for forseelser		
	Menn	Kvinner	I alt	Menn	Kvinner	I alt
1952	3 829	299	4 128	38 834	1 902	40 736
1953	3 607	261	3 868	40 490	1 811	42 301
1954	3 611	260	3 871	43 292	1 640	44 932
1955	3 761	262	4 023	40 252	1 534	41 786
1956	4 249	303	4 552	41 700	1 838	43 538

I 1956 var 6,7 prosent av de personene som ble kjent skyldig i forbrytelser, kvinner. Dette forholdstallet var noe høyere i de første årene etter krigen (12,5 prosent i 1945), men det har nå ligget konstant på samme nivå i de 4 siste årene. Kvinnene er sterkest representert blant dem som får påtaleunnlatelse, i 1956 ble således 10,7 prosent av påtaleunnlatelsene gitt for forbrytelser begått av kvinner. Tilsvarende prosenttall for de domfelte og dem som vedtok bot var 4,3 og 5,5. Av de personene som får fellende dom eller vedtar bøter for forseelser utgjør kvinnene en enda mindre del enn tilfellet er for forbrytelser. Kvinner ble således kjent skyldig i bare 4,2 prosent av de forseelsessaker som statistikken omfatter for 1956.

I avsnittet om opplegget av statistikken er det påpekt at en og samme person godt kan bli telt med i statistikken to eller flere ganger i løpet av ett år. Betingelsen for dette er at vedkommende i løpet av dette året pådrar seg mer enn en dom, bot eller påtaleunnlatelse. For å kartlegge omfanget av

slike dobbelttellinger er det i 1956 foretatt en særbearbeiding av individualoppgavene for forbrytelsessakene. Resultatene av denne undersøkelsen framgår av tabell 3.

Tabell 3. Personer kjent skyldig i forbrytelser i 1956 etter sanksjonenes art og antall[1].

	Påtale-unnlatelse	Forelegg	Dom	Påtale-unnlatelse og forelegg	Påtale-unnlatelse og dom	Forelegg og dom	I alt
1 sanksjon	1 472	312	2 354	–	–	–	4 138
2 sanksjoner ..	67	3	96	3	13	8	190
3 —»— ..	3	–	6	–	1	–	10
4 —»— ..	1	–	–	–	–	–	1
I alt	1 543	315	2 456	3	14	8	4 339

[1] Personer som er kjent skyldig flere ganger i året er i denne tabellen tatt med bare en gang.

I alt 201 personer ble i 1956 domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser mer enn én gang, idet 190 og 10 personer pådro seg henholdsvis 2 og 3 sanksjoner, mens 1 person fikk hele 4 påtaleunnlatelser i løpet av året. Statistikken omfatter i alt 4 339 ulike personer. Ved å nytte tallet på domfellelser, vedtatte bøter og beslutninger om påtaleunnlatelse som uttrykk for antall personer kjent skyldig i forbrytelser, er vi altså kommet fram til et tall som ligger 213 eller 5 prosent over det faktiske. Dette har neppe noen betydning for de konklusjoner som trekkes på grunnlag av det statistiske materialet.

Rettsinstans.

I norsk strafferettspleie er hovedregelen den at påtalemyndigheten (politi, statsadvokater og riksadvokaten) skal reise tiltale ved en domstol for de straffbare handlinger den mener å kunne bevise at bestemte personer har begått. For straffbare handlinger hvor strafferammen er bøter eller inntil ett års fengsel, kan påtalemyndigheten imidlertid utferdige forelegg om bot i stedet for å reise tiltale. Et annet viktig unntak fra hovedregelen om at tiltale skal reises, danner reglene i straffeprosessloven og barnevernloven om påtaleunnlatelser.

For saker som påtalemyndigheten beslutter avgjort ved utferdigelse av forelegg eller påtaleunnlatelse, kan den siktede forlange å få saken prøvd ved domstolene. Gjør han ikke bruk av denne retten har forelegget samme rettskraft som en endelig fellende dom. Ved beslutninger om påtaleunnlatelse er det fra påtalemyndighetenes side forutsatt at skyldsspørsmålet er på det rene. Som regel er denne forutsetning oppfylt ved en uforbeholden tilståelse fra siktede. Det er derfor naturlig å betrakte en ikke påklaget

beslutning om påtaleunnlatelse som en offisiell bekreftelse av skyldsspørsmålet på linje med en fellende dom. Uttrykket «personer kjent skyldig i lovovertredelser ved dom, forelegg eller påtaleunnlatelse» bygger på et slikt resonnement.

Tabell 4. Personer kjent skyldig i avgjorte straffesaker i 1956 etter rettsinstans.

	Forbrytelser			Forseelser		
	Byer	Bygder	Hele landet	Byer	Bygder	Hele landet
Påtalemyndighetene						
Forelegg[1]	115	214	329	27 137	12 280	39 417
Påtaleunnlatelse	891	745	1 636	..	..	..
I alt	1 006	959	1 965	27 137	12 280	39 417
Domstolene						
Forhørsrett	882	534	1 416	1 211	699	1 910
Herreds- og byrett	530	418	948	888	1 270	2 158
Lagmannsrett ..	91	83	174	7	16	23
Høyesterett	33	16	49	19	11	30
I alt	1 536	1 051	2 587	2 125	1 996	4 121
Straffbare i alt ..	2 542	2 010	4 552	29 262	14 276	43 538

[1] Inklusive vedtatte bøter i retten etter strpl. § 377, siste punktum.

I 1956 fikk 57 prosent av de personene som ble kjent skyldig i forbrytelser, sin sak avgjort ved dom, mens henholdsvis 36 og 7 prosent av sakene ble avgjort ved påtaleunnlatelse og forelegg. Vel halvparten av de domfelte (55 prosent) fikk dom i forhørsrett, mens 36 prosent ble dømt i herreds- eller byrett. 7 prosent av de domfelte fikk sin sak avgjort i lagmannsrett og 2 prosent i Høyesterett.

Av de personene som ble straffet for forseelser i 1956 vedtok de fleste (91 prosent), på samme vis som i tidligere år, politiets bøteforelegg. Herreds- og byrettene avsa de fleste fellende dommer i saker om forseelser. 52 prosent av dem som i 1956 ble domfelt for forseelser fikk endelig dom i herreds- eller byrett mot 46 prosent i forhørsrett.

I 1948 endte 19 prosent av de registrerte forbrytelsene med påtaleunnlatelse. Tilsvarende tall for 1955 og 1956 var 32 og 36 prosent. Straffesakene har således i de senere år i stadig større utstrekning endt med påtaleunnlatelse. Dette behøver ikke å bety at behandlingen av lovovertrederne er blitt vesentlig mildere i de senere år. Ved valg av reaksjonsmåte spiller forhold som alder og tidligere straffeforhold en avgjørende rolle. Økingen i

tallet på påtaleunnlatelser kan derfor skyldes endringer i lovovertredernes sammensetning etter disse kjennetegn. Dette spørsmål vil bli analysert nærmere i avsnittet om påtaleunnlatelsene.

Forbrytelsenes art.

Detaljerte oppgaver over personer domfelt eller botlagt i forbrytelsessaker i 1956 etter arten av de begåtte forbrytelser (dersom dommen eller forelegget gjelder flere forbrytelser, er personene gruppert på den av forbrytelsene som kan medføre høyest straff) er stilt sammen i tabell IV. Foruten etter forbrytelser er personene fordelt på kjønn og gjerningssted (bygder, Oslo, andre byer) i denne tabellen. Tabell V inneholder tilsvarende oppgaver for de lovovertredere som fikk påtaleunnlatelse i 1956, mens samlet antall personer kjent skyldig i ulike forbrytelser i årene 1952—1956 framgår av tabell VI.

Tabell 5. Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forskjellige hovedgrupper av forbrytelser.

	Vinningsforbrytelser			Volds-forbrytelser		Sedelighets-forbrytelser		Andre forbrytelser		
	I alt	Av dette: Bruks-tyveri av bil	Av dette: Andre tyvs-for-brytelser	I alt	Av dette legems-fornær-melse og -beska-digelse	I alt	Av dette utuktig omgjen-gelse og handling	I alt	Av dette doku-ment-falsk[1]	I alt
1952	2 855	325	2 189	527	361	294	211	452	155	4 128
1953	2 674	388	1 980	512	392	241	194	441	174	3 868
1954	2 553	372	1 872	556	414	292	226	470	176	3 871
1955	2 721	474	1 924	548	398	277	223	477	170	4 023
1956	3 344	622	2 307	532	386	285	236	391	133	4 552

[1] Inklusive fragåelse av underskrift.

Hele 73 prosent av de personene som ble kjent skyldig i forbrytelser i 1956 hadde begått vinningsforbrytelser, 12 prosent hadde gjort seg skyldige i voldsforbrytelser, mens henholdsvis 6 og 9 prosent er gruppert som sedelighetsforbrytere og «andre forbrytere».

Sammenliknet med foregående år er det i første rekke oppgavene for vinningsforbrytelser som har endret seg. For denne hovedgruppe var det i 1956 hele 623 eller 23 prosent flere fellende dommer, vedtatte forelegg eller påtaleunnlatelser enn i 1955. Tallet på straffbare for volds- og sedelighetsforbrytelser var så å si det samme i de to år, mens oppgavene for hovedgruppen «andre forbrytelser» viser en nedgang på 18 prosent.

Stigningen fra 1955 til 1956 i antall registrerte sanksjoner for vinningsforbrytelser refererer seg i første rekke til tyverier og bedragerier. Av tyvs-

forbrytelsene var det oppgavene for brukstyveri av motorkjøretøyer som steg sterkest prosentvis. For denne siste forbrytelse ble 622 personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse i 1956 mot 474 personer i 1955. Dette er en stigning på hele 31 prosent. Det har her i landet aldri vært registrert på langt nær så mange bilbrukstyverier som i 1956. Til sammenlikning nevner vi at statistikken for 1939 omfatter 160 biltyverier og at det i 1949, det året som har hatt færrest bilbrukstyverier i etterkrigstiden, ble registrert 174 slike forbrytelser. For andre tyvsforbrytelser ble også langt flere personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse i 1956 enn i de foregående år. Tallet for 1956 var således 383 eller 20 prosent høyere enn det for 1955. Dessuten viste oppgavene for bedrageri en markert stigning fra 84 i 1955 til 165 i 1956.

For de ulike grupper av voldsforbrytelser er det bare mindre endringer i tallene fra 1955 til 1956. De fleste forbryterkategorier viser en svak nedadgående tendens, dette gjelder også legemsfornærmelser og legemsbeskadigelser, som er de vanligste voldsforbrytelsene. For forsettlig drap og uaktsomt drap ble henholdsvis 6 og 11 personer dømt i 1956. Tilsvarende tall for 1955 var 7 og 4.

I 1956 ble 104 og 132 personer kjent skyldig i henholdsvis utuktig omgjengelse og utuktig handling med mindreårige. For den førstnevnte forbrytelses vedkommende er dette 21 færre personer enn i foregående år, mens tallet for den andre gikk opp med 34 i dette tidsrom. For voldtekt ble 10 personer dømt eller gitt påtaleunnlatelse i 1956 mot 5 personer i 1955.

Forseelsenes art.

Oppgavene til kriminalstatistikken inneholder, som tidligere nevnt, ingen opplysninger om arten av de begåtte forseelsene. Men på grunnlag av andre oppgaver Byrået innhenter, får man et visst inntrykk av hvordan forseelsene fordeler seg på de største gruppene. Således gir alkoholstatistikken opplysninger om personer som har gjort seg skyldige i drukkenskapsforseelser og overtredelser av lovbestemmelsene om innførsel, omsetning og tilvirking av rusdrikk, mens statistikken over motorvognsaker har oppgaver over forseelser mot motorvognloven.

Statistikken over drukkenskapsforseelser omfatter personer som blir ilagt straff etter løsgjengerlovens §§ 16, 17 og 19. Den omfatter imidlertid også de personer som får advarsel av politiet for misbruk av alkohol. I oppgavene til kriminalstatistikken er personer som blir tildelt advarsler ikke tatt med. For å kunne sammenlikne resultatene av drukkenskapsstatistikken og forseelsesoppgavene i kriminalstatistikken er det således nødvendig å skille ut advarslene i den førstnevnte av disse statistikkene. Det foreligger imidlertid ingen landsomfattende oppgaver over bruken av advarsler i drukkenskapssaker. På grunnlag av årsberetningene for Oslo politi, kan

Tabell 6. Domfelte og botlagte for ulike hovedgrupper av forseelser.

	Drukkenskaps-forseelser		Rusdrikk-forseelser		Motor-vogn-lov og trafikk-regler	Av dette Mvgl. §17 2. ledd	Andre for-seelser	I alt
	Regi-strert	Korri-gerte tall[1]	Regi-strert	Korri-gerte tall[2]				
1952.....	33 728	25 300	2 289	1 700	7 653	852	6 083	40 736
1953.....	34 985	26 700	2 571	1 900	8 917	1 070	4 784	42 301
1954.....	33 086	26 200	2 672	2 000	11 114	1 219	5 618	44 932
1955.....	31 888	24 800	2 125	1 600	10 699	1 378	4 687	41 786
1956.....	32 721	24 900	2 123	1 600	12 915	1 571	4 123	43 538

[1] I de korrigerte tall er advarsler gitt av politiet for alkoholmisbruk holdt utenfor. Tallet på advarsler er beregnet etter oppgaver for Oslo. For landet ellers er det regnet med at det ble gitt advarsler i 15 prosent av de registrerte drukkenskapssaker. [2] Tallene er korrigert for dobbelttellinger som er anslått til å utgjøre 25 prosent av de registrerte forseelsene.

bruken av advarsler for drukkenskapsforseelser ved dette politikammer bestemmes. Oppgavene viser at over 30 prosent av drukkenskapssakene blir avgjort ved tildeling av advarsel. Det er grunn til å anta at bruken av advarsler er langt mindre ved andre politikammer. I de korrigerte tallene i tabell 6 er det regnet med at advarsler blir nyttet for 15 prosent av de drukkenskapsforseelser som registreres andre steder enn i Oslo. Basert på denne forutsetning er tallet på personer botlagt eller domfelt for drukkenskap i 1956 beregnet til 24 900. Også statistikken over rusdrikkforseelser bygger på en annen definisjon av telleenheten enn kriminalstatistikken. En person som har vedtatt bot eller fått endelig dom for ulovlig innførsel, omsetning eller tilvirking av rusdrikk blir i alkoholstatistikken telt med flere ganger dersom boten eller dommen omfatter overtredelser av flere bestemmelser. Oppgavene over tallet på forelegg og dommer for rusdrikkforseelser viser således — i likhet med oppgavene over drukkenskapsforseelser — høyere tall enn en registrering etter kriminalstatistikkens prinsipper ville gjort. På grunnlag av oppgaver for Oslo synes det rimelig å regne med at dobbelttellingene i denne statistikken utgjør omtrent 25 prosent av de registrerte forseelsene. Anslagsvis ble således 1 600 personer botlagt eller domfelt for hjemmebrenning, smugling, gauking o.l. i 1956. Samme år ble 12 915 personer botlagt eller domfelt for overtredelser av motorvognloven og trafikkreglene. Av disse ble 1 571 ilagt straff for kjøring i alkoholpåvirket tilstand.

Etter disse korrigerte oppgavene ble 57 prosent av samtlige forelegg og dommer i forseelsessaker i 1956 ilagt på grunn av drukkenskapsforseelser, mens trafikksakene og rusdrikksakene (hjemmebrenning, smugling, gauking o.l.) utgjorde henholdsvis 30 og 4 prosent av de registrerte forelegg og dommer. De andre uspesifiserte forseelser representerte således bare ca.

9 prosent av foreleggene og dommene i 1956. Det store antall forseelsessaker som rettsmyndighetene stadig arbeider med, er følgelig fullstendig dominert av alkoholsaker og trafikksaker.

Fra 1955 til 1956 var det ingen vesentlige endringer i antall dommer og forelegg for drukkenskaps- og rusdrikklovforseelser. For overtredelser av motorvognloven og trafikkreglene gikk derimot tallet på domfelte og botlagte motorvognførere opp med hele 21 prosent i dette tidsrom. Denne stigning skyldes i første rekke at det i Oslo, vesentlig på grunn av skjerpet reaksjon overfor parkeringsovertredere, ble straffet 1 389 flere førere i 1956 enn i 1955. Tallet på førere som ble ilagt straff for kjøring i alkoholpåvirket tilstand gikk opp fra 1 378 i 1955 til 1 571 i 1956 eller med 14 prosent. Også i de foregående år har tallet på alkoholpåvirkede motorvognførere vist en stadig stigende tendens. I 1949, det året i etterkrigstiden hvor det ble registrert færrest fyllekjørere, ble 658 personer domfelt eller botlagt etter motorvognlovens § 17, 2. ledd. Oppgavene for 1956 viser m.a.o. nesten $2^1/_2$ gang så mange alkoholpåvirkede motorvognførere som i 1949. I samme tidsrom er imidlertid bil- og motorsykkelparken også mer enn fordoblet. Tallet på registrerte fyllekjørere har i de senere år stort sett steget proporsjonalt med tallet på innregistrerte motorkjøretøyer. Statistikken gir således ikke grunnlag for noen slutning om endringer i motorvognførernes ansvarskjensle på dette området.

Kriminaliteten i ulike landsdeler.

Fylkesvise oppgaver over personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse i 1956 er stilt sammen i tabell VII. Tilsvarende oppgaver spesifisert på de viktigste grupper av forbrytelser framgår av tabell VIII.

Tabell 7. Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse i byer og bygder.

	Forbrytelser			Forseelser[1]			I alt		
	Byer	Bygder	Hele landet	Byer	Bygder	Hele landet	Byer	Bygder	Hele landet
1952	2 279	1 849	4 128	28 858	11 878	40 736	31 137	13 727	44 864
1953	2 205	1 663	3 868	29 682	12 619	42 301	31 887	14 282	46 169
1954	2 161	1 710	3 871	29 427	15 505	44 932	31 588	17 215	48 803
1955	2 253	1 770	4 023	28 137	13 649	41 786	30 390	15 419	45 809
1956	2 541	2 011	4 552	29 262	14 276	43 538	31 803	16 287	48 090

[1] Omfatter ikke påtaleunnlatelser.

Av de personene som i 1956 ble domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser hadde 56 prosent begått de straffbare handlinger i byer (kjøpsteder). Forseelsene er i enda sterkere grad knyttet til byene, idet

67 prosent av foreleggene og domfellelsene for denne kategori av lovovertredelser falt på byene. Også i de nærmest foregående år har fordelingen av straffesakene på byer og bygder vært slik som oppgavene for 1956 viser.

Tabell 8. Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse pr. 1 000 innbyggere i ulike landsdeler i 1956.

	Forbrytelser			Forseelser[1]		
	Byer	Bygder	I alt	Byer	Bygder	I alt
Østlandet	2.33	0.87	1.45	28.57	6.39	15.30
Oslo	2.42	.	2.42	27.83	.	27.83
Østlandet ellers	2.14	0.87	1.09	30.10	6.39	10.64
Sørlandet	2.39	0.76	1.22	29.04	5.80	12.46
Vestlandet.....	2.10	0.80	1.15	21.68	4.55	9.14
Bergen.....	2.07	.	2.07	18.61	.	18.61
Vestlandet ellers	2.14	0.80	1.01	24.76	4.55	7.68
Trøndelag	3.22	0.71	1.18	38.87	5.40	11.75
Trondheim....	3.24	.	3.24	39.40	.	39.40
Trøndelag ellers	2.38	0.71	0.72	20.20	5.40	5.50
Nord-Norge ...	4.05	0.96	1.29	29.55	7.65	9.97
Hele landet.....	2.41	0.84	1.32	27.73	5.97	12.64

[1] Omfatter ikke påtaleunnlatelser.

Tallet på personer kjent skyldig i forbrytelser pr. 1 000 innbyggere var 2,41 for byene og 0,84 for bygdene i 1956. Tilsvarende tall for domfelte og botlagte i forseelsessaker var 27,73 i byene og 5,97 i bygdene. Vurdert etter folketallet ble det i 1956 etter kriminalstatistikkens oppgaver, begått over 4 ganger så mange lovovertredelser i byene som i bygdene. Forskjellen er noe mindre for de mer alvorlige lovovertredelser, forbrytelsene, idet forbrytelseshyppigheten i byene var noe i underkant av det tredobbelte av tallet for bygdene.

Nord-Norge er den landsdelen hvor det i 1956, som i tidligere år, ble registrert flest forbrytelser pr. innbygger (se tabell 8). Av de andre landsdelene hadde Trøndelag et relativt høyt forbrytertall for byene. Dette tallet er imidlertid helt bestemt av oppgavene for Trondheim, hvor det i de to siste årene har vært spesielt mange personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser. I 1956 hadde Trondheim 3,24 straffbare pr. 1 000 innbyggere, mens det i Oslo og Bergen var henholdsvis 2,42 og 2,07. For bygdene hadde Trøndelag den laveste kriminalitetspromillen i 1956, mens Vestlandet var den landsdelen som hadde lavest tall for straffbare pr. 1 000 innbyggere. De mest markerte geografiske ulikhetene i tallet på domfelte og botlagte i forseelsessaker gjelder de tre største byene. I Trondheim ble gjennomsnittlig 39 av hver 1 000 innbygger ilagt straff for forseelser i 1956, mens tilsvarende forholdstall for Oslo og Bergen var henholdsvis 28 og 19.

I samtlige landsdeler gikk tallet på dommer, forelegg og påtaleunnlatelser for forbrytelser opp fra 1955 til 1956. Stigningen var størst på Østlandet (18 prosent) og minst i Nord-Norge (2 prosent). Av de tre største byene var det bare Oslo som hadde vesentlig flere forbrytelsessaker i 1956 enn året før.

Oppgavene over domfelte og botlagte for forseelser viser at stigningen i antall registrerte forseelser fra 1955 til 1956 refererer seg til Østlandet og Trøndelag, i de andre landsdelene ble det i 1956 registrert omtrent like mange dommer og forelegg for forseelser som i 1955. Stigningen var størst i Trøndelag, i Trondheim utgjorde den hele 42 prosent mot 16 prosent i de andre Trøndelagskommunene.

Foran er det påpekt at 57 prosent av de registrerte forbrytelser i 1956 var begått i byene. En nærmere analyse av tallene viser at det er vinningsforbryterne som gir byene dette flertall. Av de personene som ble kjent skyldige i vinningsforbrytelser i 1956 hadde i alt 60 prosent begått lovbruddene i byer. For voldsforbrytelser var det flere straffbare på bygdene enn i byene, mens det for personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for sedelighetsforbrytelser var omtrent like mange på bygdene som i byene i 1956.

Forbryternes alder.

Alderssammensetningen til de personene som ble domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser i de siste år framgår av tabellene IX og X. Tilsvarende tall for de ulike fylker finnes i tabell VIII.

Tabell 9. Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser prosentvis fordelt på ulike aldersklasser.

	14—17 år	18—20 år	21—24 år	25 år og over	I alt
	Pct.	Pct.	Pct.	Pct.	Pct.
1953	16	13	15	56	100
1954	16	13	15	56	100
1955	20	13	14	53	100
1956	22	13	13	52	100

I 1956 var 52 prosent av de personene som ble kjent skyldig i å ha begått forbrytelser 25 år og eldre, mens 22 prosent var 14—17 år. Resten fordelte seg likt på de to aldersklassene 18—20 år og 21—24 år med 13 prosent på hver. Mens altså 48 prosent av forbryterne i 1956 var under 25 år, var tilsvarende prosenttall for 1950, 1953 og 1955 henholdsvis 41, 44 og 47. Det er i første rekke tallet på de helt unge (14—17 år) lovovertredere som relativt sett har vist en stigende tendens i de senere år. I 1950 utgjorde antall 14—17-åringer, som ble kjent skyldig i forbrytelser, 11 prosent av alle registrerte forbrytere, mens altså andelen var hele 22 prosent i 1956. Disse prosent-

tallene forteller at det i de senere år blant de straffbare for forbrytelser stadig er blitt flere ungdommer. Dette behøver ikke være ensbetydende med at ungdomskriminaliteten har forverret seg i de senere år. Utviklingen i tallene kan skyldes mindre kriminalitet i de eldre aldersklasser eller endring i befolkningens alderssammensetning. Dette vil bli kommentert nærmere nedenfor.

Vinningsforbryterne er gjennomgående yngre enn de andre kategorier av forbrytere. Mens 53 prosent av vinningsforbryterne i 1956 var under 25 år, lå tilsvarende prosenttall for de tre andre hovedgrupper mellom 30 og 40. Vinningsforbryterne skiller seg i første rekke ut fra voldsforbryterne, sedelighetsforbryterne og andre forbrytere ved at det i denne gruppen er mange helt unge forbrytere. I 1956 var 6 prosent av voldsforbryterne og 9 prosent av sedelighetsforbryterne og «andre forbrytere» 14—17 år gamle. I samme år tilhørte 28 prosent av vinningsforbryterne denne aldersklassen.

Tabell 10. Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forbrytelse pr. 1 000 innbyggere i ulike aldersklasser.

	14—17 år	18—20 år	21—24 år	25 år og over	I alt
1949	3.26	3.64	3.89	1.35	1.80
1950	2.98	3.69	3.95	1.21	1.66
1951	3.83	3.92	3.28	1.15	1.62
1952	3.96	4.12	3.19	1.16	1.63
1953	3.68	4.23	3.22	1.05	1.52
1954	3.72	4.34	3.29	1.03	1.51
1955	4.59	4.37	3.32	1.01	1.56
1956	5.85	4.78	3.62	1.10	1.75

For hver 1 000 innbyggere 14 år og eldre ble 1,75 personer i 1956 domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser. Forbryterhyppigheten er imidlertid svært forskjellig for de ulike aldersklasser. Tallet på personer kjent skyldig i forbrytelser pr. 1 000 innbyggere i alderen 14—17 år var 5,85 i 1956 mot henholdsvis 4,78, 3,62 og 1,10 i aldersklassene 18—20 år, 21—24 år og 25 år og over. For alle hovedgrupper av forbrytelser er tallet på straffbare pr. 1 000 innbyggere vesentlig lavere for personer 25 år og eldre enn for personer i alderen 14—24 år (se tabell X). Tallene for voldsforbrytelser gir imidlertid et noe annet bilde av forbryterhyppigheten i de forskjellige aldersklasser enn oppgavene over alle straffbare, idet tallet på registrerte voldsforbrytere pr. innbygger er høyest for personer i alderen 21—24 år. For sedelighetsforbrytelser og «andre forbrytelser» er forbryterhyppigheten relativt størst i aldersgruppen 18—20 år.

Med en så forskjellig kriminalitetshyppighet for de ulike alderstrinn som den vi har pekt på ovenfor, er det klart at endringer i befolkningens alderssammensetning vil virke inn på kriminalitetstallene. Vil en studere utviklingen i kriminaliteten over en årrekke, er derfor tallet på straffbare pr. 1 000 innbyggere i de ulike aldersgrupper det beste tallmaterialet.

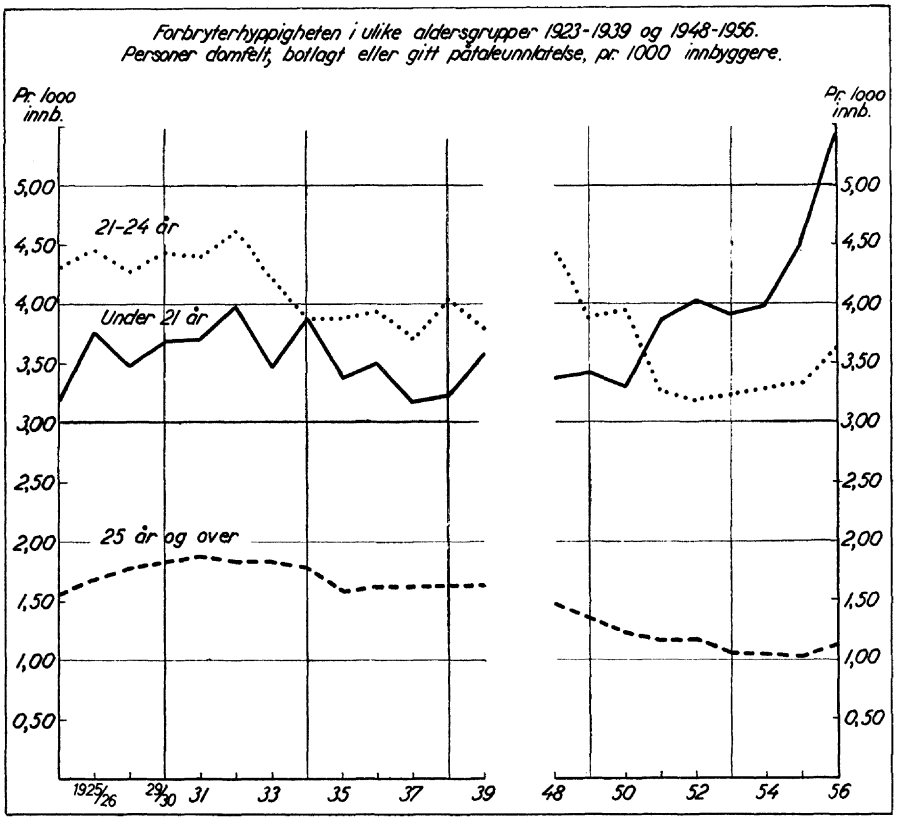

Fra 1955 til 1956 steg forbryterhyppigheten for alle aldersklasser. Den mest ugunstige utvikling viser imidlertid oppgavene for de unge lovovertrederne. For aldersklassen 14—17 år gikk tallet på dommer, forelegg og påtaleunnlatelser for forbrytelser opp fra 4,59 pr. 1 000 innbyggere i 1955 til 5,85 i 1956. Kriminaliteten for denne aldersklassen har gjennomgående vist en stigende tendens siden den ble spesifisert i statistikken i 1949. Det året utgjorde forbryterhyppigheten for 14—17-åringene 3,26. Også for gruppen 18—20 år har kriminalitetsforholdene forverret seg fra år til år i dette tidsrom. For disse personene var forbryterhyppigheten 3,64 i 1949 og 4,78 i 1956. Disse oppgavene viser at vi også her i landet nå er inne i en periode med sterkt stigende ungdomskriminalitet.

For aldersklassen 21—24 år gikk tallet på sanksjoner pr. 1 000 innbyggere ned i første halvpart av den siste 8-årsperioden, siden har forbryterhyppigheten vist en stigende tendens. Bortsett fra stigningen det siste året, har tallet på personer 25 år og eldre som er blitt kjent skyldig i forbrytelser, vist en gunstig utvikling i de senere år, idet forbryterhyppigheten gikk ned fra 1,35 i 1949 til 1,01 i 1955. De nåværende kriminalitetsforhold for den voksne del av befolkningen er alt i alt relativt gunstige. Det er imidlertid

fare for at den registrerte stigning i forbryterhyppigheten fra 1955 til 1956 også for denne del av befolkningen, innvarsler en endring i dette bildet. Etter hvert som de nåværende ungdomskull med høy kriminalitetsfrekvens rykker opp i aldersklassene, må vi regne med muligheten av at forbryterhyppigheten vil stige også i disse.

Tallet på ungdom kjent skyldig i forbrytelser var høyere i 1956 enn i noe annet år i fredstid siden statistikken fikk sitt nåværende omfang i 1923. For en nærmere illustrasjon av hvorledes kriminalitetsforholdene har utviklet seg på lengre sikt, er det i figuren på foregående side gitt en grafisk framstilling av forbryterhyppigheten for ulike aldersgrupper i tidsrommet 1923—1956. Årene 1940—1947 er utelatt i figuren på grunn av de unormale forhold under okkupasjonen og under rettsoppgjøret etter frigjøringen.

Tidligere straffeforhold.

Oppgavene til kriminalstatistikken inneholder ingen spesifiserte opplysninger om tidligere rulleblad for de personene som blir kjent skyldig i lovovertredelser. På skjemaet for domfelte og botlagte i forbrytelsessaker er det imidlertid tatt inn et spørsmål om vedkommende tidligere har vært ilagt straff for forbrytelser. Ved en omredigering av skjemaet i 1956 ble dette spørsmålet utvidd til også å gjelde eventuelle tidligere påtaleunnlatelser. Siden en stor del av oppgavene for 1956 er kommet inn på den gamle skjemautgaven, er denne skjemaomleggingen uten betydning for statistikken for 1956. For personer som får påtaleunnlatelse har vi ingen opplysninger om tidligere straffeforhold. Det er imidlertid relativt sjelden at en tidligere straffet person får påtaleunnlatelse.

Oppgaver over domfelte og botlagte som også tidligere har vært ilagt straff for forbrytelser er stilt sammen i tabell XI. Oppgavene gjelder årene 1953—1956, og de er spesifisert etter alder og hovedgrupper av forbrytelser.

Tabell 11. Domfelte og botlagte som også tidligere er ilagt straff for forbrytelser, i prosent av alle domfelte og botlagte.

	14—17 år	18—20 år	21—24 år	25 år og over	I alt
	Pct.	Pct.	Pct.	Pct.	Pct.
1953	16	14	35	58	50
1954	7	23	35	57	50
1955	10	24	35	55	48
1956	7	20	35	57	49

Av de personene som ble domfelt eller botlagt i 1956, var 49 prosent tidligere straffet for forbrytelser. Dette forholdstallet har også i de foregående år vært av samme størrelsesorden. Oppgavene for de ulike aldersklasser viser — som rimelig er — at andelen av tidligere straffede er stigende

med forbryternes alder. I 1956 utgjorde de tidligere straffede i aldersklassen 14—17 år 7 prosent av de domfelte og botlagte i denne alder. Av forbryterne på 25 år og over var derimot 57 prosent straffet også tidligere.

Blant vinningsforbryterne er det relativt sett langt flere vaneforbrytere enn tilfellet er for de andre fangekategorier. 58 prosent av alle domfelte og botlagte i 1956 for vinningsforbrytelser var således tidligere straffet for forbrytelser, mot en prosentandel på 30 for de andre grupper av forbrytelser.

Regnes de personene som får påtaleunnlatelse med til de tidligere ustraffede, var 31 prosent av de straffbare i 1956 ilagt straff tidligere. Dette prosenttallet gir imidlertid et for gunstig bilde av «residivet», da det blant de påtalefridde med sikkerhet var en del tidligere straffede personer.

Påtaleunnlatelse for forbrytelser.

Ifølge straffeprosesslovens § 85, 2. ledd kan «påtale unnlates såfremt slike særlige forhold er til stede at påtalemyndigheten etter en samlet vurdering finner at overveiende grunner taler for ikke å påtale handlingen». Dessuten kan påtalemyndigheten etter §§ 57 og 58 i barnevernloven unnlate å reise tiltale mot personer i alderen 14—18 år og personer som går på eller er utskrevet på prøve fra en spesialskole for barn med tilpasningsvansker eller et annet behandlingshjem for slike barn.

Som tidligere nevnt var det i 1956 i alt 4 552 personer som var straffbare for forbrytelser her i landet. Av disse fikk 1 636 eller 36 prosent påtaleunnlatelse (se tabellene 12 og XII). Tilsvarende prosenttall for 1955 var 32. Disse tallene viser tydelig at reglene om unnlatelse av påtale er en viktig del av norsk strafferettspleie.

Det er i første rekke overfor førstegangsforbrytere og unge lovovertredere at påtalemyndigheten anvender bestemmelsene om påtaleunnlatelse. Hele 93 prosent av de straffbare for forbrytelser i alderen 14—17 år fikk i 1956 påtaleunnlatelse. I aldersklassene 18—20 år, 21—24 år og 25 år og eldre var tallet på påtaleunnlatelser i prosent av antall straffbare henholdsvis 50, 27 og 10.

Både absolutt og relativt sett blir de fleste påtaleunnlatelser gitt for vinningsforbrytelser. I 1956 fikk 1 381 eller 41 prosent av de straffbare for vinningsforbrytelser påtaleunnlatelse. Tilsvarende tall for voldsforbrytelser var 7 prosent mot 32 prosent for sedelighetsforbrytelser og for andre forbrytelser. En nærmere analyse av tallene viser at voldsforbrytelser står i en særstilling på dette området. I alle aldersklasser er prosenten av påtaleunnlatelse for voldsforbrytelser vesentlig lavere enn for de andre hovedgrupper av forbrytelser. Dette kan bare skyldes at påtalemyndigheten finner grunn til å anvende reglene om påtaleunnlatelse sjeldnere overfor voldsforbrytere enn overfor andre kategorier av lovovertredere. At tallet på påtaleunnlatelser i alt i prosent av tallet på straffbare er høyere for vinnings-

Tabell 12. Tallet på påtaleunnlatelser i prosent av tallet på straffbare.

	14–17 år	18–20 år	21–24 år	25 år og over	I alt	Av disse: Menn	Av disse: Kvinner
	Pct.	Pct.	Pct.	Pct.	Pct.	Pct.	Pct.
Alle forbrytelser							
1952	93	52	24	9	29	28	50
1953	93	52	25	9	30	29	46
1954	93	50	23	7	29	28	49
1955	94	46	22	9	32	31	52
1956	93	50	27	10	36	34	58
Vinningsforbrytelser							
1952	96	58	22	7	32	31	47
1953	94	54	26	7	33	32	47
1954	95	51	28	7	34	33	50
1955	95	51	26	9	38	37	53
1956	95	54	30	9	41	40	60
Voldsforbrytelser							
1952	61	7	11	9	11	6	59
1953	60	14	3	4	7	5	31
1954	61	17	1	3	7	7	21
1955	61	17	7	5	9	8	43
1956	58	5	2	4	7	6	28
Sedelighetsforbrytelser							
1952	81	71	54	12	36	36	50
1953	96	75	59	18	40	39	100
1954	100	72	31	17	33	32	100
1955	93	62	44	12	34	34	67
1956	96	62	38	16	32	32	100
Andre forbrytelser							
1952	85	46	28	13	27	23	54
1953	90	63	36	15	32	31	43
1954	92	64	24	9	27	25	45
1955	92	48	15	14	28	26	51
1956	86	69	38	16	32	29	55

forbrytelser enn for de andre forbrytelsene, henger for en stor del sammen med at vinningsforbryterne gjennomgående er yngre enn andre lovovertredere. En sammenlikning av tallet på påtaleunnlatelser i de ulike aldersklasser viser at påtalemyndigheten vel så hyppig gir påtaleunnlatelser for sedelighetsforbrytelser og «andre forbrytelser» som for vinningsforbrytelser.

Det var i 1956 flere personer som fikk påtaleunnlatelse for forbrytelser enn i noe tidligere år. Også i forhold til antall domfelte, botlagte og påtalefridde i alt viser oppgavene at det i 1956 ble gitt flere påtaleunnlatelser enn noen gang før. For å avgjøre om dette innebærer en tendens til en mildere behandling av lovovertrederne, er det nødvendig å se tallet på påtaleunnlatelser i sammenheng med forbryternes fordeling etter alder og tidligere straffeforhold. En slik analyse m.h.t. aldersfordelingen, viser at det relativt

sett ble gitt flere påtaleunnlatelser i 1956 enn i 1955 for alle aldersgrupper bortsett fra aldersgruppen 14—17 år. Hvor vidt dette skyldes at det i 1956 var flere førstegangsforbrytere enn i foregående år, er det ikke mulig å bringe på det rene, på grunn av manglende oppgaver over førstegangsforbrytere og vaneforbrytere. Endringene fra 1955 til 1956 er imidlertid ikke større enn at dette momentet kan forklare utviklingen.

I 1931 fikk 18 prosent av de personene som ble kjent skyldig i forbrytelser sin sak avgjort ved påtaleunnlatelse. Som tidligere nevnt var tilsvarende prosenttall 36 i 1956. For aldersgruppen under 21 år er andelen av påtaleunnlatelser steget fra 46 prosent i 1931 til 78 prosent i 1956, mens den for aldersgruppene 21—24 år og 25 år og eldre er gått opp henholdsvis fra 12 til 27 prosent og fra 5 til 10 prosent. Selv om det i dette tidsrom skulle ha foregått en forskyvning i retning av stadig flere førstegangsforbrytere, er bruken av påtaleunnlatelse steget så kraftig at det neppe kan være tvilsomt at påtalemyndighetenes praksis har endret seg vesentlig på dette punkt i løpet av de siste 25 årene.

De helt unge lovovertrederne får som regel påtaleunnlatelse etter barnevernloven. Ca. 89 prosent av de personene som i de siste årene har fått påtaleunnlatelse i 14—17-årsalderen, har sluppet påtale etter reglene i §§ 57 og 58 i lov om barnevern eller etter tilsvarende regler i den tidligere lov om forsømte barn. Av samtlige påtaleunnlatelser i 1956 ble 53 prosent gitt etter barnevernloven, resten — 47 prosent — ble gitt i henhold til straffeprosesslovens § 85, annet og følgende ledd.

Tabell 13. Påtaleunnlatelser med eller uten betingelser i 1956.

	Etter §§ 57 og 58 i lov om barnevern	Etter strpl. § 85, annet og følgende ledd							I alt
		Uten betingelser	Prøvetid i inntil 2 år	Prøvetid og tilsyn	Prøvetid, tilsyn og erstatning	Prøvetid og erstatning	Prøvetid og andre betingelser	I alt	
14—17 år	852	2	50	24	6	19	5	106	958
18—20 år	7	13	159	63	13	31	4	283	290
21—24 år	1	8	100	20	8	18	3	157	158
25 år og over	–	28	145	18	3	28	8	230	230
I alt	860	51	454	125	30	96	20	776	1 636

Bare 7 prosent av påtaleunnlatelsene etter strpl. § 85, annet ledd ble i 1956 gitt uten betingelser. Resten av disse påtaleunnlatelsene ble alle gitt på betingelse av at siktede unnlater å begå noen ny straffbar handling i en prøvetid på 2 år. Av de andre betingelsene som straffeprosessloven gir anvisning på, var det tilsyn og erstatning til fornærmede som hadde noen tallmessig betydning i 1956. I 21 prosent av de betingede påtaleunnlatelsene

var tilsyn forutsatt, mens erstatning til fornærmede ble satt som betingelse for 17 prosent av de betingede påtaleunnlatelsene.

Domfelte og botlagte for forbrytelser, straffens art og størrelse.

Detaljerte oppgaver for 1956 over de domfelte og botlagte for forbrytelser fordelt etter straffens art og størrelse er stilt sammen i tabellene XIII og XIV.

Fengsel og bøter er de alminnelige straffer som anvendes overfor lovbrytere. Når en person som er mellom 18 og 23 år blir kjent skyldig i en eller flere forbrytelser, kan domstolen, i stedet for å idømme straff, bestemme i dommen at domfelte skal anbringes i en arbeidsskole for unge lovbrytere. Når særlige grunner tilsier det, kan også en person som er under 18 år settes i arbeidsskole. Har man å gjøre med en lovovertreder som har mangelfullt utviklede eller varig svekkede sjelsevner, eller som ellers er i en tilstand som nevnt i strl. § 39 nr. 1, og det er fare for at vedkommende på ny vil begå en lovovertredelse, kan retten i dommen bestemme at det skal anvendes sikringsmidler mot ham. Sikringsmidler blir i alminnelighet anvendt ved siden av straff. Sinnssyke lovovertredere kan imidlertid bare sikres, likesom det i enkelte tilfelle ellers bare nedlegges påstand om sikring. Fra 15. juni 1955 kan retten etter strl. §§ 52 og 55 avsi dom på at en person er skyldig i en straffbar handling uten å ilegge straff. Retten kan nemlig utsette med å idømme straff, såframt dette antas å være mest formålstjenlig. Dersom domfelte er under 18 år, kan retten helt avstå fra å idømme straff og i stedet overlate til barnevernsnemnda å treffe forføyning. I denne publikasjonen vil disse to typer av domsavgjørelser bli omtalt som henholdsvis domsutsettelse og straffeunnlatelse.

I 1956 fikk 2 369 personer eller 81 prosent av alle domfelte og botlagte for forbrytelser dom på fengsel, mens 444 personer eller 15 prosent av de straffede ble ilagt bot. Av de andre domfelte i 1956 fikk 23 dom på sikring alene, 29 ble dømt til anbringelse i arbeidsskole, 50 fikk domsutsettelse og 1 fikk straffeunnlatelse. Bortsett fra bruken av domsutsettelse og dommer på anbringelse i arbeidsskole, skiller fordelingen etter straffens art i 1956 seg ikke ut fra den for foregående år. Stigningen i antall domsutsettelser skyldes at denne nye form for betinget dom først ble innført ved lovendring av 15. juni 1955, mens oppgangen for arbeidsskoledommene fra 17 i 1955 til 29 i 1956 har sammenheng med økingen i tallet på unge lovovertredere.

I 1956 ble det avsagt 23 dommer på sikring alene. Sikringsbestemmelsene blir imidlertid nyttet i langt større utstrekning. Som nevnt foran blir sikring vanligvis idømt i tillegg til en fengselsstraff. På grunnlag av meldinger til Strafferegisteret om dommer hvor sikringsmidler kan anvendes, har Fengselstyret utarbeidd en statistisk oversikt over de sikringsmidler statsadvokaten har truffet beslutning om. Resultatene av denne undersøkelse er stilt sammen i tabell 15.

Tabell 14. Domfelte og botlagte for forbrytelser etter straffens art.

	Absolutte tall						Relative tall					
	Fengsels-straff	Bøte-straff	Doms-utsettelse	Sikring alene	Arbeids-skole	I alt	Fengsels-straff	Bøte-straff	Doms-utsettelse	Sikring alene	Arbeids-skole	I alt
							Pct.	Pct.	Pct.	Pct.	Pct.	Pct.
Domfelte og botlagte i alt												
1952	2 428	458	–	32	8	2 926	83	16	–	1	–	100
1953	2 255	419	–	26	17	2 717	83	15	–	1	1	100
1954	2 228	472	–	25	18	2 743	81	17	–	1	1	100
1955	2 199	451	23	28	17	2 718	81	16	1	1	1	100
1956	2 369	444	50	23	29	[1]2 916	81	15	2	1	1	100
Tidligere ikke straffet												
1952	1 068	344	–	17	4	1 433	75	24	–	1	–	100
1953	1 003	324	–	20	12	1 359	74	24	–	1	1	100
1954	997	359	–	16	12	1 384	72	26	–	1	1	100
1955	1 010	357	20	18	5	1 410	72	25	1	1	1	100
1956	1 064	349	47	13	22	[1]1 496	71	23	3	1	2	100
Tidligere straffet												
1952	1 360	114	–	15	4	1 493	91	8	–	1	–	100
1953	1 252	95	–	6	5	1 358	92	7	–	1	–	100
1954	1 231	113	–	9	6	1 359	91	8	–	1	–	100
1955	1 189	94	3	10	12	1 308	91	7	–	1	1	100
1956	1 305	95	3	10	7	1 420	92	7	–	1	–	100

[1] Inklusive 1 straffeunnlatelse.

Tabell 15. Sikringsdommer etter statsadvokatenes beslutning om sikringsmiddel og tallet på forvaringsdommer.

	1952	1953	1954	1955	1956		
					Menn	Kvinner	I alt
Sikring etter str.l. § 39, 1 og 2 og § 39a, 2, jfr. § 39							
Anvisning av oppholdssted, politioppsikt, tilsyn eller avholdsplikt (a—c)	77	42	57	79	56	6	62
Privat forpleining enten alene eller i forbindelse med de i a—c nevnte sikringsmidler (d)	17	8	9	11	11	–	11
Anbringelse i arbeidshus, sinnssykehus, kur- eller pleieanstalt, sikringsanstalt (e)	36	23	29	21	18	–	18
Fengslig forvaring (f)	6	2	–	2	2	–	2
Ingen beslutning eller besluttet utvist	21	46	23	24	21	1	22
Sikringsdommer i alt	157	121	118	137	108	7	115
Fordelt på:							
Vinningsforbrytelser	82	59	47	44	43	3	46
Voldsforbrytelser	17	22	13	32	16	2	18
Sedelighetsforbrytelser	39	24	32	39	44	–	44
Andre forbrytelser	11	10	20	18	5	1	6
Forseelser etter løsgjengerl. og rusdrikklovgivningen	4	4	3	2	–	1	1
Andre forseelser	4	2	3	2	–	–	–
Forvaring etter str.l. § 39a, 1	5	4	1	–	4	–	4

I 1956 besluttet domstolene å anvende sikringsmidler overfor i alt 115 personer. Tilsvarende tall for foregående år var 137. Sikring kan ha en rekke former, fra de milde som alkoholforbud eller forbud mot å ta opphold et bestemt sted, til de strengere som anbringelse i anstalt. Storparten av beslutningene går ut på anvisning av eller forbud mot bestemt oppholdssted, tilsyn og/eller avholdsplikt. Disse sikringsmidler ble i 1955 besluttet nyttet for 62 personer, mens 18 personer ble besluttet anbrakt i arbeidshus, sinnssykehus, kuranstalt, pleieanstalt eller sikringsanstalt.

Av de 2 369 personer som i 1956 ble dømt til fengsel for forbrytelser fikk 48 prosent frihetsstraff på 90 dager eller mindre, 30 prosent fikk fra 91 dager til og med 6 måneders fengsel, mens 15 og 7 prosent fikk fengsel av en varighet på henholdsvis over 6 måneder til og med 1 år og over 1 år. De helt korte frihetsstraffer (90 dager og mindre) var altså de hyppigste. Dette har også vært tilfelle i de foregående år. I 1951 var f.eks. 54 prosent av fengselsdommene for forbrytelser på 90 dager og mindre. Tilsvarende prosenttall for de to førkrigsårene 1937 og 1938 var 67. Korttidsstraffene er mest brukt i saker om voldsforbrytelser og minst brukt overfor sedelighetsforbrytere. Prosentandelen for fengsel på 90 dager og mindre var for disse

Tabell 16. Personer idømt fengselsstraff etter straffens størrelse.

	Absolutte tall					Relative tall				
	Til og med 90 dager	Over 90 dager til og med 6 mndr.	Over 6 mndr. til og med 1 år	Over 1 år	I alt	Til og med 90 dager	Over 90 dager til og med 6 mndr.	Over 6 mndr. til og med 1 år	Over 1 år	I alt
						Pct.	Pct.	Pct.	Pct.	Pct.
1952	1 296	644	339	149	2 428	53	27	14	6	100
1953	1 178	605	335	137	2 255	52	27	15	6	100
1954	1 173	574	327	154	2 228	52	26	15	7	100
1955	1 176	541	316	166	2 199	54	25	14	7	100
1956	1 149	710	350	160	2 369	48	30	15	7	100

grupper av forbrytelser henholdsvis 67 og 10 i 1956. Det reageres sterkest mot sedelighetsforbrytelser, i 1956 fikk således 50 prosent av de sedelighetsforbrytere som ble dømt til fengsel mer enn 1 år. Lovens minstestraff er for mange sedelighetsforbrytelser 1 år eller mer. Tilsvarende prosenttall for de andre forbrytere var 4.

Den gjennomsnittlig utmålte fengselsstraff for vinningsforbrytere i 1956 var 145 dager mot 501 dager for sedelighetsforbryterne. For voldsforbrytelser, «andre forbrytelser» og alle forbrytelser under ett utgjorde den gjennomsnittlige fengselsstraff henholdsvis 169, 116 og 167 dager.

Tabell 17. Personer idømt fengsel i 1956 etter tallet på begåtte forbrytelser.

Antall forbrytelser	Absolutte tall					Relative tall				
	Til og med 90 dager	Over 90 dager til og med 6 mndr.	Over 6 mndr. til og med 1 år	Over 1 år	I alt	Til og med 90 dager	Over 90 dager til og med 6 mndr.	Over 6 mndr. til og med 1 år	Over 1 år	I alt
						Pct.	Pct.	Pct.	Pct.	Pct.
1	975	440	160	76	1 651	59	26	10	5	100
2	145	190	99	35	469	31	40	21	8	100
3	26	58	54	26	164	16	35	33	16	100
4	2	16	14	19	51	4	32	27	37	100
5 og flere	1	6	23	4	34	3	17	68	12	100
I alt	1 149	710	350	160	2 369	48	30	15	7	100

Tall til belysning av sammenhengen mellom straffeutmålingen og antall straffbare handlinger som dommene omfattet, er stilt sammen i tabell 17. Av de personer som ble dømt til fengsel for 1 forbrytelse fikk 85 prosent en straff på 6 måneder eller mindre, og 71 prosent av dem som hadde begått 2 forbrytelser fikk en tilsvarende straff. For personer idømt fengsel for 3, 4 og 5 forbrytelser og derover var tilsvarende prosenttall henholdsvis

51, 36 og 20. En gruppering av de fengselsdømte etter hovedgrupper av forbrytelser og tidligere straffeforhold viser en tilsvarende sammenheng mellom straffens størrelse og tallet på forbrytelser.

Straffeloven setter ingen grenser for bøtestraffens størrelse. I straffelovens § 27 heter det bare: «Når bot idømmes, bør det foruten til det straffbare forhold tas særlig hensyn til den dømtes formuesforhold og til hva han etter sine livsforhold antas å kunne utrede.» Oppgavene i tabell 18 viser størrelsen på de ilagte bøter for forbrytelser.

Tabell 18. De botlagte for forbrytelser etter botens størrelse.

	Absolutte tall				Relative tall			
	Under 70 kr.	70—149 kr.	150 kr. og over	I alt	Under 70 kr.	70—149 kr.	150 kr. og over	I alt
					Pct.	Pct.	Pct.	Pct.
1952.....	138	155	165	458	30	34	36	100
1953.....	89	179	151	419	21	43	36	100
1954.....	92	177	203	472	20	37	43	100
1955.....	94	165	192	451	21	37	42	100
1956.....	83	173	[1]188	444	19	39	42	100

[1] Av disse fikk 48 eller 11 prosent av alle botlagte 300 kr. eller mer i bot.

De 444 personene som i 1956 ble botlagt for forbrytelser fikk i gjennomsnitt 156 kroner i bot. Gjennomsnittsboten for tidligere ikke straffede og tidligere straffede var henholdsvis 155 og 160 kroner. De botlagte i 1955 fikk gjennomsnittlig 138 kroner i bot.

Når noen blir kjent skyldig i en straffbar handling kan retten i dommen bestemme at fullbyrdelsen av idømt straff skal utsettes såframt hverken hensynet til den alminnelige lovlydighet eller hensynet til å avholde domfelte fra nye straffbare handlinger gjør det påkrevet å fullbyrde straffen.

Tabell 19. Personer med betinget dom for forbrytelser.

	Fengsel i alt	Av disse betinget		Bot[1] i alt	Av disse betinget		Domsutsettelse	Domfelte og botlagte i alt	Av disse betinget	
		Absolutte tall	Relative tall		Absolutte tall	Relative tall			Absolutte tall	Relative tall
			Pct.			Pct.				Pct.
1952...	2 428	988	41	458	19	4	–	2 926	1 007	34
1953...	2 255	924	41	419	16	4	–	2 717	940	35
1954...	2 228	923	41	472	10	2	–	2 743	933	34
1955...	2 199	1 028	47	451	9	2	23	2 718	1 060	39
1956...	2 369	1 233	52	444	4	1	50	2 916	1 287	44

[1] Inklusive vedtatte forelegg og bøter i retten etter strpl. § 377, siste punktum.

Fra 15. juni 1955 kan, som nevnt, retten i særlige tilfelle fastslå skyldsspørsmålet i dommen, men utsette spørsmålet om straffeutmåling. Begge disse former for domsavgjørelser kalles betinget dom.

Av de 2 916 personer som i 1956 ble domfelt eller botlagt for forbrytelser fikk 1 287 betinget dom eller forelegg. Det vil si at 44 prosent av de dømte og botlagte slipper å sone eller betale straffen, dersom de ikke bryter de oppsatte betingelser. Det er i første rekke frihetsstraffene som blir gjort betinget. Av dem som fikk fengselsstraff i 1956 fikk således 52 prosent betinget dom, mens bare 1 prosent av de botlagte fikk straffen gjort betinget.

Tabell 20. Personer med betinget fengsel eller bøtestraff i prosent av alle som ble ilagt slik straff i 1956.

	Fengselsstraff					Bøtestraff			I alt[1]
	Til og med 90 dager	Over 90 dager til og med 6 mndr.	Over 6 mndr. til og med 1 år	Over 1 år	I alt	Ved dom	Vedtatt bot	I alt	
	Pct.	Pct.	Pct.	Pct.	Pct.	Pct.	Pct.	Pct.	Pct.
14—17 år ...	86	92	83	100	85	–	–	–	66
18—20 år ...	77	76	88	20	77	–	–	–	60
21—24 år ...	69	52	45	30	60	–	–	–	49
25 år og over	66	36	29	17	47	5	–	1	41
I alt	68	42	36	18	52	3	–	1	44

Det framgår av tabell 20 at korttidsstraffene hyppigere blir gjort betinget enn de lengre frihetsstraffene. I 1956 var 68 prosent av fengselsstraffene på 90 dager og mindre betinget, mens tilsvarende prosenttall for fengselsstraffer på over 90 dager til 6 måneder og over 6 måneder til og med 1 år var henholdsvis 42 og 36. I 1956 ble 18 prosent av straffene på over 1 års fengsel gjort betinget. Disse dommene er avsagt etter den nye bestemmelse i straffeloven fra 15. juni 1955 som sier at når særlige grunner taler for det, kan også straff på mer enn 1 års fengsel utsettes. Dommene gjelder i første rekke sedelighetsforbrytelser med en strafferamme på minst 1 års fengsel. I alt var det 29 lange frihetsstraffer som ble gjort betinget i 1956. Av disse gjaldt 21 sedelighetsforbrytelser. I tre av de betingede sedelighetsdommer ble det utmålt en frihetsstraff på mer enn 3 år.

I aldersklassen 14—17 år ble 85 prosent av fengselsstraffene i 1956 gjort betinget mot 47 prosent i aldersklassen 25 år og over. Det var således først og fremst i saker mot unge lovovertredere at domstolene fant at betinget straff var formålstjenlig. En fordeling av de domfelte og botlagte etter hvor vidt de tidligere har vært ilagt straff for forbrytelser eller hvor vidt de tidligere er ustraffet, viser at betinget dom ble nyttet i langt større utstreknin g for tidligere ustraffede personer enn for personer som også tidligere har vært ilagt straff for forbrytelser. Av de fengselsdømte i 1956

som tidligere var straffet fikk 31 prosent betinget dom, mens tilsvarende prosentsats for tidligere ikke straffede var 78.

Ilagt straff ble oftere gjort betinget i 1956 enn i foregående år. Prosentandelen for betingede straffer i de 2 år var henholdsvis 44 og 39. Denne økte bruk av betinget straff synes å være kommet lovovertredere av alle aldersklasser til gode, idet prosentandelene for de ulike aldersklasser er gått opp i dette tidsrom noenlunde i samsvar med totaltallene. Sammenliknet med oppgavene for 1954 viser tallene for 1956 en enda mer markert øking i bruken av betingede sanksjoner. Denne utvikling skyldes endringene i betinget dom som ble gjennomført i 1955. Bortsett fra den registrerte stigning i de to siste årene, gir oppgavene ikke grunnlag for noen slutning om en alminnelig tendens til økt bruk av betinget dom siden lovreglene på dette område ble revidert i 1929.

Overtredelser av pris- og rasjoneringslovgivningen.

Fra statsadvokatene for pris- og rasjoneringssaker innhenter Byrået oppgaver over overtredelser av pris- og rasjoneringslovgivningen. Disse oppgavene blir bearbeidd særskilt, og resultatene for 1956 er stilt sammen i tabell XVII. Enkelte hovedtall for årene 1952—1956 er tatt inn i tabell 21. Tallet på domfellelser, bøteleggelser og påtaleunnlatelser for pris- og rasjoneringsovertredelser er ikke inkludert i noen av de andre tabellene i kriminalstatistikken.

Tabell 21. Straffbare for overtredelser av pris- og rasjoneringslovgivningen.

	Prisovertredelser			Rasjoneringsovertredelser			I alt		
	Domfelte og botlagte	Påtale-unn-latelser	I alt	Domfelte og botlagte	Påtale-unn-latelser	I alt	Domfelte og botlagte	Påtale-unn-latelser	Alle straff-bare
1952..	633	9	642	581	32	613	1 214	41	1 255
1953..	492	15	507	325	44	369	817	59	876
1954..	214	57	271	99	8	107	313	65	378
1955..	193	19	212	87	9	96	280	28	308
1956..	212	26	238	218	51	269	430	77	507

Den suksessive avvikling av de omfattende pris- og rasjoneringsbestemmelsene fra krigstiden og den stadig bedrede vare- og tjenestetilgang, har naturlig nok medført en kraftig nedgang i tallet på personer kjent skyldig i pris- og rasjoneringsovertredelser. I 1944 ble det i alt registrert 23 727 slike lovbrudd, mens tallet for 1955 utgjorde bare 308. Oppgavene for 1956 viser på nytt en stigning i tallet på personer ilagt straff eller gitt påtaleunnlatelser for slike overtredelser. Det ble i alt i 1956 registrert 507 dommer, bøteleggelser eller påtaleunnlatelser for pris- og rasjoneringsovertredelser,

dvs. 65 prosent flere enn i foregående år. Denne stigning skyldes i første rekke rasjoneringsovertredelsene, som gikk opp fra 96 i 1955 til 269 i 1956. Pris- og rasjoneringsinspeksjonen opplyser at det i første rekke var ulovlig bygging, mest hyttebygging, som forårsaker dette utslaget i tallene. Dessuten var ulovlige transaksjoner i forbindelse med kjøp og salg av biler mer alminnelig i 1956 enn foregående år.

I tallet på straffbare for pris- og rasjoneringsovertredelser i 1956 er det inkludert 20 firmaer som ble ilagt bot og 77 menn eller kvinner som fikk påtaleunnlatelse. I alt ble således 410 personer ilagt straff for pris- og rasjoneringsovertredelser i 1956. Bortsett fra et enkelt tilfelle hvor det ble avsagt dom på fengsel, er bøtestraff nyttet i alle disse sakene.

Forbrytelser ferdig etterforsket av politiet.

Omfang og opplegg av statistikken.

De lovovertredelser som bestemte personer blir kjent skyldig i omfatter bare en relativt liten del av de faktisk begåtte lovovertredelser. Statistikken over personer kjent skyldig i lovovertredelser kan således, som tidligere nevnt, ikke gi noen fullstendig oversikt over antall begåtte lovbrudd. Både fra kriminologisk og administrativt hold er dette framstilt som en alvorlig svakhet ved den tradisjonelle kriminalstatistikken. På et møte i 1938 vedtok de nordiske kriminalistforeningene å nedsette en ekspertkomité til å utrede spørsmålet om opplegget av rettsstatistikken i de nordiske land. I sin innstilling går denne komitéen inn for at det skal utarbeides en statistikk over de lovbrudd som politiet får kjennskap til. (I Finnland og Danmark ble det alt utarbeidd en slik statistikk, mens det i Sverige er bearbeidd politistatistikk siden 1950.) Opplegget av rettsstatistikken har siden vært gjenstand for drøftinger på den nordiske kriminalistkonferansen i Helsingfors i 1954 og på et nordisk kriminalstatistikermøte i Stockholm i 1955. Også disse konferansene har gått inn for at det i deltakerlandene må bli utarbeidd en løpende statistikk over de kjente lovbruddene. På norsk side er dette synet støttet både av Justisdepartementet, påtalemyndighetene og Universitetet.

På denne bakgrunn tok Byrået i 1954 fatt på arbeidet med å planlegge en statistikk over de lovovertredelser som blir meldt til politiet — en politistatistikk. Som et ledd i dette arbeid påtok Oslo, Asker og Bærum og Arendal politi seg å fylle ut oppgaver til en prøvestatistikk for 1955. Hovedresultatene av denne statistikken er tatt inn i publikasjonen «Kriminalstatistikk 1955».

Fra 1. januar 1956 ble prøvestatistikken over forbrytelser som kommer til politiets kjennskap utvidd til å omfatte 31 politidistrikter. Siden 1. oktober 1956 er slike oppgaver sendt inn av alle politikamrene. Fra denne dato fant departementet, etter å ha drøftet saken med politimestrene, å kunne pålegge politiet å sende inn oppgaver til en politistatistikk.

Politistatistikken er begrenset til å omfatte forbrytelser. Foruten forseelsene er også forbrytelser mot den militære straffelov, pris- og rasjoneringsovertredelsene holdt utenfor statistikken. Disse begrensningene i omfanget av statistikken er i første rekke innført av sparehensyn. Med den disponible arbeidskraften, i såvel politiet som i Byrået, var det på det nåværende tidspunkt ikke mulig å gjennomføre en statistikk over alle kjente lovbrudd. I denne forbindelse er det også lagt vekt på at statistikken til å begynne med vil bli mer arbeidskrevende enn når rutinen blir mer innarbeid.

Ved opplegget av en statistikk over forbrytelser som politiet får melding om, har en prinsipielt valget mellom å basere oppgavene på de opplysninger som foreligger på tidspunktet for anmeldelsen eller på tidspunktet for avsluttet etterforskning. En statistikk lagt opp etter det første av disse alternativene vil kunne gi de mest aktuelle oppgaver over begåtte forbrytelser. På tidspunktet for anmeldelse vil imidlertid saken ofte være svært uklar. I mange saker vil politiet først etter nærmere undersøkelser være i stand til å fastslå om anmeldelsen dekker et bestemt straffbart forhold. I det hele tatt vil en anmeldelsesstatistikk bare kunne gi svært begrensede opplysninger om de begåtte forbrytelsene, samtidig som disse ofte må bygge på et usikkert grunnlag. Byrået har derfor valgt å basere politistatistikken på oppgaver over forbrytelser som er ferdig etterforsket.

For hver forbrytelse fyller politiet ut et skjema med opplysninger om anmeldelsesnummer, dato for anmeldelse, forbrytelsens art, gjerningsstedet og gjerningstiden. Skjemaet inneholder dessuten opplysninger om eventuell fengsling i saken og om politiets avgjørelse eller innstilling til statsadvokaten. For tyvsforbrytelser blir det opplyst om det stjålne godset helt eller delvis er kommet til rette. I de saker hvor politiet mener å ha tilstrekkelige beviser for å påføre bestemte personer begåtte forbrytelser, skal oppgavene også inneholde navn, fødselsdato, fødested og bosted for de mistenkte personene. Det skal videre opplyses om gjerningsmannen var edru eller alkoholpåvirket i gjerningsøyeblikket. Dersom etterforskningen viser at flere personer har vært delaktige i en forbrytelse, skal det fylles ut et skjema for hver mistenkt person. Hvert av disse skjemaene skal i kontrolløyemed også inneholde oppgaver over tallet på delaktige i forbrytelsen.

På grunnlag av disse oppgavene er det mulig å utarbeide en relativt detaljert statistikk over forbrytelser som politiet får kjennskap til. Viktigst er det at denne statistikken kan gi en oversikt over tallet på alle kjente forbrytelser. Grupperinger etter politiets avgjørelse (henleggelsesgrunner m.v.) vil også bety en vesentlig nyvinning for rettsstatistikken. Disse oppgavene vil blant annet kunne gi et bilde av politiets effektivitet. Oppgavene over antall delaktige vil også gi nye opplysninger om kriminaliteten. Dessuten vil politistatistikken gi enkelte opplysninger om de siktede personene. Av særlig interesse her blir aldersfordelingene som også vil omfatte personer under den kriminelle lavalder.

Skjemaet, den utarbeidde veiledning for skjemautfyllingen og en fortegnelse over forbrytelsene er trykt som vedlegg på sidene 84—92. Et studium av disse bilagene vil gi en mer detaljert orientering om opplegget av statistikken.

Som tidligere nevnt omfatter statistikken alle politidistriktene først fra 1. oktober 1956. De 31 politidistriktene som har sendt inn oppgaver for hele 1956, hadde i 4. kvartal 76 prosent av alle forbrytelsene som ble ferdig etterforsket. Forutsatt at disse distriktene også i 1.—3. kvartal hadde samme relative antall av forbrytelsene som konstatert for 4. kvartal, har Byrået fått inn oppgaver for over 83 prosent av alle forbrytelser som ble ferdig etterforsket her i landet i 1956. Dette er en så høy utvalgsprosent at de innsendte oppgavene må forutsettes å gi et fullt representativt bilde av de etterforskede forbrytelser i 1956. På dette grunnlag har Byrået, etter en nærmere analyse av resultatene for de ulike politidistrikter i 4. kvartal, funnet det forsvarlig å regne om de fleste sentrale resultatene av politistatistikken til årsbasis. Ved omregningen er først alle sluttall i tabellene korrigert for de manglende oppgaver fra 23 politidistrikter i de 3 første kvartalene. Korreksjonsfaktorene er her bestemt etter oppgavene for 4. kvartal. Dernest er totaltallene fordelt på de ulike spesifikasjonene som tabellene inneholder i samsvar med de tilsvarende fordelinger for samtlige mottatte oppgaver.

Ferdig etterforskede forbrytelser etter art og politiets avgjørelse eller innstilling.

I tabell XIX i tabellverket er oppgavene over tallet på ferdig etterforskede forbrytelser i 1956 stilt sammen. Forbrytelsene er her fordelt på arten av lovovertredelser og på politiets avgjørelse eller innstilling. Enkelte av hovedtallene er også tatt inn i tabell 22.

De 31 politidistriktene som har sendt inn oppgaver til politistatistikken hele året, avsluttet i 1956 etterforskningen av i alt 19 738 forbrytelser, mens de 23 distriktene som bare har sendt inn oppgaver for 4. kvartal 1956, etterforsket i alt 1 858 forbrytelser i dette tidsrom. I alt har således politiet sendt inn skjemaer for 21 596 forbrytelser. Dersom de 23 distriktene i 1. til 3. kvartal 1956 hadde et like stort saksantall relativt sett som konstatert for 4. kvartal, mangler Byrået oppgaver for vel 4 500 forbrytelser. Basert på denne forutsetning har Byrået beregnet at politiet i 1956 avsluttet etterforskningen av i alt 26 140 forbrytelser.

Av forbrytelsene var 16 578 eller 63 prosent tyverier. Den alt overveiende del av disse, nemlig 10 375 var simple tyverier, mens tallet på grove tyverier og bilbrukstyverier var henholdsvis 4 299 og 1 486. Nest etter tyveriene var forbrytelsene mot liv, legeme og helbred den største gruppen. I alt var det 1 666 slike forbrytelser (6,4 prosent av alle forbrytelsene). De tre gruppene skadeverk, bedrageri og utroskap og underslag utgjorde alle fra 5 til 6 prosent av forbrytelsene. Tilsvarende prosenttall for ærekrenkelser og sedelighetsforbrytelser var henholdsvis 4 og 3.

Tabell 22. Forbrytelser ferdig etterforsket av politiet i 1956 gruppert etter forbrytelsenes art og politiets avgjørelse eller innstilling.

	Påtale-begjæringen trukket tilbake	Ingen bestemt person mistenkt	Henlagt p.g.a. bevisets stilling	Under 14 år	Tiltale	Forelegg	Påtale-unnlatelse	Ikke tiltale av andre grunner	I alt
Forbrytelser mot den alm. orden og fred	24	275	76	35	46	2	19	18	495
Almenfarlige forbrytelser	1	13	42	15	9	19	12	23	134
Dokumentfalsk	12	15	46	1	80	1	48	6	209
Forbrytelser mot sedeligheten	6	237	245	8	141	66	56	32	791
Forbrytelser mot den personlige frihet	93	12	72	1	16	–	5	18	217
Forbrytelser mot liv, legeme og helbred	660	81	499	27	169	145	19	66	1 666
Ærekrenkelser	374	38	208	5	2	4	6	466	1 103
Underslag	623	52	324	4	255	1	21	54	1 334
Utpressing og ran	13	48	31	–	27	–	1	2	122
Bedrageri og utroskap	460	63	349	1	511	4	19	94	1 501
Skadeverk	300	689	219	184	15	18	28	56	1 509
Heleri og etterfølgende bistand	–	–	12	5	56	1	32	4	110
Tyverier	726	9 300	2 045	1 001	2 286	73	910	237	16 578
Grove tyverier	61	2 527	321	304	858	5	183	40	4 299
Simple tyverier	479	6 022	1 575	579	1 110	40	412	158	10 375
Naskeri	165	68	23	71	29	17	23	22	418
Bilbrukstyverier	21	683	126	47	289	11	292	17	1 486
Andre forbrytelser[1]	22	44	147	2	102	13	22	19	371
Forbrytelser i alt	3 314	10 867	4 315	1 289	3 715	347	1 198	1 095	26 140

[1] Forbrytelser mot den militære straffelov, pris- og rasjoneringslovgivningen er ikke telt med i statistikken.

Av de grove tyveriene var 38 prosent innbruddstyverier begått fra forretninger, bedrifter, kontorer og lagre, mens henholdsvis 17 og 16 prosent var begått fra leiligheter og andre beboelseshus og fra befordringsmidler. Blant de simple tyveriene var sykkeltyverier den største spesifiserte gruppen. I alt var det 1 598 sykkeltyverier eller 15 prosent av alle registrerte simple tyverier, mens det fra leiligheter og andre beboelseshus og fra bedrifter, kontorer og lagre ble begått henholdsvis 1 467 (14 prosent) og 1 250 (12 prosent) simple tyverier i 1956. Fra garderober er det registrert 402 tyverier, mens tallet på simple tyverier fra kaféer og restauranter og tallet på butikktyverier utgjorde henholdsvis 326 og 232. Brukstyveriene av motorkjøretøyer fordeler seg med 896 på biler, 547 på motorsykler og 43 på andre motorkjøretøyer. De detaljerte oppgavene over arten av forbrytelser viser videre at storparten av de registrerte sedelighetsforbrytelsene gjaldt krenkelse av ærbarhet ved utuktig atferd. Av disse forbrytelsene ble det i 1956 ferdig etterforsket 369, mot 112 saker som gjaldt utuktig omgjengelse med mindreårige, 191 utuktig handling med mindreårige og 69 voldtektssaker. For øvrig bør nevnes at politiet avsluttet etterforskningen av 105 ran i 1956.

Av de ferdig etterforskede forbrytelsene ble 10 867 eller 42 prosent henlagt fordi gjerningsmannen var ukjent. Dessuten henla politiet 4 315 saker eller 16 prosent av sakene om forbrytelser fordi bevisene mot de mistenkte var for svake til videre forføyninger. Politiet innstilte på tiltale og påtaleunnlatelse i henholdsvis 14 og 5 prosent av forbrytelsene. 13 prosent av forbrytelsene ble henlagt fordi de fornærmede trakk tilbake sin begjæring om påtale, mens 1 289 forbrytelser (5 prosent av alle forbrytelsene) var begått av personer under 14 år. Disse sakene ble følgelig også henlagt som straffesak.

For alle politikorps må det å oppklare flest mulig av de anmeldte lovbruddene være en primær målsetting. Både for vurderinger av politiets effektivitet og den alminnelige rettsbeskyttelse i samfunnet er det av betydning å ha en oversikt over hvor mange av de begåtte lovovertredelser som det lykkes politiet å bringe full klarhet i. For politistatistikken må det være en sentral oppgave å gi en slik oversikt. På oppgaveskjemaet er det imidlertid ikke tatt med noe direkte spørsmål om hvor vidt forbrytelsen er oppklart eller uoppklart, opplegget er basert på den forutsetning at grupperingene etter politiets avgjørelse eller innstilling også vil gi et tilstrekkelig grunnlag for fordeling på oppklarte og uoppklarte saker. Med dette utgangspunkt vil en i statistikken regne forbrytelser henlagt fordi ingen bestemt person er mistenkt for å ha begått handlingen og saker som henlegges på grunn av bevisets stilling som uoppklarte. Resten av sakene vil i politistatistikken bli omtalt som oppklarte. Mot denne definisjonen av uoppklarte kontra oppklarte forbrytelser kan det reises prinsipielle innvendinger. Den viktigste innvending er at påtalebegjæringen nok kan trekkes tilbake også i saker som ikke er fullt oppklarte. Som regel skjer imidlertid dette først etterat det er på

det rene hvorledes handlingen er begått og hvem handlingen er begått av. Dessuten må en være merksam på at saker som objektivt sett er fullt oppklarte kan henlegges etter bevisets stilling fordi det er tvilsomt om de subjektive betingelser for straffbarhet er til stede. Stort sett må vi likevel ha lov til å gå ut fra at de innvendinger som kan rettes mot denne definisjonen, ikke har noen vesentlig tallmessig betydning.

Med de nevnte definisjonsmessige forbehold kan vi konstatere at 15 182 av de ferdig etterforskede forbrytelsene i 1956 ble henlagt som uoppklarte, mens tallet på oppklarte forbrytelser var 10 958. Dette vil si at statistikken for 1956 viser en oppklaringsprosent på 42. Oppklaringsprosenten var gjennomgående lavere for tyvsforbrytelser, bare 32 prosent av samtlige tyverier i 1956 er gruppert som oppklarte. For grove og simple tyverier var oppklaringsprosenten henholdsvis 34 og 27, mens den for bilbrukstyverier og naskerier utgjorde 46 og 78. Den høyeste oppklaringsprosenten hadde ærekrenkelser med 78 prosent, etterfulgt av underslag, bedrageri og utroskap og dokumentfalsk som hadde oppklaringsprosenter på fra 71 til 73. Forbrytelsene mot liv, legeme og helbred hadde også en relativt høy oppklaringsprosent (65 prosent), mens sedelighetsforbrytelsene hadde en oppklaringsprosent som bare lå 7 prosent over den for tyverier i alt.

Den relativt lave oppklaringsprosenten for sedelighetsforbrytelsene skyldes i første rekke at krenkelser av ærbarhet ved utuktig atferd, som er den vanligste sedelighetsforbrytelse, svært ofte blir henlagt på grunn av bevisets stilling eller fordi ingen bestemt person er mistenkt. Oppklaringsprosenten for denne gruppe av sedelighetsforbrytelser var av samme størrelsesorden som den for simple tyverier. Dessuten er oppklaringsprosenten svært lav for voldtektsforbrytelser. Den utgjorde bare 16 prosent. Det var bare sykkeltyveriene som hadde en enda lavere oppklaringsprosent, nemlig 11. For tyverier ellers synes butikktyveriene å skille seg klart ut med en oppklaringsprosent på hele 61. Blant de spesifiserte tyvsforbrytelsene synes også tyveriene fra forretninger, bedrifter, kontorer og lagre og tyveriene fra leiligheter og andre beboelseshus å bli oftere oppklart enn tyverier fra kjeller, loft og trappeoppganger, fra brakker og nybygg eller fra befordringsmidler.

En nærmere analyse av hvorledes de ulike typer av forbrytelser fordeler seg etter politiets avgjørelse eller innstilling viser at tyveriene, foruten å ha en lav oppklaringsprosent, også er de sakene hvor politiet gjennomgående står lengst unna en oppklaring. Av de uoppklarte tyveriene ble således hele 82 prosent henlagt uten at politiet hadde mistanke til noen bestemt person, mens tilsvarende prosenttall for andre forbrytelser var 41. I de oppklarte forbrytelsene innstilte politiet ofte på tiltale, forelegg eller påtaleunnlatelser i saker angående sedelighetsforbrytelser, dokumentfalsk, tyverier og almenfarlige forbrytelser. For ærekrenkelser, skadeverk, forbrytelser mot den personlige frihet, underslag og forbrytelser mot liv, legeme og helbred innstilte politiet relativt sjelden på tiltale, forelegg eller

påtaleunnlatelse. For disse saker er det meget vanlig at de fornærmede trekker tilbake begjæringen om påtale.

Tallet på forbrytelser hvor politiet innstiller på bestemte sanksjoner overfor den eller de skyldige, er selvsagt også avhengig av i hvilken utstrekning de subjektive betingelser for straffbarhet foreligger. Den viktigste av disse straffebefriende momentene er bestemmelsen om en kriminell lavalder. Etter norsk rett kan det ikke settes i verk straffesanksjoner overfor lovbrytere som er under 14 år. I alt 12 prosent av de oppklarte forbrytelsene i 1956 ble henlagt som straffesak av denne grunn. Prosentandelen av oppklarte saker som ble henlagt fordi gjerningsmannen var under 14 år var høyest for skadeverk, nemlig 31 prosent. Også for forbrytelser mot den alminnelige orden og fred, for tyverier og almenfarlige forbrytelser var mange av de oppklarte forbrytelsene begått av personer under den kriminelle lavalder. For forbrytelser av den førstnevnte kategori ble 24 prosent av de oppklarte sakene henlagt av denne grunn, mens tilsvarende prosenttall for de to andre forbryterkategoriene var 19 for begges vedkommende.

Til slutt er det nødvendig å nevne at ærekrenkelser svært ofte blir henlagt av politiet fordi almene hensyn (gruppert som ikke tiltale av andre grunner i tabellen) ikke tilsier offentlig påtale.

Tallet på delaktige.

For de forbrytelser hvor politiet fremmer sak (tiltale, forelegg og påtaleunnlatelse), de forbrytelser som politiet henlegger fordi de subjektive betingelser for straffbarhet ikke er til stede eller fordi almene hensyn ikke tilsier offentlig påtale o.l., gir oppgavene til politistatistikken grunnlag for en gruppering etter tallet på delaktige. Resultatene av en slik bearbeiding framgår av tabell 23.

Av de 7 644 forbrytelsene hvor tallet på delaktige er registrert, ble i alt 5 565 eller 73 prosent begått av en person. 18 og 5 prosent av forbrytelsene var henholdsvis begått av 2 og 3 personer, mens 4 personer og mer var ansvarlige for de resterende 4 prosent av forbrytelsene.

Oppgavene viser at skadeverk er den forbrytelse hvor det er mest vanlig at flere personer er sammen om utførelsen av den straffbare handling. Bare 44 prosent av skadeverkene var således begått av 1 person, mens 25 prosent var begått av 2 personer. Hele 31 prosent av skadeverkene var forøvet av 3 personer og derover. Oppgavene for forbrytelser mot den alminnelige orden og fred viser på dette punkt omtrent samme bilde som det for skadeverk. Ved tyverier er det også relativt ofte at flere personer samarbeider om utførelsen av den straffbare handling. I alt 37 prosent av de tyveriene hvor tallet på gjerningsmenn var kjent var således begått av flere personer. Blant tyveriene var det bilbrukstyverier, naskerier og grove tyverier som oftest ble begått av flere gjerningsmenn. For disse forbrytelsene utgjorde prosent-

Tabell 23. Tallet på delaktige i forbrytelser ferdig etterforsket i 1956.

	1	2	3	4	5	6 og mer	I alt
Forbrytelser mot den off. myndighet	39	1	6	1	–	–	47
Forbrytelser mot den alm. orden og fred	56	38	22	2	1	1	120
Almenfarlige forbrytelser	68	5	4	1	–	–	78
Falsk forklaring	25	3	–	–	–	–	28
Falsk anklage	13	1	–	–	–	–	14
Dokumentfalsk	118	17	1	–	–	–	136
Forbrytelser mot sedeligheten	294	4	3	1	1	–	303
Forbrytelser m.h.t. familieforhold	5	1	–	–	–	–	6
Forbrytelser mot den personlige frihet	37	3	–	–	–	–	40
Forbrytelser mot liv, legeme og helbred	390	24	6	–	4	2	426
Ærekrenkelser	448	28	5	2	–	–	483
Underslag	330	5	–	–	–	–	335
Utpressing og ran	24	5	1	–	–	–	30
Bedrageri og utroskap	616	10	3	–	–	–	629
Forbrytelser i gjeldsforhold	12	3	–	–	–	–	15
Skadeverk	131	76	43	29	13	9	301
Heleri og etterfølgende bistand	86	6	6	–	–	–	98
Tyverier	2 832	1 149	289	132	56	49	4 507
Grove tyverier	740	458	104	54	15	19	1 390
Simple tyverier	1 713	384	110	46	28	18	2 299
Naskeri	80	45	13	8	8	8	162
Bilbrukstyverier	299	262	62	24	5	4	656
Andre forbrytelser	41	5	1	–	1	–	48
Forbrytelser i alt	5 565	1 384	390	168	76	61	7 644

andelen av forbrytelser begått av flere gjerningsmenn henholdsvis 54, 51 og 47. På den annen side viser oppgavene i tabell 23 at det er meget sjelden at flere gjerningsmenn samarbeider om å begå underslag, bedrageri og utroskap og sedelighetsforbrytelser. Mellom 97 og 99 prosent av disse forbrytelsene var begått av 1 person.

Opplysninger om alkoholpåvirking.

Oppgavene til politistatistikken over hvor vidt gjerningsmannen var edru eller alkoholpåvirket i gjerningsøyeblikket er for det første begrenset til å gjelde de forbrytelser hvor politiet har hatt anledning til å konstatere dette forhold, og for det andre til de forbrytelser som politiet anser som oppklarte i henhold til den definisjonen av dette begrepet som er gitt i avsnittet foran, bortsett fra de saker som henlegges fordi påtalebegjæringen er trukket tilbake. Dette vil si at det bare blir en relativt liten del av de faktisk begåtte forbrytelser som oppgavene over alkoholpåvirking i gjerningsøyeblikket dekker. Denne avgrensing er begrunnet i det syn at det må være riktig å avgrense disse oppgavene til de saker hvor politiet kan gi et bestemt svar på spørsmålet om alkoholpåvirking. Byrået har ikke funnet det formålstjenlig å regne om de mottatte oppgaver over alkoholpåvirking til årsbasis; i tabell 24

er derfor oppgavene over alkoholpåvirking gitt særskilt for de 31 politidistriktene som sendte inn oppgaver for hele året og for alle politidistrikter i 4. kvartal.

Tabell 24. Forbrytelser begått av edrue og alkoholpåvirkede gjerningsmenn.

	31 politidistrikter, året 1956			Alle politidistrikter, 4. kvartal 1956		
	Edru	Alkohol-påvirket	I alt	Edru	Alkohol-påvirket	I alt
Forbrytelser mot den off. myndighet	6	28	34	3	8	11
Forbrytelser mot den alm. orden og fred	41	20	61	19	8	27
Almenfarlige forbrytelser	41	2	43	5	1	6
Falsk forklaring	11	2	13	3	1	4
Falsk anklage	8	–	8	–	–	–
Dokumentfalsk	61	6	67	30	2	32
Forbrytelser mot sedeligheten	99	58	157	54	18	72
Forbrytelser m.h.t. familieforhold	2	2	4	2	2	4
Forbrytelser mot den personlige frihet	13	9	22	7	4	11
Forbrytelser mot liv, legeme og helbred	83	123	206	45	60	105
Ærekrenkelser	143	17	160	65	7	72
Underslag	163	10	173	51	6	57
Utpressing og ran	1	11	12	1	4	5
Bedrageri og utroskap	277	25	302	47	5	52
Forbrytelser i gjeldsforhold	5	–	5	7	–	7
Skadeverk	144	18	162	80	13	93
Heleri og etterfølgende bistand	34	10	44	15	4	19
Tyverier	1 641	555	2 196	691	245	936
Grove tyverier	420	200	620	173	79	252
Simple tyverier	892	275	1 167	381	122	503
Naskeri	84	2	86	38	2	40
Bilbrukstyverier	245	78	323	99	42	141
Andre forbrytelser	21	3	24	13	1	14
Forbrytelser i alt	2 794	899	3 693	1 138	389	1 527

I statistikken for hele året 1956 hadde politiet anledning til å konstatere om gjerningsmannen var edru eller alkoholpåvirket i gjerningsøyeblikket i 3 693 saker. Tilsvarende tall for statistikken for 4. kvartal 1956 var 1 527. Begge disse seriene viser at ca. en fjerdepart av de observerte gjerningsmennene var alkoholpåvirket. Det var ved ran, forbrytelser mot offentlig myndighet, mot liv, legeme og helbred og mot den personlige frihet, sedelighetsforbrytelser, forbrytelser mot den alminnelige orden og fred og tyverier at alkoholpåvirking var mest vanlig. For de ran og de forbrytelser mot offentlig myndighet hvor spørsmålet om alkoholpåvirking er besvart, var 80—90 prosent av gjerningsmennene beruset i gjerningsøyeblikket, mens tilsvarende prosenttall for forbrytelser mot liv, legeme og helbred og forbrytelser mot den personlige frihet utgjorde 40—60 prosent. Av sedelighetsforbryterne og tyvene var henholdsvis 37 og 25 prosent påvirket av alkohol

når de begikk den straffbare handling. For resten av forbrytelsene var gjennomsnittlig ca. 10 prosent begått av berusede gjerningsmenn.

Byrået vil advare mot at de forholdstall som her er gitt for alkoholpåvirkede og edrue forbrytere gis generell gyldighet. En må regne med den mulighet at alkoholpåvirkede forbrytere har lettere enn edrue forbrytere for å bli tatt på fersk gjerning.

Opplysninger om stjålet gods.

Av de 16 578 tyvsforbrytelser som ble ferdig etterforsket i 1956, var 2 382 eller 14 prosent forsøk på tyveri eller brukstyveri av motorkjøretøyer. Statistikken omfatter således 14 196 saker hvor gods var fjernet i vinningsøyemed. I 24 prosent av disse sakene kom alt det stjålne godset til rette. Godset kom delvis til rette i 10 prosent av sakene, mens det for 66 prosent av tyveriene ikke lyktes politiet å oppspore noe av det stjålne godset.

Oppgavene for de tre hovedgrupper av tyverier viser at godset kom helt eller delvis til rette oftere i naskerisakene enn for simple tyverier, som igjen viser et gunstigere resultat enn grove tyverier. I den nevnte rekkefølgen kom

Tabell 25. Tyvsforbrytelser ferdig etterforsket av politiet i 1956, gruppert etter opplysningene om hvor vidt godset er kommet til rette.

	Alt godset kommet til rette	Noe av godset kommet til rette	Intet av godset kommet til rette	Forsøk på tyveri	I alt
Grove tyverier	456	560	2 553	730	4 299
Fra forretninger, bedrifter, kontorer, lagre	134	216	903	390	1 643
Fra leiligheter og andre beboelseshus	99	118	364	131	712
Fra kjeller, loft og trappeoppgang	29	15	245	75	364
Fra brakker og nybygg	15	16	113	27	171
Fra befordringsmidler	81	75	497	27	680
Fra person på offentlig sted	17	12	88	–	117
Fra pengeskap	–	1	6	8	15
Andre grove tyverier	81	107	337	72	597
Simple tyverier	2 835	811	6 576	153	10 375
Fra bedrifter, kontorer og lagre	245	148	836	21	1 250
Fra leiligheter og andre beboelseshus	285	152	1 008	22	1 467
Fra kjeller, loft, trappeoppgang osv.	102	52	425	9	588
Tyveri av sykler	1 101	20	470	7	1 598
Fra befordringsmidler	191	92	675	19	977
Fra kaféer og restauranter	61	19	243	3	326
Fra garderober	45	49	306	2	402
Butikktyverier	98	22	110	2	232
Andre simple tyverier	707	257	2 503	68	3 535
Naskeri	148	44	213	13	418
Bilbrukstyverier	1 286	29	–	171	1 486
Biler	739	13	–	144	896
Motorsykler	509	12	–	26	547
Andre motorkjøretøyer	38	4	–	1	43
Tyverier i alt	4 725	1 444	9 342	1 067	16 578

det stjålne godset helt eller delvis til rette i 47, 36 og 28 prosent av sakene. Blant de simple tyveriene var det ved sykkeltyverier og butikktyverier at godset i størst utstrekning kom til rette. Av de stjålne syklene kom således hele 70 prosent til rette, mens kjøpmannen fikk tilbake alle varene eller en del av disse i 52 prosent av de registrerte butikktyveriene. Av de simple tyveriene var det ved garderobetyveri og tyveri fra kaféer og restauranter at det stjålne godset sjeldnest kunne leveres tilbake til eiermannen. For disse to kategorier av tyverier skjedde dette i ca. 25 prosent av de ferdig etterforskede tilfelle. Av de grove tyveriene kom godset helt eller delvis til rette i størst utstrekning (37 prosent) ved innbruddstyverier fra leiligheter og andre beboelseshus, mens politiet relativt sjelden (15 prosent) kunne levere det stjålne godset tilbake til eieren etter innbruddstyverier fra kjeller, loft eller trappeoppganger.

171 av de 1 486 registrerte brukstyverier av motorkjøretøyer var forsøk på slikt tyveri. Det var således i alt 1 315 motorkjøretøyer som rettsstridig ble fjernet fra sin garasje eller parkeringsplass. Den alt overveiende del av disse kjøretøyene kom til rette igjen uten vesentlige skader. Bare 29 eller 2 prosent av de stjålne motorkjøretøyer var ramponert eller betydelig skadd da politiet fant dem igjen.

Fengslinger.

Til prøvestatistikken for de 3 første kvartaler av 1956 ble det innhentet opplysninger om både pågripelser og fengslinger. Erfaringen viste imidlertid at pågripelse ikke var noe entydig begrep. Fra og med 4. kvartal ble derfor opplysningene begrenset til bare å omfatte fengsling. Med fengsling menes da innsettelse i varetektsfengsel (venteselle og politiarrest medregnet). En siktet som er innsatt i drukkenskapsarrest, anses i statistikken ikke som innsatt i varetektsfengsel med mindre han overføres til varetektsfengsel etter å være blitt edru.

I de sakene som ble ferdig etterforsket i 4. kvartal 1956 ble det i alt foretatt 454 fengslinger. I 34 prosent av disse fengslingene ble de siktede ikke framstilt for retten med begjæring om fengsling, dvs. at disse fengslingene ordinært var av kortere varighet enn 24 timer. Av de 298 fengslingene hvor politiet framstilte den siktede for retten med begjæring om avsigelse av fengslingskjennelse, ble politiets begjæring tatt til følge av retten i 91 prosent av tilfellene, mens resten (9 prosent) ble løslatt av retten.

I forhold til tallet på ferdig etterforskede forbrytelser i alt ble det foretatt flest fengslinger i saker om forbrytelser mot offentlig myndighet, utpressing og ran, heleri og etterfølgende bistand og sedelighetsforbrytelser. Tallet på fengslinger i prosent av tallet på forbrytelser utgjorde for disse kategorier fra 18 til 38 prosent. For alle fengslinger var tilsvarende tall 6 prosent.

Tabell 26. Fengslinger i de saker om forbrytelser som ble ferdig etterforsket i 4. kvartal 1956, etter forbrytelsenes art.

	Varetekts-fengslinger uten fengslings-begjæring	Fengslings-begjæringer avslått av retten	Fengslings-kjennelser avsagt	Fengslinger i alt
Forbrytelser mot offentlig myndighet	1	–	4	5
Forbrytelser mot den alm. orden og fred	2	1	2	5
Almenfarlige forbrytelser	1	–	–	1
Falsk forklaring	–	–	1	1
Dokumentfalsk	2	–	3	5
Forbrytelser mot sedeligheten	6	5	24	35
Forbrytelser m.h.t. familieforhold	1	–	1	2
Forbrytelser mot den personlige frihet	3	2	2	7
Forbrytelser mot liv, legeme og helbred	16	1	19	36
Ærekrenkelser	–	–	1	1
Underslag	11	2	4	17
Utpressing og ran	1	–	6	7
Bedrageri og utroskap	8	1	13	22
Forbrytelser i gjeldsforhold	1	–	–	1
Skadeverk	6	1	–	7
Heleri og etterfølgende bistand	1	–	5	6
Tyverier	95	14	186	295
Grove tyverier	17	2	80	99
Simple tyverier	56	11	93	160
Naskeri	6	–	1	7
Bilbrukstyverier	16	1	12	29
Andre forbrytelser	1	–	–	1
Forbrytelser i alt	156	27	271	454

Tabell 27. Fengslinger i saker om forbrytelser som ble ferdig etterforsket i 4. kvartal 1956 etter politiets avgjørelse eller innstilling.

	Varetekts-fengslinger uten fengslings-begjæring	Fengslings-begjæringer avslått av retten	Fengslings-kjennelser avsagt	Fengslinger i alt
Påtalebegjæringen trukket tilbake	21	1	7	29
Ingen bestemt person mistenkt	9	1	–	10
Henlagt p.g.a. bevisets stilling	32	6	20	58
Henlagt p.g.a. sinnssykdom eller bevisstløshet	1	–	2	3
Gjerningsmannen under 14 år	9	–	–	9
Tiltale	55	18	225	298
Forelegg	5	–	3	8
Påtaleunnl. etter str.p.l. § 85, 2. ledd	9	–	6	15
Påtaleunnlatelse etter barnevernloven	7	1	3	11
Ikke tiltale av andre grunner	8	–	5	13
I alt	156	27	271	454

Som rimelig er, var det i første rekke i de sakene som endte med tiltalebegjæring at politiet gikk til varetektsfengsling av de siktede. For 66 prosent av de fengslede personene innstilte politiet på at tiltale skulle reises, mens saken ble foreslått fremmet på annet vis for 7 prosent av de fengslede. For forbrytelser hvor politiet innstilte på tiltale var fengslingsprosenten 30, mens den for forelegg og påtaleunnlatelser etter straffeprosessloven utgjorde henholdsvis 7 og 8 prosent.

Personer siktet for forbrytelser.

For forbrytelser hvor politiet innstiller på at sak skal fremmes og forbrytelser som besluttes henlagt fordi gjerningsmannen ikke oppfyller de subjektive betingelser for straffbarhet eller fordi almene hensyn ikke tilsier offentlig påtale, skal politiet, med visse unntak, gi enkelte personalopplysninger om gjerningsmennene. Disse gjerningsmennene vil i denne publikasjonen bli omtalt som siktede personer. Denne språkbruk er ikke helt i samsvar med straffeprosessloven; det er imidlertid vanskelig å finne et mer dekkende uttrykk.

Tabell 28. Personer siktet for forbrytelser ferdig etterforsket av politiet i 1956 etter alder og forbrytelsenes art.

	Under 14 år	14—17 år	18—20 år	21—24 år	25 år og over	Uoppgitt alder	I alt
Forbrytelser mot den off. myndighet	–	7	6	16	30	1	60
Forbrytelser mot den alm. orden og fred	47	25	5	11	20	6	114
Almenfarlige forbrytelser	27	7	–	7	48	–	89
Falsk forklaring	1	1	–	4	20	1	27
Falsk anklage	–	2	5	2	4	–	13
Dokumentfalsk	3	7	13	18	56	2	99
Forbrytelser mot sedeligheten	12	14	34	22	180	7	269
Forbrytelser m.h.t. familieforhold	–	–	–	–	6	–	6
Forbrytelser mot den personlige frihet	1	2	2	2	20	7	34
Forbrytelser mot liv, legeme og helbred	47	14	29	61	269	33	453
Ærekrenkelser	5	7	8	8	253	209	490
Underslag	3	8	5	18	230	16	280
Utpressing og ran	–	1	8	6	19	2	36
Bedrageri og utroskap	2	6	8	32	318	21	387
Forbrytelser i gjeldsforhold	–	–	–	1	16	–	17
Skadeverk	409	62	20	6	36	26	559
Heleri og etterfølgende bistand	5	15	7	9	67	–	103
Tyverier	1 441	991	423	332	1 538	78	4 803
Grove tyverier	559	238	99	94	575	30	1 595
Simple tyverier	698	308	166	165	878	34	2 249
Naskeri	124	42	11	6	35	3	221
Bilbrukstyverier	60	403	147	67	50	11	738
Andre forbrytelser[1]	4	5	8	2	39	3	61
Forbrytelser i alt	2 007	1 174	581	557	3 169	412	7 900

[1] Se note 1 til tabell 22.

I de ferdig etterforskede forbrytelsene i 1956 mente politiet at de hadde skaffet til veie tilstrekkelige beviser mot 7 900 personer for delaktighet i forbrytelser. Hele 25 prosent av disse var under 14 år, mens 15 prosent var 14—17 år. I alt 55 prosent av de siktede var under 25 år. Ved vurderingen av disse resultatene er det viktig å være merksam på at forbrytelser begått av mindreårige gjennomgående er lettere å oppklare enn saker mot voksne gjerningsmenn. Personer under 14 år legger langt mindre vekt på å skjule sine spor, på samme tid som de er mer villige til å oppgi medskyldige, enn voksne lovovertredere.

De yngste lovovertrederne hadde først og fremst vært innblandet i skadeverk, forbrytelser mot alminnelig orden og fred og tyverier. Av de siktede for skadeverk var hele 73 prosent under 14 år. For forbrytelser mot alminnelig orden og fred og for tyverier var henholdsvis 41 og 30 prosent av de siktede under den kriminelle lavalder.

Pr. 1 000 innbyggere 10 år og over ved begynnelsen av året utgjorde tallet for siktede for forbrytelser 2,61 i 1956. I aldersklassene 10—13 år og 14—17 år var tilsvarende tall 6,68 og 6,70, mens tallet på siktede pr. 1 000 innbyggere i aldersklassene 18—20, 21—24 og 25 år og over var henholdsvis 4,82, 3,39 og 1,48. Disse tallene viser at forbryterhyppigheten var høyest i aldersgruppen 14—17 år. Det at forbryterhyppigheten var nesten like høy for aldersgruppen 10—13 år, må sies å være et høyst oppsiktsvekkende resultat. Selv om sakene mot mindreårige gjerningsmenn gjennomgående gjelder mindre graverende forbrytelser som ofte er begått av guttebander, og selv om disse sakene er lettere å oppklare enn saker mot voksne gjerningsmenn, viser statistikken at det på ingen måte er slik at kriminalitetsproblemet først blir akutt etter skolepliktig alder.

I kommentarene til statistikken over personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser har vi foran pekt på at kriminalitetsproblemet i dag i overveiende grad er et ungdomsproblem. Denne statistikken omfatter som kjent bare personer 14 år og eldre. De høye tall for lovovertredere under 14 år som politistatistikken viser, gir grunn til å understreke dette på nytt. Om forbryterhyppigheten for aldersklassene 14 år og over gir de to statistikkene omtrent samme bilde.

English summary

Up to 1956 Norwegian criminal statistics have mainly been judical. The statistics show the number of persons who have been sentenced by court or police, and persons against whom prosecution has been suspended. They also give some data on the administration of criminal justice. From 1956 this publication also includes statistics on all crimes investigated by the police.

Persons convicted, fined and suspended of prosecution.

The statistics distinguish between crimes and misdemeanours. For crimes the statistics are based on individual forms filled in by the police, giving detailed information on offence and punishment for each offender. For misdemeanours only summary figures are available for the total number of persons sentenced, classified by sex and counties. The distinction between crimes and misdemeanours is drawn by the penal code. In most cases the offences for which the sentence may be 3 months imprisonment or more are regarded as crimes.

The statistics include cases who have been dealt with by the ordinary prosecution authorities and not cases which come under the military legislation. A separate section deals with violation against price and rationing regulations. Each sentenced person is counted as many times as he has been sentenced during the year. If a person is sentenced for two or more offences at the same time, the most serious offence is selected for tabulation. Persons sentenced at the same time for both crimes and misdemeanours are tabulated by the type of crime.

Periodic surveys on the recidivism of released prisoners were in principle introduced by the revision of the criminal statistics in 1923, but have not been undertaken since before the war. However, the statistics for 1949—50, 1951—52 and 1953 include data on the number of recidivists during the period of probation for persons conditionally suspended of punishment, persons conditionally pardoned and persons conditionally suspended of prosecution. Similar surveys were published for a number of years in the criminal statistics before the war.

The total number of persons punishable for crimes, and still more the number per 1 000 inhabitants, showed a declining trend during the post-war years up to 1954. During the last two years, however, the number of persons punishable for crimes has shown an increasing tendency. The number of punishable per 1 000 inhabitants 14 years and older arose from 1,51 in 1954 to 1,75 in 1956. The corresponding figure for 1955 was 1,56. The total number of misdemeanours arose 4 per cent from 1955 to 1956.

	Persons punishable for crimes					Persons sentenced for misdemeanours			
	Setenced by		Suspended of prose-cution	Total	Per 1 000 inh. 14 years and older	Sentenced by		Total	Per 1 000 inh. 14 years and older
	Court	Police				Court	Police		
1952....	2 622	304	1 202	4 128	1.63	3 503	37 233	40 736	16.09
1953....	2 445	272	1 151	3 868	1.52	3 505	38 796	42 301	16.61
1954....	2 421	322	1 128	3 871	1.51	3 984	40 948	44 932	17.53
1955....	2 383	335	1 305	4 023	1.56	3 655	38 131	41 786	16.20
1956....	2 587	329	1 636	4 552	1.75	4 121	39 417	43 538	16.73

The total number of persons punishable for various types of crimes were in the last five years as follows:

	Thefts of motor-vehicles	Other thefts	Other offences against property	Offences of violence	Sexual offences	For-geries etc.	Other offences	Total
1952.....	325	2 189	341	527	294	155	297	4 128
1953.....	388	1 980	306	512	241	174	267	3 868
1954.....	372	1 872	309	556	292	176	294	3 871
1955.....	474	1 924	323	548	277	170	307	4 023
1956.....	622	2 307	415	532	285	133	258	4 552

From other statistical sources we know that the great bulk of misdemeanours consists of drunkenness and motor vehicle cases. In 1956 such cases amounted to approximately 57 and 30 per cent respectively of the total. Illegal distillation, smuggling etc. of spirits counted for an additional 4 per cent.

The youth criminality has shown an unfavourable development in recent years. In 1951 27 per cent of all persons punishable for crimes were less than 21 years of age. In 1956 the share was 35 per cent. The main figures, showing the persons punishable for crimes in different age groups, are given in the following table:

	Total				Per 1 000 inhabitants			
	14—17 years	18—20 years	21—24 years	25 years and more	14—17 years	18—20 years	21—24 years	25 years and more
1952.....	631	517	577	2 403	3.96	4.12	3.19	1.16
1953.....	599	514	572	2 183	3.68	4.23	3.22	1.05
1954.....	622	511	574	2 164	3.72	4.34	3.29	1.03
1955.....	794	515	563	2 151	4.59	4.37	3.32	1.01
1956.....	1 025	577	596	2 354	5.85	4.78	3.62	1.10

The punishment for crimes have been as follows:

	1952	1953	1954	1955	1956
Imprisonment					
90 days or less	1 296	1 178	1 173	1 176	1 149
Between 90 days and 6 months	398	366	332	313	412
6 months—one year	585	574	569	544	648
More than one year.....	149	137	154	166	160
Total	2 428	2 255	2 228	2 199	2 369
Of which conditional	988	924	923	1 028	1 233
Security detention only	32	26	25	28	23
Placed in work schools	8	17	18	17	29
Fined.....	458	419	472	451	444
Sentenced, total.....	2 926	2 717	2 743	[1]2 718	[2]2 916

[1] Including 23 persons against whom the courts conditionally have postponed sentencing.
[2] Including 1 and 50 persons against whom the courts respectively have suspended sentencing and conditionally have postponed sentencing.

Crimes inquired into by the police.

The police statistics cover all crimes inquired into by the police with the exception of offences against the military and price and rationing legislation. The statistics are based on forms filled in for each crime. For the 3 first quarters of 1956 the Bureau received forms from 31 of the 54 police districts. Since October 1956 such records have been sent in from all districts.

Based on these records, the Bureau has estimated figures for the whole country for the year 1956. In the 4th quarter 1956 the 31 districts had 86 per cent of all crimes inquired into. The yearly figures are estimated on the assumption that this relation holds also for the 3 first quarters.

The number of crimes inquired into by the police, by type of offence and police decision or proposition were in 1956 as follows:

	Withdrawal of the offended's claim for prosecution	Offender unknown	Prosecution dropped for lack of evidence	Age under 14	Prosecution	Option of fine	Suspension of prosecution	Cases concluded for other reasons	Total
Offences against publ. order and peace	24	275	76	35	46	2	19	18	495
Offences involving general danger	1	13	42	15	9	19	12	23	134
Forgery of document	12	15	46	1	80	1	48	6	209
Sexual offences	6	237	245	8	141	66	56	32	791
Offences against the personal liberty	93	12	72	1	16	–	5	18	217
Offences of violence	660	81	499	27	169	145	19	66	1 666
Libel	374	38	208	5	2	4	6	466	1 103
Embezzlement	623	52	324	4	255	1	21	54	1 334
Blackmail and robbery	13	48	31	–	27	–	1	2	122
Fraud	460	63	349	1	511	4	19	94	1 501
Damage	300	689	219	184	15	18	28	56	1 509
Receiving and successive assistance to the offender	–	–	12	5	56	1	32	4	110
Larceny	726	9 300	2 045	1 001	2 286	73	910	237	16 578
Of which:									
Aggravated larceny	61	2 527	321	304	858	5	183	40	4 299
Simple larceny	479	6 022	1 575	579	1 110	40	412	158	10 375
Petty larceny	165	68	23	71	29	17	23	22	418
Taking away motor vehicles	21	683	126	47	289	11	292	17	1 486
Other offences	22	44	147	2	102	13	22	19	371
Total	3 314	10 867	4 315	1 289	3 715	347	1 198	1 095	26 140

Tabell I. Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser[1] i 1946—1956.

	Endelig dom			Vedtatt bot[2]			Påtaleunnlatelser			I alt		
	Menn	Kvinner	I alt	Menn	Kvinner	I alt	Menn	Kvinner	I alt	Menn	Kvinner	I alt
1946	3 933	449	4 382	380	35	415	746	135	881	5 059	619	5 678
1947	3 767	428	4 195	360	24	384	805	131	936	4 932	583	5 515
1948	3 231	359	3 590	333	27	360	779	121	900	4 343	507	4 850
1949	3 014	223	3 237	312	24	336	814	106	920	4 140	353	4 493
1950	2 733	192	2 925	286	13	299	825	107	932	3 844	312	4 156
1951	2 518	201	2 719	269	10	279	951	130	1 081	3 738	341	4 079
1952	2 486	136	2 622	291	13	304	1 052	150	1 202	3 829	299	4 128
1953	2 321	124	2 445	255	17	272	1 031	120	1 151	3 607	261	3 868
1954	2 299	122	2 421	310	12	322	1 002	126	1 128	3 611	260	3 871
1955	2 271	112	2 383	322	13	335	1 168	137	1 305	3 761	262	4 023
1956	2 477	110	2 587	311	18	329	1 461	175	1 636	4 249	303	4 552

[1] Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse i pris- og rasjoneringssaker og militære saker er ikke regnet med. [2] Vedtatte forelegg og vedtatte bøter i retten etter strpl. § 377, siste punktum.

Tabell II. Personer domfelt eller botlagt for forseelser[1] i 1946—1956.

	Endelig dom			Vedtatt bot[2]			I alt		
	Menn	Kvinner	I alt	Menn	Kvinner	I alt	Menn	Kvinner	I alt
1946	2 466	209	2 675	43 693	2 184	45 877	46 159	2 393	48 552
1947	4 034	217	4 251	47 670	3 537	51 207	51 704	3 754	55 458
1948	3 676	198	3 874	45 486	2 880	48 366	49 162	3 078	52 240
1949	3 342	155	3 497	40 428	2 201	42 629	43 770	2 356	46 126
1950	3 315	120	3 435	36 686	1 788	38 474	40 001	1 908	41 909
1951	3 046	112	3 158	34 552	1 609	36 161	37 598	1 721	39 319
1952	3 398	105	3 503	35 436	1 797	37 233	38 834	1 902	40 736
1953	3 394	111	3 505	37 096	1 700	38 796	40 490	1 811	42 301
1954	3 887	97	3 984	39 405	1 543	40 948	43 292	1 640	44 932
1955	3 571	84	3 655	36 681	1 450	38 131	40 252	1 534	41 786
1956	4 049	72	4 121	37 651	1 766	39 417	41 700	1 838	43 538

[1] Se note 1 til tabell I. [2] Vedtatte forelegg, vedtatte bøter i retten etter strpl. § 377, siste punktum og vedtatte kjennelser etter tollovgivningen.

Tabell III. Personer[1] domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse pr. 1000 innbyggere[2] 14 år og eldre i 1946—1956.

	Forbrytelser				Forseelser			I alt
	Endelig dom	Vedtatt bot[3]	Påtale-unnlatelse	I alt	Endelig dom	Vedtatt bot[4]	I alt	
1946	1.77	0.17	0.36	2.30	1.09	18.61	19.70	22.00
1947	1.70	0.15	0.38	2.23	1.72	20.69	22.41	24.64
1948	1.44	0.15	0.36	1.95	1.56	19.45	21.01	22.96
1949	1.30	0.13	0.37	1.80	1.40	17.07	18.47	20.27
1950	1.17	0.12	0.37	1.66	1.37	15.34	16.71	18.37
1951	1.08	0.11	0.43	1.62	1.25	14.36	15.61	17.23
1952	1.04	0.12	0.47	1.63	1.38	14.71	16.09	17.72
1953	0.96	0.11	0.45	1.52	1.38	15.23	16.61	18.13
1954	0.94	0.13	0.44	1.51	1.55	15.98	17.53	19.04
1955	0.92	0.13	0.51	1.56	1.42	14.78	16.20	17.76
1956	0.99	0.13	0.63	1.75	1.58	15.15	16.73	18.48

[1] Se note 1 til tabell I. [2] Tallene er beregnet etter folketallet pr. $^1/_1$ i vedkommende år. [3] Se note 2 til tabell I. [4] Se note 2 til tabell II.

Tabell IV. Personer domfelt eller botlagt for forbrytelser[1] i 1956 etter arten av forbrytelsene[2].

Forbrytelser De anførte §§ er straffelovens, hvor ikke annet framgår av teksten	Riket		Bygder[3]		Oslo		Andre byer[3]	
	M.	K.	M.	K.	M.	K.	M.	K.
Alle forbrytelser	2 788	128	1 215	51	698	43	875	34
I. Vinningsforbrytelser	1 870	93	697	33	533	35	640	25
Simpelt underslag (§ 255)[4]	122	7	40	2	50	4	32	1
Grovt underslag (§ 256)[5]	35	8	12	1	14	6	9	1
Simpelt tyveri (§ 257)	692	45	255	18	202	13	235	14
Grovt tyveri (§ 258)	475	4	154	1	138	3	183	–
Naskeri (§ 262)	82	7	49	5	5	–	28	2
Biltyveri m.v. (§ 260)	218	–	112	–	34	–	72	–
Heleri (§§ 317—318)	76	13	25	4	24	6	27	3
Utpressing (§ 266)	1	1	1	1	–	–	–	–
Ran (§§ 267—269)	15	–	1	–	7	–	7	–
Simpelt bedrageri (§ 270)	99	8	29	1	36	3	34	4
Grovt bedrageri (§ 271)	20	–	4	–	8	–	8	–
Forsikringsbedrageri (§ 272)	7	–	5	–	2	–	–	–
Grov utroskap (§ 276)	7	–	1	–	6	–	–	–
Utroskap ellers (§§ 277—278)	18	–	9	–	5	–	4	–
Etterfølgende bistand (§ 320)	3	–	–	–	2	–	1	–
II. Voldsforbrytelser	482	13	292	5	96	5	94	3
Vold mot offentlig tjenestemann (§ 127)	60	–	22	–	19	–	19	–
Legemsfornærmelse (§ 228, jfr. 232)	324	7	206	3	55	1	63	3
Simpel legemsbeskadigelse (§ 229, jfr. 232)	35	–	26	–	5	–	4	–
Uaktsom legemsbeskadigelse (§§ 237—238)	2	1	2	1	–	–	–	–
Drap (§ 233)	6	–	4	–	2	–	–	–
Uaktsomt drap (§ 239)	10	1	7	–	3	1	–	–
Hensettelse i hjelpeløs tilstand m.v. (§§ 224, init. 240—243)	3	–	1	–	–	–	2	–
Fosterfordrivelse (§ 245)	–	2	–	–	–	2	–	–
Simpelt skadeverk (§ 291)	37	1	23	–	8	1	6	–
Grovt skadeverk (§ 292)	5	1	1	1	4	–	–	–
III. Sedelighetsforbrytelser	193	–	85	–	25	–	83	–
Voldtekt (§§ 191—192)	9	–	8	–	1	–	–	–
Utuktig omgjengelse med sinnssyke o.l. (§ 193)	2	–	–	–	–	–	2	–
Utuktig omgjengelse med barn under 14 år (§ 195)	18	–	11	–	3	–	4	–
Utuktig omgjengelse med mindreårige ellers (§§ 196—197)	29	–	18	–	3	–	8	–
Utuktig handling osv. med barn under 16 år (§ 212, 1. ledd nr. 3 og 2. ledd)	107	–	37	–	15	–	55	–
Offentlig krenkelse av ærbarhet (§ 212, 1. ledd nr. 1 og 2)	21	–	5	–	3	–	13	–
Utuktig omgjengelse ved misbruk av stilling o.likn. (§§ 198—199)	1	–	1	–	–	–	–	–
Blodskam mellom beslektede (§ 207)	2	–	2	–	–	–	–	–
Besvangrelse under misligholdt ekteskapsløfte (§ 210)	3	–	3	–	–	–	–	–
Omgjengelse mot naturen (§ 213)	1	–	–	–	–	–	1	–

[1] Se note 1 til tabell I. [2] Hvis en person er siktet samtidig for flere slags forbrytelser, er han regnet med under den viktigste av dem, dvs. den som etter straffeloven kan medføre høyest straff. [3] Ladesteder er regnet med til bygdene. [4] Inklusive 9 menn og 3 kvinner straffelt for underslag av omsetningsavgift. [5] Inklusive 7 menn og 2 kvinner straffelt for underslag av omsetningsavgift.

Tabell IV (forts.). Personer domfelt eller botlagt for forbrytelser i 1956 etter arten av forbrytelsene.

Forbrytelser De anførte §§ er straffelovens, hvor ikke annet framgår av teksten	Riket		Bygder[1]		Oslo		Andre byer[1]	
	M.	K.	M.	K.	M.	K.	M.	K.
IV. Andre forbrytelser	243	22	141	13	44	3	58	6
1. *I straffeloven*	207	18	112	9	42	3	53	6
Forbrytelser i den off. tjeneste (§§ 110, 115—119, 120, init. 121, 3. ledd, 123, 1. ledd, 124, 125)	1	–	1	–	–	–	–	–
Ulovlig påvirkning av off. tjenestemann (§ 128)	3	–	2	–	–	–	1	–
Oppfordring til straffbare handlinger m.v. (§§ 139—140)	1	–	–	–	1	–	–	–
Innbrudd (§ 147)	28	–	16	–	5	–	7	–
Almenfarlige forbrytelser i alm. (§§ 148—154, 156—161)	11	1	7	–	3	–	1	1
Falsk edelig forklaring (§§ 163, 165, 167, 3. ledd)	7	–	4	–	–	–	3	–
Annen falsk forklaring (§ 166)	32	4	14	3	7	–	11	1
Falsk anklage (§§ 168—172)	6	1	4	–	1	1	1	–
Bruk av falskt dokument (§§ 182—184)	72	4	35	3	22	1	15	–
Fragåelse av underskrift m.v. (§§ 187, 188, 189, init. 190)	2	–	2	–	–	–	–	–
Offentlig krenkelse av sedelighet (§ 211)	4	–	4	–	–	–	–	–
Brudd på forsørgelsesplikt m.m. (§ 219)	–	–	–	–	–	–	–	–
Inngåelse av ugyldig eller omstøtelig ekteskap (§§ 220—221)	1	–	–	–	–	–	1	–
Trusler (§§ 222, 227)	9	1	8	1	1	–	–	–
Ærekrenkelse (§§ 246—248, 252)	12	7	7	2	1	1	4	4
Skyldnerens forverrelse av sin formuesstilling til tap for fordringshaverne (§ 285)	3	–	–	–	–	–	3	–
Forsømmelig, uriktig m.v. bokførsel (§ 286)	12	–	6	–	1	–	5	–
Forbrytelser i gjeldsforhold ellers (§§ 281—284)	3	–	2	–	–	–	1	–
2. *Utenfor straffeloven*	36	4	29	4	2	–	5	–
Skattelov for landet (l.nr. 8 av $^{14}/_{8}$ 1911 § 118)	5	–	3	–	–	–	2	–
Skattelov for byene (l.nr. 9 av $^{18}/_{8}$ 1911 § 110 nr. 1)	2	–	1	–	1	–	–	–
Lov om forsvarshemmeligheter (l.nr. 3 av $^{18}/_{8}$ 1914 §§ 1—7)	1	–	–	–	–	–	1	–
Falsk oppgivelse av barnefar m.v. (l.nr. 3 av $^{10}/_{4}$ 1915 §§ 6 og 7)	–	1	–	1	–	–	–	–
Mishandling av dyr (l.nr. 13 av $^{7}/_{6}$ 1935 § 16)	27	3	24	3	1	–	2	–
Lov om tjenesteplikt i politiet (l. av $^{21}/_{11}$ 1952)	1	–	1	–	–	–	–	–

[1] Ladesteder er regnet med til bygdene.

Tabell V. Personer gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser[1] i 1956 etter arten av forbrytelsene[2].

Forbrytelser[3]	Riket		Bygder[4]		Oslo		Andre byer[4]	
	M.	K.	M.	K.	M.	K.	M.	K.
A. Etter straffeprosesslovens § 85, 2. og flg. ledd	660	116	309	42	119	45	232	29
I. Vinningsforbrytelser	503	84	223	23	86	40	194	21
Likplyndring	1	–	–	–	1	–	–	–
Simpelt underslag[5]	15	3	5	–	4	3	6	–
Grovt underslag[5]	3	–	–	–	1	–	2	–
Simpelt tyveri	198	59	106	18	24	24	68	17
Grovt tyveri	118	6	56	3	11	–	51	3
Naskeri	13	2	3	–	8	2	2	–
Biltyveri m.v.	107	–	43	–	28	–	36	–
Heleri	31	7	2	–	2	7	27	–
Ran	1	–	1	–	–	–	–	–
Simpelt bedrageri	14	6	6	2	6	3	2	1
Grovt bedrageri	1	1	–	–	1	1	–	–
Utroskap ellers	1	–	1	–	–	–	–	–
II. Voldsforbrytelser	15	5	7	1	4	2	4	2
Vold mot offentlig tjenestemann	4	–	1	–	1	–	2	–
Legemsfornærmelse	7	2	5	–	1	–	1	2
Simpel legemsbeskadigelse	2	–	–	–	1	–	1	–
Barnedrap m.v.	–	1	–	1	–	–	–	–
Fosterfordrivelse	1	2	–	–	1	2	–	–
Simpelt skadeverk	1	–	1	–	–	–	–	–
III. Sedelighetsforbrytelser	71	2	42	2	13	–	16	–
Utuktig omgjengelse med barn under 14 år	11	–	9	–	–	–	2	–
Utuktig omgjengelse med mindreårige ellers	37	1	22	1	8	–	7	–
Utuktig handling osv. med barn under 16 år	15	–	8	–	2	–	5	–
Offentlig krenkelse av ærbarhet	5	–	–	–	3	–	2	–
Blodskam mellom beslektede	2	1	2	1	–	–	–	–
Omgjengelse mot naturen	1	–	1	–	–	–	–	–
IV. Andre forbrytelser	71	25	37	16	16	3	18	6
1. *I straffeloven*	71	23	37	14	16	3	18	6
Innbrudd	19	4	11	4	4	–	4	–
Annen falsk forklaring	9	8	7	8	2	–	–	–
Falsk anklage	–	3	–	1	–	1	–	1
Bruk av falskt dokument	37	7	15	–	9	2	13	5
Forfalskning av dokument	2	1	1	1	–	–	1	–
Brudd på forsørgelsesplikt m.m.	1	–	1	–	–	–	–	–
Inngåelse av ugyldig eller omstøtelig ekteskap	1	–	–	–	1	–	–	–
Trusler	1	–	1	–	–	–	–	–
Forsømmelig, uriktig m.v. bokførsel	1	–	1	–	–	–	–	–
2. *Utenfor straffeloven*	–	2	–	2	–	–	–	–
Falsk oppgivelse av barnefar m.v.	–	2	–	2	–	–	–	–

[1] Se note 1 til tabell I. [2] Se note 2 til tabell IV. [3] Fullstendigere betegnelse i tabell VI. Se note 2 til tabell V. [4] Ladesteder er regnet med til bygdene. [5] Inklusive 1 mann gitt påtaleunnlatelse for underslag av omsetningsavgift.

Tabell V (forts.). Personer gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser i 1956 etter arten av forbrytelsene.

Forbrytelser	Riket		Bygder[1]		Oslo		Andre byer[1]	
	M.	K.	M.	K.	M.	K.	M.	K.
B. Etter loven om barnevern §§ 57 og 58..	801	59	376	18	175	13	250	28
I. Vinningsforbrytelser	738	56	338	16	170	13	230	27
Simpelt underslag	4	2	–	1	2	–	2	1
Grovt underslag	–	1	–	1	–	–	–	–
Simpelt tyveri	204	38	97	9	30	8	77	21
Grovt tyveri	190	1	87	1	44	–	59	–
Naskeri	14	5	10	2	1	1	3	2
Biltyveri	295	2	134	1	82	–	79	1
Heleri	21	6	6	1	9	3	6	2
Ran	2	–	1	–	1	–	–	–
Simpelt bedrageri	8	1	3	–	1	1	4	–
II. Voldsforbrytelser	17	–	12	–	1	–	4	–
Vold mot off. tjenestemann	2	–	–	–	–	–	2	–
Legemsfornærmelse	6	–	5	–	–	–	1	–
Simpelt skadeverk	9	–	7	–	1	–	1	–
III. Sedelighetsforbrytelser	18	1	11	1	2	–	5	–
Voldtekt	1	–	–	–	–	–	1	–
Utuktig omgjengelse med barn under 14 år	2	–	2	–	–	–	–	–
Utuktig omgjengelse med mindreårige ellers	5	1	4	1	1	–	–	–
Utuktig handling osv. med barn under 16 år	10	–	5	–	1	–	4	–
IV. Andre forbrytelser	28	2	15	1	2	–	11	1
1. *I straffeloven*	26	2	13	1	2	–	11	1
Ulovlig påvirkning av offentlig tjenestemann	1	–	–	–	–	–	1	–
Innbrudd	16	–	11	–	–	–	5	–
Annen falsk forklaring	1	1	–	1	–	–	1	–
Bruk av falskt dokument	7	1	1	–	2	–	4	1
Trusler	1	–	1	–	–	–	–	–
2. *Utenfor straffeloven*	2	–	2	–	–	–	–	–
Mishandling av dyr	2	–	2	–	–	–	–	–

[1] Ladesteder er regnet med til bygdene.

Tabell VI. Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser[1] i 1952—1956 etter arten av forbrytelsene[2].

Forbrytelser De anførte §§ er straffelovens, hvor ikke annet framgår av teksten	1952	1953	1954	1955	1956
Alle forbrytelser	4 128	3 868	3 871	4 023	4 552
I. Vinningsforbrytelser	2 855	2 674	2 553	2 721	3 344
Brevbrudd m.v. i vinningsøyemed (§§ 122 i f., 145, 2. ledd, 146, 2. ledd)	1	1	4	3	–
Vinningsforbr. i off. tj. (bestikkelse m.v.) o.l. (§§ 111—114, 120 i f., 121, 2. ledd, 123, 2. ledd, 129 i f.)	–	–	3	2	–
Likplyndring (§ 143, 2. ledd)	–	–	–	–	1
Pengefalsk (§§ 174—177)	–	–	4	6	–
Rufferi m.v. (§§ 206, 217, 2. ledd, 3. ledd i f.)	1	–	–	–	–
Simpelt underslag (§ 255)	142	133	126	162	153
Grovt underslag (§ 256)	72	43	42	24	47
Simpelt tyveri (§ 257)	1 346	1 204	1 163	1 217	1 236
Grovt tyveri (§ 258)	609	544	508	490	794
Naskeri (§ 262)	94	99	92	110	123
Biltyveri m.v. (§ 260)	325	388	372	474	622
Heleri (§§ 317—318)	140	133	109	107	154
Utpressing (§ 266)	4	1	–	2	2
Ran (§§ 267—269)	18	23	37	16	18
Simpelt bedrageri (§ 270)	73	68	64	66	136
Grovt bedrageri (§ 271)	15	7	3	7	22
Forsikringsbedrageri (§ 272)	3	8	1	11	7
Bedrageri ellers (§§ 273—274)	–	–	1	–	–
Simpel utroskap (§ 275)	–	1	2	2	–
Grov utroskap (§ 276)	–	–	–	2	7
Utroskap ellers (§§ 277—278)	6	13	19	17	19
Bobestyrersvik m.v. (§ 287)	1	–	–	2	–
Åger m.v. (§§ 295—296, 300)	1	–	–	–	–
Etterfølgende bistand (§ 320)	4	8	3	1	3
II. Voldsforbrytelser	527	512	556	548	532
Vold mot offentlig tjenestemann (§ 127)	54	69	67	61	66
Legemsfornærmelse (§ 228, jfr. 232)	315	353	372	355	346
Simpel legemsbeskadigelse (§ 229, jfr. 232)	41	37	39	34	37
Grov legemsbeskadigelse (§ 231, jfr. 232)	–	–	–	1	–
Uaktsom legemsbeskadigelse (§§ 237—238)	5	2	3	8	3
Drap (§ 233)	3	1	6	7	6
Uaktsomt drap (§ 239)	4	5	1	4	11
Medvirkning til selvmord m.v. (§ 236)	–	–	1	–	–
Barnedrap m.v. (§§ 234, 244)	–	–	1	–	1
Hensettelse i hjelpeløs tilstand m.v. (§§ 224, init. 240—243)	1	–	–	1	3
Fosterfordrivelse (§ 245)	42	11	5	13	5
Simpelt skadeverk (§ 291)	58	30	58	59	48
Grovt skadeverk (§ 292)	4	4	3	5	6

[1] Se note 1 til tabell I. [2] Se note 2 til tabell IV.

Tabell VI (forts.). Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser i 1952—1956 etter arten av forbrytelsene.

Forbrytelser De anførte §§ er straffelovens, hvor ikke annet framgår av teksten	1952	1953	1954	1955	1956
III. Sedelighetsforbrytelser	294	241	292	277	285
Påførelse av smittsom kjønnssykdom (§ 155, 1. ledd)	2	–	–	1	–
Voldtekt (§§ 191—192)	15	12	13	5	10
Utuktig omgjengelse med sinnssyke o.l. (§ 193)	1	–	–	3	2
Utuktig omgjengelse med barn under 14 år (§ 195)	44	26	31	44	31
Utuktig omgjengelse med mindreårige ellers (§§ 196—197)	78	79	73	81	73
Utuktig handling osv. med barn under 16 år (§ 212, 1. ledd nr. 3 og 2. ledd)	85	86	121	98	132
Offentlig krenkelse av ærbarhet (§ 212, 1. ledd nr. 1 og 2)	62	31	49	38	26
Utuktig omgjengelse ved misbruk av stilling o. likn. (§§ 198—199)	1	1	1	–	1
Blodskam mellom beslektede (§ 207)	–	2	2	5	5
Besvangrelse under misligholdt ekteskapsløfte (§ 210)	1	2	–	1	3
Omgjengelse mot naturen (§ 213)	5	2	2	1	2
IV. Andre forbrytelser	452	441	470	477	391
1. *I straffeloven*	398	397	428	439	347
Statsforræderi o. likn. (§§ 83—86 unntatt nr. 9—87, 89—94 unntatt nr. 4 i f. 95, 97, 1. ledd i f., 97 b)	–	–	6	–	–
Forbrytelser i den off. tjeneste (§§ 110, 115—119, 120, init. 121, 3. ledd, 123, 1. ledd, 124, 125)	–	4	1	3	1
Ulovlig påvirkning av off. tjenestemann (§ 128)	–	1	5	–	4
Andre forbrytelser mot offentlig myndighet (§§ 129, init., 131—134)	–	1	6	1	–
Opprør og truende oppløp m.v. (§§ 135—138)	1	–	1	–	–
Oppfordring til straffbare handlinger m.v. (§§ 139—140)	1	–	1	–	1
Alminnelige brevbrudd o.l. (§§ 122, init., 145, 1. ledd, 146, 1. ledd)	1	4	1	1	–
Innbrudd (§ 147)	102	105	105	143	67
Andre forbrytelser mot den alminnelige orden og fred (§§ 141, 142, 143, 1. ledd, 144)	2	–	–	–	–
Almenfarlige forbrytelser i alminnelighet (§§ 148—154, 156—161)	8	3	10	6	12
Falsk edelig forklaring (§§ 163, 165, 167, 3. ledd)	2	3	4	4	7
Annen falsk forklaring (§ 166)	63	42	43	48	55
Falsk anklage (§§ 168—172)	19	11	17	13	10

Tabell VI (forts.). Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser i 1952—1956 etter arten av forbrytelsene.

Forbrytelser De anførte §§ er straffelovens, hvor ikke annet framgår av teksten	1952	1953	1954	1955	1956
IV. Andre forbrytelser (forts.)					
Bruk av falskt dokument (§§ 182—184)	138	165	173	160	128
Forfalskning av dokument (§§ 185—186)	5	1	1	8	3
Fragåelse av underskrift m.v. (§§ 187, 188, 189, init. 190)	12	8	2	2	2
Offentlig krenkelse av sedelighet (§ 211)	–	2	4	2	4
Brudd på forsørgelsesplikt m.m. (§ 219)	2	3	4	5	1
Inngåelse av ugyldig eller omstøtelig ekteskap (§§ 220—221)	2	3	–	1	2
Forbrytelser med hensyn til familieforhold ellers (§§ 215, 216, 218)	2	–	–	2	–
Trusler (§§ 222, 227)	8	12	10	11	12
Ærekrenkelse (§§ 246—248, 252)	19	21	10	18	19
Skyldnerens forverrelse av sin formuesstilling til tap for fordringshaverne (§ 285)	–	–	4	–	3
Forsømmelig, uriktig m.v. bokførsel (§ 286)	4	6	12	10	13
Forbrytelser i gjeldsforhold ellers (§§ 281—284)	6	2	6	1	3
Andre forbrytelser i sjøfartsforhold (§§ 304—316)	1	–	2	–	–
2. *Utenfor straffeloven*	54	44	42	38	44
Skattelov for landet (l.nr. 8 av $^{14}/_{8}$ 1911 § 118)	–	1	2	5	5
Skattelov for byene (l.nr. 9 av $^{18}/_{8}$ 1911 § 110 nr. 1)	–	–	–	–	2
Lov om forsvarshemmeligheter (l.nr. 3 av $^{18}/_{8}$ 1914 §§ 1—7)	–	–	3	1	1
Falsk oppgivelse av barnefar m.v. (l.nr. 3 av $^{10}/_{4}$ 1915 §§ 6 og 7)	2	1	–	–	3
Lov om opium (l.nr. 5 av $^{1}/_{6}$ 1928 § 4)	–	1	–	–	–
Mishandling av dyr (l.nr. 13 av $^{7}/_{6}$ 1935 § 16)	51	41	37	29	32
Militære rekvisisjoner (l.nr. 19 av $^{29}/_{6}$ 1951 § 20, 1. ledd)	1	–	–	3	–
Lov om tjenesteplikt i politiet (l. av $^{21}/_{11}$ 1952)	–	–	–	–	1

Tabell VII. Personer[1] domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse i ulike fylker i 1956.

	Forbrytelser						Forseelser				
	Endelig dom	Vedtatt bot[2]	Påtaleunnlatelse	I alt	Av disse Menn	Av disse Kvinner	Endelig dom	Vedtatt bot[3]	I alt	Av disse Menn	Av disse Kvinner
Bygder:[4]											
Østfold	61	9	48	118	113	5	113	587	700	689	11
Akershus	134	13	91	238	219	19	235	1 207	1 442	1 360	82
Hedmark	92	14	51	157	148	9	199	863	1 062	1 046	16
Oppland	32	13	31	76	70	6	110	795	905	891	14
Buskerud	61	1	28	90	86	4	90	601	691	683	8
Vestfold	75	5	23	103	94	9	109	719	828	801	27
Telemark	38	10	32	80	78	2	88	655	743	728	15
Aust-Agder	42	3	14	59	57	2	48	277	325	323	2
Vest-Agder	19	7	12	38	35	3	64	355	419	410	9
Rogaland	68	28	73	169	165	4	114	1 193	1 307	1 284	23
Hordaland	103	20	93	216	200	16	93	619	712	698	14
Sogn og Fjordane	19	21	13	53	49	4	44	307	351	351	–
Møre og Romsdal	29	13	24	66	65	1	76	404	480	474	6
Sør-Trøndelag	32	6	53	91	87	4	122	566	688	674	14
Nord-Trøndelag	46	10	36	92	83	9	90	621	711	689	22
Nordland	94	19	59	172	166	6	184	1 308	1 492	1 431	61
Troms	62	15	38	115	112	3	90	536	626	618	8
Finnmark	44	8	26	78	73	5	127	667	794	769	25
Bygder i alt	1 051	215	745	2 011	1 900	111	1 996	12 280	14 276	13 919	357
Byer:[4]											
Østfold	53	2	57	112	110	2	109	2 040	2 149	2 109	40
Akershus	2	1	–	3	3	–	9	28	37	36	1
Oslo	710	31	352	1 093	992	101	1 225	11 332	12 557	11 684	873
Hedmark	10	2	21	33	31	2	19	321	340	328	12
Oppland	6	1	13	20	13	7	20	306	326	322	4
Buskerud	46	–	30	76	75	1	47	911	958	935	23
Vestfold	83	7	32	122	114	8	103	1 552	1 655	1 618	37
Telemark	54	8	37	99	91	8	58	1 024	1 082	1 054	28
Aust-Agder	13	1	9	23	19	4	18	330	348	341	7
Vest-Agder	56	12	32	100	97	3	63	1 084	1 147	1 103	44
Rogaland	93	22	65	180	168	12	101	2 070	2 171	2 054	117
Bergen	165	11	61	237	225	12	70	2 065	2 135	2 019	116
Møre og Romsdal	32	4	29	65	60	5	39	629	668	649	19
Sør-Trøndelag	98	3	90	191	173	18	160	2 160	2 320	2 188	132
Nord-Trøndelag	4	–	–	4	4	–	–	34	34	24	10
Nordland	53	4	50	107	101	6	35	717	752	744	8
Troms	23	1	9	33	31	2	30	323	353	346	7
Finnmark	35	4	4	43	42	1	19	211	230	227	3
Byer i alt	1 536	114	891	2 541	2 349	192	2 125	27 137	29 262	27 781	1 481
Hele landet	2 587	329	1 636	4 552	4 249	303	4 121	39 417	[5]43 538	41 700	1 838

[1] Se note 1 til tabell I. [2] Se note 2 til tabell I. [3] Se note 2 til tabell II. [4] Ladesteder er regnet med til bygdene. [5] Dessuten vedtok 10 menn bot for forseelser på Svalbard.

Tabell VIII. Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for

	Vinningsforbrytelser	Av dette: Bruksstyveri av motorkjøretøy	Av dette: Andre tyverier og naskeri	Av dette: Heleri	Av dette: Underslag	Av dette: Bedrageri og utroskap	Voldsforbrytelser	Av dette: Vold mot off. tjenestemann	Av dette: Legemsfornærmelse og legemsbeskadigelse	Av dette: Skadeverk
Bygder:[4]										
Østfold	75	12	52	4	7	–	16	–	12	–
Akershus	161	36	108	4	5	7	33	2	25	4
Hedmark	97	14	65	4	4	10	36	2	32	2
Oppland	50	5	38	2	2	2	15	1	14	–
Buskerud	63	8	48	–	5	2	9	–	6	1
Vestfold	89	17	61	5	1	5	4	–	4	–
Telemark	52	11	36	2	1	2	11	–	10	1
Aust-Agder	36	7	23	–	3	3	6	–	6	–
Vest-Agder	28	5	17	3	3	–	1	–	–	1
Rogaland	107	20	78	1	5	3	41	10	19	12
Hordaland	138	41	86	3	4	4	35	4	24	6
Sogn og Fjordane	28	5	20	1	2	–	14	–	13	–
Møre og Romsdal	50	17	28	–	2	3	10	–	8	2
Sør-Trøndelag	66	20	36	–	5	3	8	–	7	–
Nord-Trøndelag	56	14	33	4	2	3	12	1	10	1
Nordland	107	34	58	3	6	6	30	–	28	1
Troms	75	17	47	2	3	5	22	–	20	2
Finnmark	52	7	40	–	2	3	14	3	10	–
Bygder i alt	1 330	290	874	38	62	61	317	23	248	33
Byer:[4]										
Østfold	90	36	45	2	5	1	7	1	6	–
Akershus	2	–	2	–	–	–	1	–	–	1
Oslo	877	144	514	51	84	73	108	20	63	14
Hedmark	25	5	18	–	1	1	3	–	2	1
Oppland	18	1	13	2	–	2	1	–	1	–
Buskerud	65	18	37	1	5	3	3	–	3	–
Vestfold	92	28	55	3	3	1	11	5	6	–
Telemark	75	7	52	6	2	8	9	1	8	–
Aust-Agder	18	–	17	–	–	1	2	1	1	–
Vest-Agder	78	13	55	5	3	–	5	1	2	–
Rogaland	142	21	106	4	5	6	11	2	7	2
Bergen	181	14	130	15	6	14	19	6	13	–
Møre og Romsdal	53	5	37	–	6	5	5	1	4	–
Sør-Trøndelag	168	18	116	11	11	12	2	–	1	1
Nord-Trøndelag	–	–	–	–	–	–	1	–	1	–
Nordland	83	17	44	15	4	3	9	2	5	2
Troms	27	2	22	1	2	–	4	–	4	–
Finnmark	20	3	16	–	1	–	14	3	11	–
Byer i alt	2 014	332	1 279	116	138	130	215	43	138	21
Hele landet	3 344	622	2 153	154	200	191	532	66	386	54

[1] Se note 1 til tabell I. [2] Se note 2 til tabell IV. [3] Fragåelse av underskrift er ikke inkludert. [4] Ladesteder er regnet med til bygdene.

forbrytelser[1] i ulike fylker i 1956 etter arten av forbrytelsene[2] og alder.

Sedelighetsforbrytelser	Av dette: Utuktig omgjengelse med mindreårige	Av dette: Utuktig handling med barn under 16 år	Andre forbrytelser	Av dette: Innbrudd	Av dette: Falsk forklaring og falsk anklage	Av dette: Dokument falsk[3]	I alt	Fordelt etter alder: 14—17 år	18—20 år	21—24 år	25 år og over
11	4	3	16	–	5	7	118	34	12	13	59
16	6	6	28	16	1	13	238	35	32	47	124
11	10	1	13	3	–	4	157	28	22	25	82
3	1	1	8	1	5	–	76	12	10	11	43
6	4	1	12	4	3	3	90	16	6	18	50
6	3	3	4	–	1	2	103	19	17	16	51
13	10	2	4	2	–	–	80	21	10	12	37
4	–	3	13	4	1	2	59	11	8	10	30
2	–	2	7	–	1	–	38	7	5	4	22
6	1	5	15	1	5	4	169	60	30	27	52
19	8	9	24	8	4	2	216	63	41	24	88
6	2	2	5	–	3	–	53	10	6	4	33
2	1	–	4	–	–	1	66	20	10	9	27
7	5	2	10	5	1	2	91	33	15	7	36
4	2	2	20	4	4	5	92	24	9	15	44
13	6	4	22	1	3	9	172	41	24	32	75
8	4	2	10	1	1	2	115	19	26	19	51
4	1	2	8	2	4	–	78	14	15	10	39
141	68	50	223	42	42	56	2 011	467	298	303	943
11	3	6	4	4	–	–	112	36	20	16	40
–	–	–	–	–	–	–	3	–	–	1	2
40	15	18	68	9	12	36	1 093	217	100	98	678
1	1	–	4	1	–	3	33	12	6	3	12
1	–	–	–	–	–	–	20	10	4	2	4
3	–	2	5	1	2	2	76	21	5	7	43
4	–	3	15	–	4	5	122	16	22	20	64
6	1	5	9	1	–	3	99	21	15	13	50
–	–	–	3	–	–	2	23	7	2	2	12
11	–	7	6	1	2	2	100	13	18	18	51
17	2	10	10	1	–	7	180	40	24	19	97
24	5	14	13	1	–	11	237	35	23	36	143
3	1	2	4	1	1	–	65	22	4	9	30
13	4	9	8	3	–	3	191	62	21	24	84
1	–	1	2	–	2	–	4	–	1	1	2
4	1	3	11	2	6	–	107	35	7	10	55
–	–	–	2	–	–	1	33	8	1	7	17
5	3	2	4	–	1	–	43	3	6	7	27
144	36	82	168	25	30	75	2 541	558	279	293	1 411
285	104	132	391	67	72	131	4 552	1 025	577	596	2 354

Tabell IX. Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser[1] 1953—1956 etter kjønn og alder.

	Absolutte tall					Pr. 1 000 innbyggere[2]				
	14—17 år	18—20 år	21—24 år	25 år og over	I alt	14—17 år	18—20 år	21—24 år	25 år og over	I alt
Alle straffbare										
1953	599	514	572	2 183	3 868	3.68	4.23	3.22	1.05	1.52
1954	622	511	574	2 164	3 871	3.72	4.34	3.29	1.03	1.51
1955	794	515	563	2 151	4 023	4.59	4.37	3.32	1.01	1.56
1956	1 025	577	596	2 354	4 552	5.85	4.78	3.62	1.10	1.75
Menn										
1953	564	476	539	2 028	3 607	6.82	7.67	5.95	2.00	2.88
1954	570	471	540	2 030	3 611	6.69	7.86	6.07	1.98	2.87
1955	740	489	535	1 997	3 761	8.41	8.17	6.18	1.93	2.96
1956	959	525	575	2 190	4 249	10.73	8.55	6.82	2.09	3.31
Kvinner										
1953	35	38	33	155	261	0.44	0.64	0.38	0.14	0.20
1954	52	40	34	134	260	0.63	0.69	0.40	0.12	0.20
1955	54	26	28	154	262	0.64	0.45	0.34	0.14	0.20
1956	66	52	21	164	303	0.77	0.88	0.26	0.15	0.23

[1] Se note 1 til tabell I. [2] Se note 2 til tabell III.

Tabell X. Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for ulike hovedgrupper av forbrytelser[1] 1953—1956 etter alder.

	Absolutte tall					Pr. 1 000 innbyggere[2]				
	14—17 år	18—20 år	21—24 år	25 år og over	I alt	14—17 år	18—20 år	21—24 år	25 år og over	I alt
Vinningsforbrytelser										
1953	507	372	382	1 412	2 673	3.11	3.06	2.15	0.68	1.05
1954	514	360	360	1 319	2 553	3.07	3.06	2.06	0.63	1.00
1955	665	352	349	1 355	2 721	3.85	2.99	2.06	0.64	1.05
1956	929	424	405	1 586	3 344	5.30	3.51	2.46	0.74	1.29
Voldsforbrytelser										
1953	15	57	102	338	512	0.09	0.47	0.57	0.16	0.20
1954	31	60	105	360	556	0.19	0.51	0.60	0.17	0.22
1955	23	75	120	330	548	0.13	0.64	0.71	0.16	0.21
1956	33	66	101	332	532	0.19	0.55	0.61	0.16	0.20
Sedelighetsforbrytelser										
1953	25	28	41	147	241	0.15	0.23	0.23	0.07	0.09
1954	27	36	39	190	292	0.16	0.31	0.22	0.09	0.11
1955	45	29	34	169	277	0.26	0.25	0.20	0.08	0.11
1956	27	39	29	190	285	0.15	0.32	0.18	0.09	0.11
Andre forbrytelser										
1953	52	57	47	286	442	0.32	0.47	0.26	0.14	0.17
1954	50	55	70	295	470	0.30	0.47	0.40	0.14	0.18
1955	61	59	60	297	477	0.35	0.50	0.35	0.14	0.18
1956	36	48	61	246	391	0.21	0.40	0.37	0.11	0.15

[1] Se note 1 til tabell I. [2] Se note 2 til tabell III.

Tabell XI. Domfelte og botlagte som også tidligere er straffet for forbrytelser[1] 1953—1956.

	Absolutte tall					I prosent av alle straffbare				
	14—17 år	18—20 år	21—24 år	25 år og over	I alt	14—17 år	18—20 år	21—24 år	25 år og over	I alt
						Pct.	Pct.	Pct.	Pct.	Pct.
Alle forbrytelser										
1953	7	34	152	1 165	1 358	1.2	6.6	26.6	53.4	35.1
1954	3	58	156	1 142	1 359	0.5	11.4	27.2	52.8	35.1
1955	5	67	155	1 081	1 308	0.6	13.0	27.5	50.3	32.5
1956	5	57	152	1 206	1 420	0.5	9.9	25.5	51.2	31.2
Vinningsforbrytelser										
1953	6	28	114	903	1 051	1.2	7.5	29.8	64.0	39.3
1954	2	46	106	856	1 010	0.4	12.8	29.4	64.9	39.6
1955	3	46	114	812	975	0.4	13.1	32.7	59.9	35.8
1956	5	43	121	967	1 136	0.5	10.1	29.9	61.0	34.0
Voldsforbrytelser										
1953	–	5	27	121	153	–	8.8	26.5	35.8	29.9
1954	1	4	20	126	151	3.2	6.7	19.0	35.0	27.2
1955	1	12	18	118	149	4.3	16.0	15.0	35.8	27.2
1956	–	10	22	114	146	–	15.2	21.8	34.3	27.4
Sedelighetsforbrytelser										
1953	–	–	3	44	47	–	–	7.3	29.9	19.5
1954	–	3	7	53	63	–	8.3	17.9	27.9	21.6
1955	–	1	6	51	58	–	3.4	17.6	30.2	20.9
1956	–	3	2	52	57	–	7.7	6.9	27.4	20.0
Andre forbrytelser										
1953	1	1	8	97	107	1.9	1.7	17.0	33.9	24.2
1954	–	5	23	107	135	–	9.1	32.9	36.3	28.7
1955	1	8	17	100	126	1.6	13.5	28.3	33.7	26.4
1956	–	1	7	73	81	–	2.1	11.5	29.7	20.7

[1] Se note 1 til tabell I.

Tabell XII. Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser[1] i 1956 etter straffesakenes avgjørelsesform.

	14—17 år		18—20 år		21—24 år		25 år og over		I alt		
	Menn	Kvinner	Menn	Kvinner	Menn	Kvinner	Menn	Kvinner	Menn	Kvinner	Kvinner og menn
Påtale unnlatt:											
Etter lov om barnevern §§ 57 og 58	796	56	4	3	1	–	–	–	801	59	860
Etter straffeprosesslovens § 85, 2. ledd	96	10	242	41	141	16	181	49	660	116	776
I alt	892	66	246	44	142	16	181	49	1 461	175	1 636
Vedtatt bot	12	–	42	3	57	1	200	14	311	18	329
Dømt:											
Fått betinget dom	37	–	165	5	212	3	802	63	1 216	71	1 287
Fått ubetinget dom	18	–	72	–	164	1	1 007	38	1 261	39	1 300
I alt	55	–	237	5	376	4	1 809	101	2 477	110	2 587
Straffbare i alt	959	66	525	52	575	21	2 190	164	4 249	303	4 552

[1] Se note 1 til tabell I.

Tabell XIII. Personer domfelt eller botlagt for

	Fengselsstraff												
	Til og med 90 dager	Av disse betinget	Over 90 dager under 6 mndr.	Av disse betinget	6 mndr.	Av disse betinget	Over 6 mndr. til og med 1 år	Av disse betinget	Over 1 år til 3 år	Av disse betinget	Over 3 år til 6 år	Over 6 år	I alt
Alle forbrytelser	1149	784	412	177	298	118	350	125	130	26	[2]27	3	2369
Menn	1093	737	401	173	279	108	339	118	129	26	27	3	2271
Tidligere ikke straffet	637	525	132	102	77	59	98	72	42	20	18	2	1006
14—17 år	20	18	6	5	5	5	5	5	–	–	–	–	36
18—20 »	106	88	15	12	8	8	14	13	1	1	1	1	146
21—24 »	150	117	25	24	12	7	16	13	2	1	1	–	206
25 år og over	361	302	86	61	52	39	63	41	39	18	16	1	618
Tidligere straffet	456	212	269	71	202	49	241	46	87	6	9	1	1265
14—17 år	1	–	1	1	–	–	1	–	1	–	–	–	4
18—20 »	19	8	10	6	7	4	10	8	1	–	1	–	48
21—24 »	45	16	33	10	16	3	31	8	7	2	–	–	132
25 år og over	391	188	225	54	179	42	199	30	78	4	8	1	1081
Kvinner	56	47	11	4	19	10	11	7	1	–	–	–	98
18—20 år	3	3	–	–	2	2	–	–	–	–	–	–	5
21—24 »	2	2	–	–	1	1	–	–	–	–	–	–	3
25 år og over	51	42	11	4	16	7	11	7	1	–	–	–	90
I. Vinnings-forbrytelser	847	571	332	141	251	96	278	79	75	6	1	–	1784
Menn	802	533	321	137	234	87	271	75	74	6	1	–	1703
Tidligere ikke straffet	443	370	92	76	62	45	48	36	6	2	–	–	651
14—17 år	13	11	4	3	5	5	4	4	–	–	–	–	26
18—20 »	84	68	12	10	6	6	9	8	1	1	–	–	112
21—24 »	98	80	17	16	11	6	6	4	1	1	–	–	133
25 år og over	248	211	59	47	40	28	29	20	4	–	–	–	380
Tidligere straffet	359	163	229	61	172	42	223	39	68	4	1	–	1052
14—17 år	1	–	1	1	–	–	1	–	1	–	–	–	4
18—20 »	17	7	8	5	4	3	9	7	1	–	–	–	39
21—24 »	34	10	27	8	15	3	29	8	7	2	–	–	112
25 år og over	307	146	193	47	153	36	184	24	59	2	1	–	897
Kvinner	45	38	11	4	17	9	7	4	1	–	–	–	81
18—20 år	3	3	–	–	1	1	–	–	–	–	–	–	4
21—24 »	1	1	–	–	1	1	–	–	–	–	–	–	2
25 år og over	41	34	11	4	15	7	7	4	1	–	–	–	75
II. Volds-forbrytelser	176	119	41	15	21	8	15	7	5	1	2	3	263
Menn	174	119	41	15	20	8	12	5	5	1	2	3	257
Tidligere ikke straffet	122	94	16	9	5	5	9	5	4	1	2	2	160
14—17 år	4	4	2	2	–	–	–	–	–	–	–	–	6
18—20 »	20	18	1	–	1	1	1	1	–	–	–	1	24
21—24 »	36	26	3	3	–	–	2	2	–	–	1	–	42
25 år og over	62	46	10	4	4	4	6	2	4	1	1	1	88

[1] Se note 1 til tabell I. [2] Av disse personene fikk 3 personer (1 i alderen 18—20 år, de 2 andre 25 år og over) betinget dom for sedelighetsforbrytelser.

forbrytelser[1] i 1956 etter arten av sanksjonene.

Doms-ut-settelse	Sikring alene	Ar-beids-skole	Bøtestraff: Ved dom	Bøtestraff: Av disse be-tinget	Bøtestraff: Ved-tatt bot	Bøtestraff: Av disse be-tinget	Bøtestraff: I alt	I alt: Dom-felte	I alt: Av disse be-tinget	I alt: Ved-tatt bot	I alt: Dom-felte og bot-lagte i alt	
50	23	29	115	4	329	–	444	[3]2587	1287	329	2916	Alle forbrytelser
47	22	29	107	4	311	–	418	2477	1216	311	2788	*Menn*
44	12	22	80	2	246	–	326	1165	826	246	1411	Tidligere ikke straffet
3	–	10	1	–	12	–	13	50	36	12	62	14—17 år
15	3	11	9	–	37	–	46	185	138	37	222	18—20 »
11	1	1	18	–	45	–	63	237	173	45	282	21—24 »
15	8	–	52	2	152	–	204	693	479	152	845	25 år og over
3	10	7	27	2	65	–	92	1312	390	65	1377	Tidligere straffet
–	–	1	–	–	–	–	–	5	1	–	5	14—17 år
1	–	2	1	–	5	–	6	52	27	5	57	18—20 »
–	–	4	3	–	12	–	15	139	39	12	151	21—24 »
2	10	–	23	2	48	–	71	1116	323	48	1164	25 år og over
3	1	–	8	–	18	–	26	110	71	18	128	*Kvinner*
–	–	–	–	–	3	–	3	5	5	3	8	18—20 år
–	–	–	1	–	1	–	2	4	3	1	5	21—24 »
3	1	–	7	–	14	–	21	101	63	14	115	25 år og over
												I. Vinnings-forbrytelser
30	8	22	18	1	100	–	118	1863	924	100	1963	
27	8	22	18	1	91	–	109	1779	866	91	1870	*Menn*
24	1	16	9	–	70	–	79	702	553	70	772	Tidligere ikke straffet
3	–	8	–	–	5	–	5	37	26	5	42	14—17 år
8	–	7	3	–	15	–	18	131	101	15	146	18—20 »
8	1	1	1	–	17	–	18	144	115	17	161	21—24 »
5	–	–	5	–	33	–	38	390	311	33	423	25 år og over
3	7	6	9	1	21	–	30	1077	313	21	1098	Tidligere straffet
–	–	1	–	–	–	–	–	5	1	–	5	14—17 år
1	–	1	1	–	1	–	2	42	23	1	43	18—20 »
–	–	4	1	–	3	–	4	117	31	3	120	21—24 »
2	7	–	7	1	17	–	24	913	258	17	930	25 år og over
3	–	–	–	–	9	–	9	84	58	9	93	*Kvinner*
–	–	–	–	–	1	–	1	4	4	1	5	18—20 år
–	–	–	–	–	–	–	–	2	2	–	2	21—24 »
3	–	–	–	–	8	–	8	78	52	8	86	25 år og over
												II. Volds-forbrytelser
3	2	3	72	3	152	–	224	343	156	152	495	
3	2	3	69	3	148	–	217	334	154	148	482	*Menn*
3	2	3	55	2	117	–	172	223	119	117	340	Tidligere ikke straffet
–	–	–	1	–	7	–	8	7	6	7	14	14—17 år
3	–	3	5	–	17	–	22	35	23	17	52	18—20 »
–	–	–	15	–	19	–	34	57	31	19	76	21—24 »
–	2	–	34	2	74	–	108	124	59	74	198	25 år og over

[3] Inkl. 1 mann i alderen 18—20 år som fikk straffeunnlatelse for et grovt tyveri.

Tabell XIII (forts.). Personer domfelt eller botlagt

	Fengselsstraff												
	Til og med 90 dager	Av disse betinget	Over 90 dager under 6 mndr.	Av disse betinget	6 mndr.	Av disse betinget	Over 6 mndr. til og med 1 år	Av disse betinget	Over 1 år til 3 år	Av disse betinget	Over 3 år til 6 år	Over 6 år	I alt
Tidligere straffet	52	25	25	6	15	3	3	–	1	–	–	1	97
18—20 år	2	1	2	1	3	1	–	–	–	–	–	–	7
21—24 »	7	3	4	1	1	–	1	–	–	–	–	–	13
25 år og over	43	21	19	4	11	2	2	–	1	–	–	1	77
Kvinner	2	–	–	–	1	–	3	2	–	–	–	–	6
18—20 år	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
21—24 »	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
25 år og over	2	–	–	–	1	–	3	2	–	–	–	–	6
III. Sedelighetsforbrytelser	14	6	13	7	9	6	35	29	46	18	[1]24	–	141
Menn	14	6	13	7	9	6	35	29	46	18	24	–	141
Tidligere ikke straffet	8	6	8	6	5	5	27	24	31	17	16	–	95
14—17 år	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
18—20 »	–	–	–	–	1	1	3	3	–	–	1	–	5
21—24 »	4	3	1	1	1	1	6	6	1	–	–	–	13
25 år og over	4	3	7	5	3	3	18	15	30	17	15	–	77
Tidligere straffet	6	–	5	1	4	1	8	5	15	1	8	–	46
18—20 år	–	–	–	–	–	–	1	1	–	–	1	–	2
21—24 »	–	–	–	–	–	–	1	–	–	–	–	–	1
25 år og over	6	–	5	1	4	1	6	4	15	1	7	–	43
IV. Andre forbrytelser	112	88	26	14	17	8	22	10	4	1	–	–	181
Menn	103	79	26	14	16	7	21	9	4	1	–	–	170
Tidligere ikke straffet	64	55	16	11	5	4	14	7	1	–	–	–	100
14—17 år	3	3	–	–	–	–	1	1	–	–	–	–	4
18—20 »	2	2	2	2	–	–	1	1	–	–	–	–	5
21—24 »	12	8	4	4	–	–	2	1	–	–	–	–	18
25 år og over	47	42	10	5	5	4	10	4	1	–	–	–	73
Tidligere straffet	39	24	10	3	11	3	7	2	3	1	–	–	70
18—20 år	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
21—24 »	4	3	2	1	–	–	–	–	–	–	–	–	6
25 år og over	35	21	8	2	11	3	7	2	3	1	–	–	64
Kvinner	9	9	–	–	1	1	1	1	–	–	–	–	11
18—20 år	–	–	–	–	1	1	–	–	–	–	–	–	1
21—24 »	1	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	1
25 år og over	8	8	–	–	–	–	1	1	–	–	–	–	9

[1] Se note 2 side 68.

for forbrytelser i 1956 etter arten av sanksjonene.

Doms-ut-settelse	Sikring alene	Ar-beids-skole	Bøtestraff: Ved dom	Bøtestraff: Av disse be-tinget	Bøtestraff: Ved-tatt bot	Bøtestraff: Av disse be-tinget	Bøtestraff: I alt	I alt: Dom-felte	I alt: Av disse be-tinget	I alt: Ved-tatt bot	I alt: Dom-felte og bot-lagte i alt	
–	–	–	14	1	31	–	45	111	35	31	142	Tidligere straffet
–	–	–	–	–	3	–	3	7	3	3	10	18—20 år
–	–	–	2	–	7	–	9	15	4	7	22	21—24 »
–	–	–	12	1	21	–	33	89	28	21	110	25 år og over
–	–	–	3	–	4	–	7	9	2	4	13	*Kvinner*
–	–	–	–	–	1	–	1	–	–	1	1	18—20 år
–	–	–	1	–	–	–	1	1	–	–	1	21—24 »
–	–	–	2	–	3	–	5	8	2	3	11	25 år og over
												III. Sedelighets-forbrytelser
9	8	1	–	–	34	–	34	159	78	34	193	
9	8	1	–	–	34	–	34	159	78	34	193	*Menn*
9	6	1	–	–	25	–	25	111	69	25	136	Tidligere ikke straffet
–	–	1	–	–	–	–	–	1	–	–	1	14—17 år
2	3	–	–	–	2	–	2	10	7	2	12	18—20 »
1	–	–	–	–	2	–	2	14	12	2	16	21—24 »
6	3	–	–	–	21	–	21	86	50	21	107	25 år og over
–	2	–	–	–	9	–	9	48	9	9	57	Tidligere straffet
–	–	–	–	–	1	–	1	2	1	1	3	18—20 år
–	–	–	–	–	1	–	1	1	–	1	2	21—24 »
–	2	–	–	–	7	–	7	45	8	7	52	25 år og over
												IV. Andre forbrytelser
8	5	3	25	–	43	–	68	222	129	43	265	
8	4	3	20	–	38	–	58	205	118	38	243	*Menn*
8	3	2	16	–	34	–	50	129	85	34	163	Tidligere ikke straffet
–	–	1	–	–	–	–	–	5	4	–	5	14—17 år
2	–	1	1	–	3	–	4	9	7	3	12	18—20 »
2	–	–	2	–	7	–	9	22	15	7	29	21—24 »
4	3	–	13	–	24	–	37	93	59	24	117	25 år og over
–	1	1	4	–	4	–	8	76	33	4	80	Tidligere straffet
–	–	1	–	–	–	–	–	1	–	–	1	18—20 år
–	–	–	–	–	1	–	1	6	4	1	7	21—24 »
–	1	–	4	–	3	–	7	69	29	3	72	25 år og over
–	1	–	5	–	5	–	10	17	11	5	22	*Kvinner*
–	–	–	–	–	1	–	1	1	1	1	2	18—20 år
–	–	–	–	–	1	–	1	1	1	1	2	21—24 »
–	1	–	5	–	3	–	8	15	9	3	18	25 år og over

Tabell XIV. Personer domfelt eller botlagt i 1956 etter forbrytelse[1] og straff.

	Fengselsstraff						Domsutsettelse	Sikringalene	Arbeidsskole	Bøtestraff	I alt
	Til og med 90 dager	Over 90 dager under 6 mndr.	6 mndr. til 1 år	Over 1 år	I alt	Av disse betinget					
A. *Menn*	1093	401	618	159	2271	1165	47	22	29	418	[2]2788
I. Vinningsforbrytelser	802	321	505	75	1703	838	27	8	22	109	1870
Underslag (strl. §§ 255–256)	79	21	45	6	151	107	4	–	–	2	157
Tidligere ikke straffet	47	7	23	2	79	66	3	–	–	1	83
Tidligere straffet	32	14	22	4	72	41	1	–	–	1	74
Simpelt tyveri (strl. § 257)	361	156	149	8	674	332	6	2	4	6	692
Tidligere ikke straffet	171	41	11	–	223	200	5	–	3	4	235
14—17 år	–	1	2	–	3	3	1	–	3	–	7
18—20 »	16	3	1	–	20	19	1	–	–	2	23
21—24 »	37	8	3	–	48	44	3	–	–	1	52
25 år og over	118	29	5	–	152	134	–	–	–	1	153
Tidligere straffet	190	115	138	8	451	132	1	2	1	2	457
14—17 år	–	–	–	1	1	–	–	–	1	–	2
18—20 »	6	1	2	–	9	5	1	–	–	–	10
21—24 »	14	11	5	–	30	8	–	–	–	–	30
25 år og over	170	103	131	7	411	119	–	2	–	2	415
Grovt tyveri (strl. § 258)	95	88	214	48	445	163	10	5	14	–	475
Tidligere ikke straffet	56	26	40	2	124	96	10	–	9	–	144
14—17 år	6	2	4	–	12	11	2	–	5	–	19
18—20 »	10	7	13	1	31	26	4	–	4	–	[2]40
21—24 »	12	7	6	–	25	20	2	–	–	–	27
25 år og over	28	10	17	1	56	39	2	–	–	–	58
Tidligere straffet	39	62	174	46	321	67	–	5	5	–	331
14—17 år	1	1	1	–	3	1	–	–	–	–	3
18—20 »	1	4	7	1	13	8	–	–	1	–	14
21—24 »	5	11	27	5	48	12	–	–	4	–	52
25 år og over	32	46	139	40	257	46	–	5	–	–	262
Naskeri (strl. § 262)	4	1	–	–	5	2	–	–	–	77	82
Biltyveri m. v. (strl. § 260)	157	13	26	–	196	103	6	1	3	12	218
Tidligere ikke straffet	115	2	5	–	122	82	6	1	3	9	141
14—17 år	6	–	3	–	9	8	–	–	–	3	12
18—20 »	53	1	–	–	54	41	3	–	2	3	62
21—24 »	32	–	1	–	33	18	3	1	1	1	39
25 år og over	24	1	1	–	26	15	–	–	–	2	28
Tidligere straffet	42	11	21	–	74	21	–	–	–	3	77
18—20 år	7	3	3	–	13	7	–	–	–	–	13
21—24 »	12	5	7	–	24	5	–	–	–	1	25
25 år og over	23	3	11	–	37	9	–	–	–	2	39
Heleri (strl. §§ 317—318)	43	14	11	1	69	40	1	–	–	6	76
Ran (strl. §§ 267—269)	–	2	6	6	14	2	–	–	1	–	15
Bedrageri (strl. §§ 270–274)	45	25	46	6	122	69	–	–	–	4	126
Tidligere ikke straffet	23	11	20	2	56	47	–	–	–	3	59
Tidligere straffet	22	14	26	4	66	22	–	–	–	1	67
Andre vinningsforbrytelser	18	1	8	–	27	20	–	–	–	2	29

[1] Se note 1 til tabell I og note 2 til tabell IV. [2] Se note 3 til tabell XIII.

Tabell XIV (forts.). Personer domfelt eller botlagt i 1956 etter forbrytelse og straff.

	Fengselsstraff						Doms-utset-telse	Sikring alene	Ar-beids-skole	Bøte-straff	I alt
	Til og med 90 dager	Over 90 dager under 6 mndr.	6 mndr. til 1 år	Over 1 år	I alt	Av disse be-tinget					
II. Voldsforbrytelser ..	174	41	32	10	257	148	3	2	3	217	482
Vold mot off. tjenestemann (strl. § 127).....	46	8	6	–	60	19	–	–	–	–	60
Legemsfornærmelse (strl. §§ 228, 228 jfr. 232)..	101	21	12	–	134	97	1	–	1	188	324
Tidligere ikke straffet ...	70	9	3	–	82	73	1	–	1	149	233
14—17 år	2	–	–	–	2	2	–	–	–	4	6
18—20 »	10	–	–	–	10	10	1	–	1	15	27
21—24 »	22	2	–	–	24	22	–	–	–	28	52
25 år og over.....	36	7	3	–	46	39	–	–	–	102	148
Tidligere straffet	31	12	9	–	52	24	–	–	–	39	91
18—20 år	1	2	3	–	6	2	–	–	–	2	8
21—24 »	5	4	1	–	10	4	–	–	–	8	18
25 år og over.....	25	6	5	–	36	18	–	–	–	29	65
Legemsbeskadigelse (strl. §§ 229, 231 og disse jfr. §§ 223, 237—238)....	15	6	8	4	33	20	–	2	1	1	37
Drap (§ 233).....	1	–	–	5	6	1	–	–	–	–	6
Uaktsomt drap (strl. § 239)	1	4	5	–	10	4	–	–	–	–	10
Skadeverk o.l. (strl. §§ 291—292)	9	1	1	–	11	7	2	–	1	28	42
Andre voldsforbrytelser ...	1	1	–	1	3	–	–	–	–	–	3
III. Sedelighets-forbrytelser	14	13	44	70	141	69	9	8	1	34	193
Voldtekt (strl. §§ 191—192)	–	–	–	8	8	–	–	1	–	–	9
Tidligere ikke straffet ...	–	–	–	4	4	–	–	1	–	–	5
Tidligere straffet	–	–	–	4	4	–	–	–	–	–	4
Utukt med mindreårige (strl. §§ 195—197)	–	–	23	21	44	25	–	2	1	–	47
Tidligere ikke straffet ...	–	–	20	15	35	21	–	1	1	–	37
Tidligere straffet	–	–	3	6	9	4	–	1	–	–	10
Utuktig handling osv. med barn under 16 år (§ 212, 1. ledd nr. 3 og 2. ledd) ..	10	8	20	39	77	38	8	4	–	18	107
Tidligere ikke straffet ...	5	4	12	28	49	33	8	3	–	11	71
Tidligere straffet	5	4	8	11	28	5	–	1	–	7	36
Off. krenkelse av ærbarhet (§ 212, 1. ledd nr. 1 og 2)..	3	1	–	–	4	2	–	1	–	16	21
Tidligere ikke straffet ...	2	–	–	–	2	2	–	1	–	14	17
Tidligere straffet	1	1	–	–	2	–	–	–	–	2	4
Blodskam (strl. §§ 207–208)	–	1	–	1	2	–	–	–	–	–	2
Besvangrelse under misligholdt ekteskapsløfte (strl. § 210).....	1	2	–	–	3	3	–	–	–	–	3
Andre sedelighetsforbrytelser	–	1	1	1	3	1	1	–	–	–	4
IV. Andre forbrytelser	103	26	37	4	170	110	8	4	3	58	243
1. *I straffeloven*.....	93	26	37	4	160	101	8	4	3	32	207
Falsk forklaring (strl. §§ 163—167)	15	4	11	–	30	16	4	–	–	5	39
Tidligere ikke straffet ...	12	3	6	–	21	13	4	–	–	4	29
Tidligere straffet	3	1	5	–	9	3	–	–	–	1	10
Falsk anklage (strl. §§ 168—172)	1	–	2	–	3	2	–	–	–	3	6

Tabell XIV (forts.). Personer domfelt eller botlagt i 1956 etter forbrytelse og straff.

	Fengselsstraff						Doms-utset-telse	Sikring alene	Ar-beids-skole	Bøte-straff	I alt
	Til og med 90 dager	Over 90 dager under 6 mndr.	6 mndr. til 1 år	Over 1 år	I alt	Av disse be-tinget					
IV. Andre forbr. (forts.)											
Dokumentfalsk[1] (strl. §§ 182—189, init. 190)	36	13	15	2	66	44	–	–	1	7	74
Tidligere ikke straffet ...	20	7	7	–	34	30	–	–	–	6	40
Tidligere straffet	16	6	8	2	32	14	–	–	1	1	34
Trusler m.v. (strl. §§ 222, 223, 225—227)	4	2	–	–	6	4	–	3	–	–	9
Ærekrenkelser (strl. §§ 216—248, 252)...	3	1	–	–	4	4	–	–	–	8	12
Forbrytelser i gjeldsforhold (strl. §§ 280—287)	12	–	2	–	14	13	1	–	–	3	18
Andre forbrytelser i straffeloven ellers	22	6	7	2	37	18	3	1	2	6	49
2. *Utenfor straffeloven* ...	10	–	–	–	10	9	–	–	–	26	36
B. Kvinner	56	11	30	1	98	68	3	1	–	26	128
I. Vinningsforbrytelser	45	11	24	1	81	55	3	–	–	9	93
Underslag (strl. §§ 255–256)	9	–	5	–	14	11	1	–	–	–	15
Simpelt tyveri (strl. § 257)	31	3	8	1	43	30	2	–	–	–	45
Grovt tyveri (strl. § 258) .	–	2	2	–	4	–	–	–	–	–	4
Naskeri (strl. § 262)	–	–	–	–	–	–	–	–	–	7	7
Heleri (strl. §§ 317—318)	5	2	4	–	11	7	–	–	–	2	13
Bedrageri (strl. §§ 270–274)	–	4	4	–	8	6	–	–	–	–	8
Andre vinningsforbrytelser	–	–	1	–	1	1	–	–	–	–	1
II. Voldsforbrytelser ..	2	–	4	–	6	2	–	–	–	7	13
Legemsfornærmelse (§§ 228, 228 jfr. 232)	1	–	–	–	1	–	–	–	–	6	7
Fosterfordrivelse (§ 245) ..	–	–	2	–	2	1	–	–	–	–	2
Andre voldsforbrytelser ...	1	–	2	–	3	1	–	–	–	1	4
III. Sedelighetsforbr...	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
IV. Andre forbrytelser.	9	–	2	–	11	11	–	1	–	10	22
1. *I straffeloven*	8	–	2	–	10	10	–	1	–	7	18
Falsk forklaring (§§ 163—167)	4	–	–	–	4	4	–	–	–	–	4
Dokumentfalsk[1] (§§ 182—189, init. 190) ..	2	–	2	–	4	4	–	–	–	–	4
Ærekrenkelse (§§ 246—248, 252)	1	–	–	–	1	1	–	–	–	6	7
Andre forbr. i straffel. ellers	1	–	–	–	1	1	–	1	–	1	3
2. *Utenfor straffeloven* ...	1	–	–	–	1	1	–	–	–	3	4

[1] Inklusive fragåelse av underskrift.

Tabell XV. Personer domfelt, botlagt eller gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser[1] i 1956 etter næring og sosialstilling.

	Jordbruk og skogbruk	Fiske og fangst	Bergverk, industri og elektrisitetsforsyning	Bygge- og anleggsvirksomhet	Varehandel og finansinstitusjoner	Sjøtransport	Annen samferdsel	Annen tjenesteytende næring	Ikke erverv-ende og uoppgitt næring	I alt
Menn:										
Selvstendig næringsdrivende	87	36	41	5	66	–	8	21	–	264
Funksjonærer	11	–	12	4	117	30	3	31	42	250
Arbeidere	308	75	870	359	131	368	267	151	500	3029
Pensjon, formue, forsørget ungdom o.l.	–	–	–	–	–	–	–	–	585	585
Uoppgitt	–	–	–	–	1	–	–	1	119	121
I alt	406	111	923	368	315	398	278	204	1246	4249
Kvinner:										
Selvstendig næringsdrivende	–	–	–	–	5	–	–	–	–	5
Funksjonærer	–	–	–	–	6	1	1	–	13	21
Arbeidere	2	–	26	–	3	2	3	89	5	130
Pensjon, formue, forsørget ungdom, husmødre o.l.	–	–	–	–	–	–	–	–	138	138
Uoppgitt	–	–	–	–	–	–	–	–	9	9
I alt	2	–	26	–	14	3	4	89	165	303

[1] Se note 1 til tabell I.

Tabell XVI. Personer domfelt eller botlagt for forbrytelser[1] i 1956 etter alder og ekteskapelig stilling.

	Ugift	Gift	Enkemann, enke	Separert, skilt	Uoppgitt	I alt
Menn:						
14—17 år	66	1	–	–	–	67
18—20 »	249	26	–	4	–	279
21—24 »	334	87	–	12	–	433
25—29 »	274	175	–	37	–	486
30—39 »	312	344	7	92	–	755
40—49 »	135	217	17	84	1	454
50—59 »	76	103	11	31	–	221
60 år og over	27	41	17	7	1	93
I alt	1473	994	52	267	2	2788
Kvinner:						
14—17 år	–	–	–	–	–	–
18—20 »	8	–	–	–	–	8
21—24 »	3	2	–	–	–	5
25—29 »	5	5	–	4	–	14
30—39 »	8	31	–	7	–	46
40—49 »	2	24	2	5	–	33
50—59 »	2	15	2	–	–	19
60 år og over	–	3	–	–	–	3
I alt	28	80	4	16	–	128

[1] Se note 1 til tabell I.

Tabell XVII. Domfelte og botlagte for overtredelser av pris- og rasjoneringslovgivningen i ulike fylker i 1956.

	Prislovgivningen						Rasjoneringslovgivningen					
	Ved dom (bare bot)		Vedtatt bot		I alt		Ved dom (bare bot)		Vedtatt bot		I alt	
	Fysiske personer	Firmaer	Fysiske personer	Firmaer	Fysiske personer	Firmaer	Fysiske personer	Firmaer	Fysiske personer	Firmaer	Fysiske personer	Firmaer
Bygder:[1]												
Østfold	1	–	2	–	3	–	2	–	3	1	5	1
Akershus	1	–	1	–	2	–	–	–	–	–	–	–
Hedmark	4	–	6	–	10	–	25	–	48	–	73	–
Oppland	–	–	5	1	5	1	3	–	13	–	16	–
Buskerud	–	–	–	–	–	–	2	–	7	–	9	–
Vestfold	–	–	4	1	4	1	–	–	6	1	6	1
Telemark	–	–	6	–	6	–	1	–	2	–	3	–
Aust-Agder	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
Vest-Agder	–	–	–	–	–	–	–	–	3	–	3	–
Rogaland	3	–	6	–	9	–	1	–	19	–	20	–
Hordaland	4	–	5	1	9	1	–	–	1	–	1	–
Sogn og Fjordane	–	–	1	–	1	–	–	–	1	–	1	–
Møre og Romsdal	–	–	1	–	1	–	7	–	18	–	25	–
Sør-Trøndelag	3	–	2	–	5	–	1	–	1	–	2	–
Nord-Trøndelag	2	1	3	10	5	11	9	–	2	–	11	–
Nordland	6	–	4	1	10	1	–	–	4	–	4	–
Troms	2	–	–	–	2	–	1	–	–	–	1	–
Finnmark	–	–	2	–	2	–	–	–	–	–	–	–
Bygder i alt	26	1	48	14	74	15	52	–	128	2	180	2
Byer:[1]												
Østfold	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
Akershus	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
Oslo	13	–	37	1	50	1	–	–	8	–	8	–
Hedmark	–	–	–	–	–	–	–	–	5	–	5	–
Oppland	–	–	2	–	2	–	–	–	3	–	3	–
Buskerud	–	–	2	–	2	–	–	–	8	–	8	–
Vestfold	–	–	3	2	3	2	–	–	3	–	3	–
Telemark	1	–	1	–	2	–	–	–	–	–	[2]–	–
Aust-Agder	–	–	–	–	–	–	[2]–	–	–	–	–	–
Vest-Agder	–	–	1	–	1	–	–	–	–	–	–	–
Rogaland	1	–	7	–	8	–	–	–	–	–	–	–
Bergen	1	–	34	–	35	–	–	–	2	–	2	–
Møre og Romsdal	–	–	–	–	–	–	1	–	3	–	4	–
Sør-Trøndelag	1	–	10	–	11	–	–	–	2	–	2	–
Nord-Trøndelag	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
Nordland	4	–	1	–	5	–	–	–	–	–	–	–
Troms	1	–	–	–	1	–	–	–	–	–	–	–
Finnmark	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
Byer i alt	22	–	98	3	120	3	1	–	34	–	[2]35	–
Hele landet	48	1	146	17	194	18	53	–	162	2	[2]215	2

Merknad: Hver person er regnet med så mange ganger som han er straffelt i året, men bare en gang for hver straffellelse, uansett hvor mange overtredelser den gjelder. Hvis en person er straffelt samtidig for overtredelse av pris- og rasjoneringsbestemmelsene er han regnet med under rasjoneringssaker. Også personer straffelt ved rettsavgjørelse etter str.p.l. § 377, siste punktum er tatt med. [1] Ladesteder er regnet med til bygdene. [2] Dessuten 1 dom på fengsel.

Tabell XVIII. Straffesaker pådømt av herreds-, by- og lagmannsrettene i 1956.

	Vanlige straffesaker				Pris- og rasjoneringssaker[3]			
	Herreds- og byrett[1]		Lagmannsrett[2]		Herreds- og byrett		Lagmannsrett	
	Saker om forbrytelser	Saker om forseelser	I alt	Herav i første instans	Prissaker	Rasj.-saker	Prissaker	Rasj.-saker
Bygder:[4]								
Østfold	23	53	16	9	1	2	–	–
Akershus	49	151	6	5	2	1	–	–
Hedmark	53	107	13	6	5	33	–	–
Oppland	20	104	4	1	3	3	–	–
Buskerud	21	53	5	4	1	2	–	–
Vestfold	10	41	3	2	–	–	–	–
Telemark	17	58	6	5	–	1	–	–
Aust-Agder	18	24	4	3	–	–	–	–
Vest-Agder	7	27	2	–	–	–	–	–
Rogaland	38	94	3	2	5	1	–	–
Hordaland	53	67	13	5	4	1	–	–
Sogn og Fjordane	10	24	2	2	–	–	–	–
Møre og Romsdal	13	57	4	4	–	7	–	–
Sør-Trøndelag	16	95	5	3	3	1	–	–
Nord-Trøndelag	19	45	1	1	3	3	–	–
Nordland	40	162	15	7	6	–	–	–
Troms	29	74	10	3	4	1	–	–
Finnmark	28	89	8	2	–	–	–	–
Bygder i alt	464	1325	120	64	37	56	–	–
Byer:[4]								
Østfold	25	36	3	1	–	–	–	–
Akershus	1	3	1	–	–	–	–	–
Oslo	306	450	61	23	21	–	–	–
Hedmark	4	13	1	1	–	–	–	–
Oppland	4	11	–	–	1	–	–	–
Buskerud	9	36	2	2	1	–	–	–
Vestfold	19	36	3	–	–	–	–	–
Telemark	18	34	2	1	1	–	–	–
Aust-Agder	3	7	2	1	–	–	–	–
Vest-Agder	15	23	3	2	–	–	–	–
Rogaland	40	61	5	2	1	–	–	–
Bergen	62	29	11	5	1	–	–	–
Møre og Romsdal	13	27	2	2	–	–	–	1
Sør-Trøndelag	20	71	6	3	5	–	1	–
Nord-Trøndelag	2	–	–	–	–	–	–	–
Nordland	24	23	2	–	4	–	–	–
Troms	10	17	–	–	3	–	–	–
Finnmark	9	12	2	–	–	–	–	–
Byer i alt	584	889	106	43	38	–	1	1
Hele landet	1048	2214	226	107	75	56	1	1

[1] Avsluttede saker i 1956 1 052 om forbrytelser (8 private), 2 296 om forseelser (1 privat). Gjenopptatte saker (str.p.l. kap. 30) i 1956 0 om forbrytelser og 4 om forseelser. [2] Avsluttede saker i 1956 201 om forbrytelser (2 private) og 25 om forseelser. [3] I tillegg til de pådømte saker i 1956 ble 0 prissaker og 1 rasjoneringssak påkjent etter str.p.l. § 377, siste punktum eller innstilt etterat hovedforhandling var påbegynt.
[4] Ladesteder er regnet med til bygdene.

Tabell XIX. Forbrytelser[1] ferdig etterforsket av politiet i 1956[2] etter forbrytelsenes art og politiets avgjørelse eller innstilling.

	Påtalebegjæringen trukket tilbake	Ingen bestemt person mistenkt	Henlagt p.g.a. bevisets stilling	Under 14 år	Tiltale	Forelegg	Påtaleunnlatelse	Ikke tiltale av andre grunner	I alt
Forbrytelser mot off. myndighet ..	–	2	13	–	42	–	5	–	62
Av dette:									
Vold mot off. tjenestemenn ...	–	1	9	–	41	–	3	–	54
Forbrytelser mot alm. orden og fred	24	275	76	35	46	2	19	18	495
Av dette:									
Innbrudd	16	265	62	35	45	2	19	15	459
Almenfarlige forbrytelser	1	13	42	15	9	19	12	23	134
Av dette:									
Uaktsom forvold. av ildebrann.	–	5	22	6	1	18	12	15	79
Falsk forklaring	2	–	21	1	21	–	4	2	51
Falsk anklage	2	1	13	–	5	1	6	2	30
Pengefalsk	–	16	1	–	–	–	–	1	18
Dokumentfalsk	12	15	46	1	80	1	48	6	209
Benyttelse av falsk dokument ..	2	3	16	–	57	1	19	1	99
Forfalskning av dokument ...	8	9	20	–	14	–	13	3	67
Ødeleggelse av dokument	2	3	10	1	9	–	16	2	43
Forbrytelser mot sedeligheten	6	237	245	8	141	66	56	32	791
Av dette:									
Voldtekt	1	16	42	–	4	1	–	5	69
Utuktig omgjengelse med barn under 14 år	1	3	8	4	23	–	3	1	43
Utuktig omgjengelse med mindreårige ellers	–	1	13	–	24	–	26	5	69
Utuktig handling osv. med barn under 16 år	–	52	46	3	56	12	14	8	191
Krenkelse av ærbarhet ved utuktig atferd	1	152	116	1	31	51	12	5	369
Forbrytelser m.h.t. familieforhold .	9	–	13	–	4	–	1	1	28
Forbrytelser mot den pers. frihet ..	93	12	72	1	16	–	5	18	217
Av dette:									
Tvang og trusler	90	12	66	1	15	–	4	18	206
Forbr. mot liv, legeme og helbred ..	660	81	499	27	169	145	19	66	1666
Av dette:									
Legemsfornærmelse.....	596	60	420	21	95	141	12	49	1394
Legemsbeskadigelse	55	14	49	5	48	4	7	11	193
Ærekrenkelser	374	38	208	5	2	4	6	466	1103
Underslag	623	52	324	4	255	1	21	54	1334
Av dette:									
Simpelt underslag	615	50	322	3	240	1	21	54	1306
Utpressing og ran	13	48	31	–	27	–	1	2	122
Av dette:									
Ran	8	46	25	–	23	–	1	2	105
Bedrageri og utroskap	460	63	349	1	511	4	19	94	1501
Av dette:									
Bedrageri	404	58	328	–	405	4	18	65	1282
Grovt bedrageri	1	1	2	–	43	–	–	8	55

[1] Forbrytelser mot den militære straffelov, pris- og rasjoneringslovgivningen er ikke telt med i statistikken.
[2] Tallene er beregnet etter oppgaver fra 31 politidistrikter for hele året og oppgaver for 4. kvartal 1956 fra resten av distriktene.

Tabell XIX (forts.). Forbrytelser ferdig etterforsket av politiet i 1956 etter forbrytelsenes art og politiets avgjørelse eller innstilling.

	Påtalebegjæringen trukket tilbake	Ingen bestemt person mistenkt	Henlagt p.g.a. bevisets stilling	Under 14 år	Tiltale	Forelegg	Påtaleunnlatelse	Ikke tiltale av andre grunner	I alt
Salg av gjenstand kjøpt på avbetaling	45	–	7	–	49	–	–	15	116
Forbrytelser i gjeldsforhold	7	–	29	–	12	1	1	1	51
Skadeverk	300	689	219	184	15	18	28	56	1509
Av dette:									
Simpelt skadeverk	298	684	219	183	14	18	26	55	1497
Heleri og etterfølgende bistand	–	–	12	5	56	1	32	4	110
Av dette:									
Heleri	–	–	11	5	54	1	31	4	106
Tyverier i alt	726	9300	2045	1001	2286	73	910	237	16578
Grove tyverier	61	2527	321	304	858	5	183	40	4299
Fra forretninger, bedrifter, kontorer og lagre	22	944	112	109	343	1	100	12	1643
Fra leiligheter og andre beboelseshus (villaer, hytter)	12	348	74	61	182	–	25	10	712
Fra kjeller, loft og trappeoppg.	2	255	20	32	39	–	14	2	364
Fra brakker og nybygg	5	111	18	22	10	1	2	2	171
Fra befordringsmidler	4	551	29	14	77	1	3	1	680
Fra person på off. sted	–	66	31	1	18	–	1	–	117
Fra pengeskap	–	7	2	1	5	–	–	–	15
Andre grove tyverier	16	245	35	64	184	2	38	13	597
Simple tyverier	479	6022	1575	579	1110	40	412	158	10375
Fra bedrifter, kontorer og lagre	102	644	129	78	182	8	87	20	1250
Fra leiligheter og andre beboelseshus (villaer, hytter)	138	650	297	54	241	5	59	23	1467
Fra kjeller, loft, trappeoppgang og gårdsplass	11	373	69	43	57	4	26	5	588
Tyveri av sykler	37	1169	252	54	43	1	14	28	1598
Fra befordringsmidler	29	596	128	71	105	5	33	10	977
Fra kaféer og restauranter	8	199	58	5	41	1	11	3	326
Fra garderober	8	277	41	30	17	–	26	3	402
Butikktyverier	13	78	13	46	44	–	31	7	232
Andre simple tyverier	133	2036	588	198	380	16	125	59	3535
Naskeri	165	68	23	71	29	17	23	22	418
Bilbrukstyverier	21	683	126	47	289	11	292	17	1486
Biler	10	415	87	13	230	1	136	4	896
Motorsykler	9	253	35	31	49	8	149	13	547
Andre motorkjøretøyer	2	15	4	3	10	2	7	–	43
Andre forbrytelser i straffeloven	–	6	6	–	2	1	–	1	16
Forbrytelser utenfor straffeloven	2	19	51	1	16	10	5	11	115
Av dette:									
Forbrytelser mot dyrevernloven	1	14	48	1	11	7	5	11	98
Forbrytelser i alt	3314	10867	4315	1289	3715	347	1198	1095	26140

Tabell XX. Forbrytelser[1] ferdig etterforsket i ulike politidistrikter i 1956.

	1. kvartal	2. kvartal	3. kvartal	4. kvartal	Hele året
Halden	21	67	31	32	151
Sarpsborg	..	..	..	75	..
Fredrikstad	60	71	68	117	316
Moss	32	39	41	52	164
Follo	29	66	81	75	251
Asker og Bærum	158	106	173	284	721
Romerike	..	..	..	123	..
Oslo	2112	1299	2335	2156	7902
Hamar	58	50	81	73	262
Kongsvinger	..	..	..	65	..
Østerdal	54	53	63	75	245
Gudbrandsdal	58	40	40	86	224
Vestoppland	..	..	..	48	..
Ringerike	..	..	..	95	..
Drammen	163	156	229	204	752
Kongsberg	..	..	..	60	..
Nord-Jarlsberg	127	46	121	121	415
Tønsberg	65	87	112	145	409
Sandefjord	24	76	48	101	249
Larvik	..	..	..	23	..
Kragerø	30	15	10	15	70
Skien	79	60	56	78	273
Telemark	61	75	62	110	308
Notodden	12	23	40	27	102
Rjukan	8	20	13	8	49
Arendal	52	28	55	80	215
Kristiansand	..	..	..	153	..
Vest-Agder	..	..	..	55	..
Sandnes	15	19	41	95	170
Stavanger	164	210	153	175	702
Haugesund	87	117	81	87	372
Rogaland	..	..	..	196	..
Hardanger	3	19	25	32	79
Hordaland	..	..	..	220	..
Bergen	628	700	553	692	2573
Sogn	9	12	11	28	60
Fjordane	..	..	..	16	..
Sunnmøre	152	115	76	111	454
Romsdal	..	..	..	33	..
Nordmøre	..	..	..	70	..
Trondheim og Strinda	104	250	335	367	1056
Uttrøndelag	..	..	..	132	..
Inntrøndelag	..	..	..	69	..
Namdal	33	36	33	44	146
Bodø	..	..	..	43	..
Narvik	..	..	..	107	..
Helgeland	66	86	86	65	303
Lofoten og Vesterålen	42	51	27	75	195
Senja	..	..	..	118	..
Troms	162	140	119	129	550
Vardø	..	..	..	26	..
Vadsø	..	..	..	26	..
Vest-Finnmark	..	..	..	87	..
Sør-Varanger	..	..	..	18	..
Beregnede tall for de 23 distrikter som ikke har sendt inn oppgaver i 1.—3. kvartal	1518	1340	1686	.	6402
I alt	6186	5472	6885	7597	26140

[1] Se note 1 til tabell XIX.

Vedlegg 1.

Statistisk Sentralbyrå.
Dronningensgt. 16, Oslo.

Kriminalskjema nr. 1.

Personer botlagt eller domfelt for forseelser i 1956.

Oppgaven skal omfatte alle personer som i endelig avgjorte saker er ilagt straff (fengsel eller bot), dømt til sikring, gitt domsutsettelse etter § 52 nr. 1, 2. ledd eller straffeunnlatelse etter § 55, 2. ledd for bare forseelser. Oppgaven skal derimot ikke omfatte etterskottsdommer etter § 53 nr. 1 og § 64, forhørsrettsdommer etter § 53 nr. 4 og militære saker. Personer dømt til sikring eller forvaring etter § 39 b nr. 2 eller til forlengelse av sikring, tas heller ikke med. Det skal fylles ut ett skjema for hver kjøpstad. For ladesteder og herreder gis oppgavene på ett skjema for hvert domssogn.

Domssogn/kjøpstad	Lagsogn

Straff m.v. og rettsinstans		Menn	Kvinner
Vedtatt forelegg (str.p.l. § 287) eller bot i retten (str.p.l. § 377, siste punktum)			
Straffelt ved endelig dom	Forhørsrett		
	Herreds- eller byrett		
	Lagmannsrett		
	Høyesterett		
	I alt		
Utsettelse med å idømme straff etter str.l. § 52 nr. 1, 2. ledd	Forhørsrett		
	Herreds- eller byrett		
	Lagmannsrett		
	Høyesterett		
	I alt		
Straff unnlatt idømt etter str.l. § 55, 2. ledd[1]			
Dømt til bare sikring[1]			

[1] Oppgi rettsinstans nederst på skjemaet.

Dato Stempel og underskrift

St.S. 07.054

Vedlegg 2.

Statistisk Sentralbyrå
Dronningensgt. 16, Oslo
Tlf.* 41 38 20

Kriminalskjema nr. 2

Personer straffelt m. v. for forbrytelser.

Dette skjema skal fylles ut for alle personer som i endelig avgjorte saker blir ilagt straff (fengsel eller bot), dømt til sikring eller anbringelse i arbeidsskole for forbrytelser. Også for personer som får domsutsettelse etter § 52 nr. 1, 2. ledd eller mot hvem straff blir unnlatt idømt etter § 55, 2. ledd skal det fylles ut skjema. Det skal derimot ikke fylles ut skjema for etterskottsdommer etter § 53 nr. 1 og § 64 (forutsatt at også den første dommen gjelder en forbrytelse), for forhørsrettsdommer etter § 53 nr. 4, for forbrytelser mot den militære straffelov og for overtredelser av pris- og rasjoneringslovgivningen.

Veiledning	Fylles ut av påtalemyndigheten		Fylles ut av Byrået
	I. Navn		
VI. Oppgi stilling og den næring vedkommende er knyttet til (f. eks. jordbruk, skogbruk, fiske, industri, bygge- og anleggsvirks., varehandel, sjøtransport, annen samferdsel).	II. Fødselsdag og -år	III. Fødested	
	IV. Bosted	V. Kjønn ☐ Mann Kvinne ☐	
	VI. Yrke		
VIII. og IX. Oppgi her for hver enkelt forbrytelse som vedkommende er kjent skyldig i, forbrytelsens art (straffebestemmelse) og dag, måned og år da forbrytelsen ble begått. Dersom dommen eller forelegget omfatter flere forbrytelser mot samme straffebestemmelse, kan disse føres på en linje. Tallet på forbrytelser mot denne straffebestemmelsen må i så fall uttrykkelig angis. For disse forbrytelsene er det tilstrekkelig å føre opp gjerningstiden for den første og siste forbrytelsen.	VII. Sivilstand: 1. Ugift ☐ 1; 2. Gift ☐ 2; 3. Enkemann (enke) ☐ 3; 4. Separert eller skilt ☐ 4		
	VIII. Forbrytelse	IX. Gjerningstid	
	1	1	
	2	2	
	3	3	
	4	4	
	5	5	
	6	6	
	7	7	
X. Dersom vedkommende har begått forbrytelser i flere kommuner, oppgi gjerningsstedet for den forbrytelse som kan medføre høyest straff.	X. Kommune hvor forbrytelsene er begått		
XII. Dersom det er ilagt både fengsel og bot, må begge straffene oppgis.	XI. Straffens art m. v.: 1. Fengsel ☐ 1; 2. Bot ☐ 2; 3. Domsutsettelse (§ 52 nr. 1, 2. ledd) ☐ 3; 4. Unnlatt å idømme straff (§ 55, 2. ledd) ☐ 4; 5. Arbeidsskole ☐ 5; 6. Sikring[1]) ☐ 6		
XIII. Er en del av straffen gjort betinget, mens en annen del er ubetinget, må dette oppgis i merknadsrubrikken nederst på skjemaet.	XII. Straffens størrelse	XIII. Betingelser ☐ Ubetinget Betinget ☐	
XV. Dersom ja, må det opplyses i merknadsrubrikken hvilke forbrytelser (oppført i VIII) som det tidligere er avsagt dom for.	XIV. Rettsinstans: 1. Vedtatt forelegg eller bot i retten (str.p.l. § 377) ☐ 1; 2. Førhørsrettsdom ☐ 2; 3. Herreds- eller byrettsdom ☐ 3; 4. Lagmannsrettsdom ☐ 4; 5. Høyesterettsdom (inkl. dom i kjæremålsutv.) ☐ 5		
	XV. Er straffen fastsatt etter § 53 nr. 2 a eller c (fellesstraff)	☐ Ja ☐ Nei	
XVI og XVII. Tidligere forbrytelser mot den militære straffelov og pris- og rasjoneringslovgivningen regnes ikke med.	XVI. Tidligere kjent skyldig i forbrytelser ved dom eller forelegg (inkl. bot etter str.p.l. § 377, 5. ledd.)	☐ Ja ☐ Nei	
	XVII. Tidligere gitt påtaleunnlatelse for forbrytelser	☐ Ja ☐ Nei	

[1]) Dersom forvaring etter § 39 a nr. 1, oppgi dette i merknadsrubrikken.

Saken avgjort ved dom eller forelegg. Dato. Stempel og underskrift

Merknader

Vedlegg 3.

Forside.

Nr.....

Påtaleunnlatelse etter a) strpls. § 85, 2. og flg. ledd*), b) lov om barnevern av 17/7—1953, § 57 og § 58*).

1. Fullt navn:.....
2. Fødsel, år og dag.....sted: .....
3. Bosted:.....Ekteskapelig stilling.....
4. Livsstilling eller yrke (for hjemmeværende hustru eller barn også forsørgerens) .....
   (Oppgis så nøyaktig som mulig.)
5. Ved beslutning av statsadvokaten i ..... av .....
   er påtale unnlatt

a) *etter strpl.* § 85 2. og flg. ledd;
uten betingelser*)
på betingelser som nevnt i strpl. § 85, 3. ledd, 4. ledd:*)
Tilsyn? (strl. § 52 nr. 7).....(Ja/Nei).
Erstatning/oppreisning*) (strl. § 52 nr. 5) med samlet beløp kr. ..
Andre vilkår etter strl. § 52 nr. 6, 1. ledd a, b, c, d, e*).....

b) *etter lov om barnevern* § 57, § 58*)

---

*) Det som passer, strekes under.
Kortet fylles ut med skrivemaskin eller blokkskrift.

Bakside.

6. Siktet for overtredelse av: .....
.....
.....
7. Når er overtredelsen forøvet? .....
8. Hvor er overtredelsen forøvet? .....
9. Eventuelle merknader.....
.....
.....

Kortet utfylt den .....

.....
(Sign.)

Vedlegg 4.

Statistisk Sentralbyrå.
Dronningensgt. 16.
Oslo.

Konfidensielt.

POLITISTATISTIKK

Fra _____ *politikammer. Anmeldelsesnr.* _____ *Anmeldelsesdato* _____

Dette skjema skal fylles ut på grunnlag av de opplysninger politiet har når etterforskingen av en forbrytelse er avsluttet. På ett skjema skal det bare gis opplysninger om en forbrytelse. Dersom flere personer siktes for deltakelse i samme forbrytelse, må det fylles ut ett skjema for hver siktet person.

Veiledning for utfyllingen.	Fylles ut av politiet			Fylles ut av Byrået
I. Angi arten av forbrytelsen så spesifisert som mulig. Se fortegnelsen over forbrytelser.	I. **Forbrytelse**			
II. Oppgi byen eller herredet.	II. **Gjerningssted**			
V. Kryss av i ruten for det riktige svar. Er det mer enn en delaktig i samme forbrytelse, skal 1, 2, 3 eller 4 krysses av bare på skjemaet til en av de siktede. På skjemaet for de andre delaktige skal det krysses av for 0.	III. **Gjerningstid**			
	IV. **Antall delaktige (siktede) i forbrytelsen**			
	V. **Opplysninger om stjålet eller ranet gods.**	0. Besvart på annet skjema	0	
		1. Alt godset er kommet til rette	1	
		2. Noe av godset er kommet til rette	2	
		3. Intet av godset er kommet til rette	3	
		4. Intet stjålet	4	
VI. En siktet som er innsatt i drukkenskapsarrest, ansees ikke som innsatt i varetektsfengsel (venteselle, politiarrest) med mindre han overføres til varetektsfengsel etter å være blitt edru. Dersom samme person er siktet for flere forbrytelser, må opplysningene om samme fengsling bare gis på ett skjema. For å markere at spørsmålet om fengsling er besvart på et annet skjema, må det krysses av for 0 på eventuelle andre skjemaer for samme person.	VI. **Fengsling.**	0. Besvart på annet skjema	0	
		1. Ikke innsatt i varetektsf. eller begjært fengslet	1	
		2. Innsatt i varetektsf., men ikke begjært fengslet	2	
		3. Fengslingsbegjæring avslått	3	
		4. Fengslingskjennelse avsagt	4	
VII. Skal fylles ut etter resultatet av etterforskingen og på grunnlag av politiets avgjørelse i saken, ikke etter hva statsadvokaten beslutter eller hva domsresultatet blir. Dersom det riktige svar kan angis med kryss i mer enn en rute, skal det alltid krysses av i den øverste av disse. x omfatter bl. a. påtaleunnlatelse etter str.p.l. § 85, 1. ledd punkt 2 og henlegges når almene hensyn ikke tilsier offentlig påtale.	VII. **Politiets avgjørelse eller innstilling i saken.**	0. Påtalebegjæringen trukket tilbake	0	
		1. Ingen bestemt person mistenkt	1	
		2. Henlagt p.g.a. bevisets stilling	2	
		3. Henlagt p.g.a. død eller preskr. (str.l. § 66)	3	
		4. Henlagt p.g.a. sinnss. eller bev.l.het (str.l. § 44)	4	
		5. Gjerningsmannen under 14 år	5	
		6. Tiltale eller begjæring om forhørsrettsdom	6	
		7. Forelegg	7	
		8. Påtaleunnlatelse str.p.l. § 85, 2. og flg. ledd	8	
		9. Påtaleunnlatelse barnevernlovens §§ 57 og 58	9	
		x. Ikke tiltale av andre grunner	x	
VIII—XIII. Disse rubrikkene må fylles ut så nøyaktig som mulig. I saker hvor det innstilles på henleggelse av grunner angitt med 0 og 2 i rubrikk VII, kan imidlertid politiet uten videre la være å fylle ut disse personaloppgavene. Det samme gjelder selvsagt i saker hvor det ikke har lykkes politiet å finne noen bestemt mistenkt person (1 i rubr. VII).	VIII. **Navn**			
	IX. **Fødselsdag og år**			
	X. **Fødested**			
	XI. **Bosted**			
	XII. **Kjønn**	1. Mann	1	
		2. Kvinne	2	
XIII. Gjelder alkoholpåvirkning i gjerningsøyeblikket og ikke ved eventuell pågripelse som finner sted på et annet tidspunkt.	XIII. **Alkoholpåvirkning.**	1. Edru	1	
		2. Alkoholpåvirket	2	
		3. Ikke konstatert	3	

Merknader:

Etterforskingen avsluttet den ...../..... 195....

.....
Underskrift.

Vedlegg 5.

Veiledning for utfylling av skjema for politistatistikk.

Omfanget av statistikken.

Statistikken skal omfatte alle forbrytelser som politiet får kjennskap til, bortsett fra overtredelser av pris- og rasjoneringslovgivningen og den militære straffelov. Det skal fylles ut ett skjema for hver forbrytelse. Dersom flere personer har begått en forbrytelse i fellesskap, skal det for denne forbrytelsen fylles ut et skjema for hver siktet person. Skjema skal fylles ut når politiet er ferdig med etterforskingen i en sak. Etterforskingen betraktes i denne forbindelse som avsluttet også når saker henlegges til observasjon. Dersom en sak oversendes til et annet politikammer, skal det kammeret som overtar behandlingen og treffer avgjørelsen fylle ut skjemaene for denne saken. Hvis en anmeldelse henlegges fordi straffbart forhold ikke foreligger, skal saken ikke statistikkføres.

Én forbrytelse kontra flere forbrytelser.

Da politistatistikken skal gi en oversikt over de begåtte forbrytelser, er det selve den straffbare handlingen som skal telles. Om handlingen er gått ut over én eller flere fornærmede, eller om den rammes av flere straffebud, telles den likevel bare som én forbrytelse. I praksis vil vi imidlertid kunne støte på tilfelle da det er vanskelig å avgjøre om en sak skal registreres som én eller flere forbrytelser. Byrået skal derfor stille opp noen alminnelige regler for hva en i statistikken skal regne som *én* straffbar handling. Ved utformingen av disse reglene er det forsøkt å ta hensyn til politiets praksis på dette område.

I de aller fleste tilfelle vil hver straffbar handling som politiet får kjennskap til, bli gjenstand for en anmeldelse. Begrepene én straffbar handling og én anmeldelse vil som hovedregel falle sammen. Det blir unntakene fra denne regel som vil by på problemer.

Flere forbrytelser begått ved en handling. Hvis det ved en handling begås flere forbrytelser mot en fornærmet, skal bare den alvorligste forbrytelse statistikkføres.

Fortsatte forbrytelser. Når politiet mottar anmeldelse om en rekke ensartede forbrytelser begått av samme person ved forskjellige anledninger mot

en bestemt fornærmet, skrives det bare én anmeldelse selv om både tid og sted er forskjellig. Dette er alminnelig ved tyveri fra arbeidsgiver, utuktshandlinger, legemsfornærmelser, trusler og ærekrenkelser. Anmelder derimot fornærmede hver enkelt av handlingene, vil det bli skrevet en anmeldelse for hvert forhold. Noen ensartet og fast regel kan en ikke gi. Dersom politiet finner at det er en slik forbindelse mellom handlingene at disse naturlig må betraktes som en fortsatt forbrytelse, bør politiet fylle ut ett skjema, selv om det skulle foreligge flere anmeldelser. Kan lovovertredelsene ikke karakteriseres som en fortsatt forbrytelse, skal politiet fylle ut skjemaer for hver av disse selv om det bare foreligger én anmeldelse.

Straffbare handlinger begått overfor grupper av fornærmede. Har gjerningsmannen ved en bestemt handling fornærmet flere samtidig, ville det være mest naturlig å skrive én anmeldelse. I statistikken vil det være riktig å regne disse tilfelle for ett straffbart forhold, også når det foreligger flere anmeldelser. Som eksempel kan en nevne legemskrenkelse og/eller skadeverk mot flere personer eller gjenstander som er forårsaket ved én handling.

Nye straffbare handlinger oppklart under etterforskingen. Det hender ofte at politiet under etterforskingen i en bestemt sak, enten gjennom tilståelse av siktede eller på annen måte, oppklarer en serie av straffbare handlinger. Ofte vil disse ha vært anmeldt tidligere uten at det lykkes politiet å bringe på det rene hvem gjerningsmannen var. Anmeldelsene skal da, om etterforskingen var avsluttet, være statistikkført tidligere. For at statistikken skal gi riktige oppgaver over oppklarte saker, skal disse forbrytelsene også statistikkføres når de blir oppklart. I slike tilfelle må politiet nederst på skjemaet opplyse om at saken har vært behandlet tidligere og blitt lagt til observasjon eller henlagt som uoppklart. Politikammer, anmeldelsesnummer og tiden for henleggelsen bes oppgitt samtidig. Dette er nødvendig for å unngå dobbelttellinger. Politiet kan også, særlig gjennom tilståelsen, avdekke straffbare forhold som tidligere ikke har vært gjenstand for noen anmeldelse. Hvert enkelt av disse forhold må det fylles ut skjemaer for.

Straffbare handlinger som utføres for å bane vei for en hovedforbrytelse eller som nærmest må karakteriseres som en betingelse for hovedforbrytelsen, skal som regel ikke statistikkføres. Dette gjelder f.eks. dokumentfalsk i forbindelse med bedrageri eller underslag og innbrudd for å begå biltyveri. Statistisk sett er det bare hovedforbrytelsen som har interesse.

Ved forbrytelser som begås for å dekke en annen forbrytelse, f.eks. et drap for å dekke over en annen forbrytelse eller brannstiftelse for å skjule et underslag, er det nødvendig å statistikkføre hver enkelt forbrytelse.

Heleri og etterfølgende bistand i forbindelse med en forbrytelse som tidligere har vært meldt til politiet, fører som regel ikke til at politiet skriver egen anmeldelse. Statistisk er det derimot av stor interesse å få heleriene og etterfølgende bistand med i bildet. Politiet må derfor fylle ut skjemaer for disse sakene.

Rubrikk I. Forbrytelse.

Til bruk for politistatistikken er det utarbeidd en spesiell fortegnelse over de ulike forbrytelser. Spesifikasjonene følger i alt vesentlig paragrafene i straffeloven, men for enkelte forbrytelser er fortegnelsen mer detaljert. Dette gjelder i første rekke tyvsforbrytelsene. Arten av forbrytelsen må derfor angis så spesifisert som mulig. Det vil være en fordel for Byrået om politiet angir forbrytelsenes art ved bruk av de kodenummer som er ført opp i fortegnelsen over forbrytelser. Kodenummeret må eventuelt føres i kolonnen helt til høyre på skjemaet.

Rubrikk IV. Antall delaktige (siktede) i forbrytelsen.

Her skal politiet føre opp tallet på delaktige i forbrytelsen. Som delaktige regnes bare de personer som siktes for forbrytelsen etter avsluttet etterforsking.

Rubrikk V. Opplysninger om stjålet eller ranet gods.

I denne rubrikken skal politiet opplyse om eventuelt stjålet eller ranet gods er kommet til rette, delvis til rette eller ikke til rette. For forsøk på tyveri eller ran skal det krysses av for «4. Intet stjålet». Det samme gjelder for alle andre forbrytelser enn tyveri og ran.

Denne rubrikk utfylles også for bilbrukstyverier og andre brukstyverier (str.l. § 260). Ved brukstyverier skal det krysses av for «1. Alt godset er kommet til rette», dersom kjøretøyet er uskadd. Er motorkjøretøyet ramponert eller skadd skal det krysses av for «2. Noe av godset er kommet til rette». Helt ubetydelige skader sees det imidlertid bort fra.

Dersom flere personer har deltatt i samme forbrytelse, skal det fylles ut et skjema for hver siktet. Spørsmålene om eventuelt stjålet eller ranet gods er kommet til rette, refererer seg imidlertid til selve forbrytelsen. Dersom f.eks. to personer har begått et tyveri i fellesskap, er vi ikke interessert i å få opplysninger om godset er kommet til rette eller ikke på begge skjemaene. Dette kunne lett føre til dobbelt-tellinger, og det er for å unngå det at vi har tatt med «0. Besvart på annet skjema». For utfyllingen av rubrikk V gjelder denne regel: For alle forbrytelser som det er flere delaktige i, skal bare ett av skjemaene være merket i ruten 1, 2, 3 eller 4. De andre skjemaer skal være merket i ruten 0. For bearbeidingen er det meget viktig at denne regel blir fulgt.

Rubrikk VI. Fengsling.

Spørsmålet om fengsling skal, i likhet med rubrikkene I—V og VII, være besvart på alle skjemaer. I saker hvor det er flere delaktige skal det følgelig være krysset av i en av rutene 1—4 på skjemaene for alle delaktige. Dersom samme person er siktet for flere forbrytelser som det er fylt ut særskilte

skjema for, må politiet passe på at opplysningen om en bestemt fengsling bare blir gitt på ett av skjemaene. På de andre skjemaer for samme person skal det krysses av i ruten «0. Besvart på annet skjema».

Rubrikk VII. Politiets avgjørelse eller innstilling i saken.

Dersom avgjørelsen eller innstillingen i en bestemt sak kan angis med mer enn én av de oppførte spesifikasjoner, skal det som hovedregel settes et kryss i ruten for den øverste av disse. Politiet har f.eks. skjellig grunn til mistanke mot en person under 14 år for å ha begått en anmeldt forbrytelse, men det lykkes ikke å skaffe tilstrekkelige beviser (like gode som de politiet vanligvis krever for å innstille på at sak skal fremmes mot en voksen gjerningsmann) mot vedkommende. Denne forbrytelsen skal statistikkføres som henlagt etter bevisets stilling og ikke fordi gjerningsmannen var under 14 år.

Rubrikkene VIII—XIII. Oppgaver over navn, fødselsdata m.v.

Rubrikkene VIII—XIII på skjemaet skal inneholde personalopplysninger som er nødvendige for utarbeiding av tabeller over siktede. Byrået vil derfor be om at disse blir fylt ut så nøyaktig som mulig. I saker hvor det innstilles på tiltale, forelegg eller påtaleunnlatelse (6, 7, 8 eller 9), må vi be politiet påse at rubrikkene VIII—XIII alltid er fullstendig utfylt. Det samme gjelder saker som henlegges på grunn av død, preskripsjon, sinnssykdom eller bevisstløshet, saker som henlegges fordi gjerningsmannen er under den kriminelle lavalder og saker hvor tiltale ikke begjæres av «andre grunner» (3, 4, 5 eller X i rubrikk VII). Dersom politiet i enkelte av disse sakene finner det uheldig, selv i statistisk øyemed, å oppgi fullt navn på mistenkte eller siktede personer, er det tilstrekkelig å oppgi første bokstav i for- og etternavn i rubrikk VIII. For saker som det i rubrikk VII er krysset av for 0 eller 2, kan imidlertid politiet uten videre la være å fylle ut personalopplysninger. Det samme gjelder selvsagt i saker hvor det ikke har lykkes politiet å finne noen bestemt mistenkt person (1 i rubrikk VII).

I saker hvor enten en person har begått mange forbrytelser eller saker hvor flere har deltatt i en og samme forbrytelse, vil det etter den veiledning som er gitt ovenfor bli nødvendig å fylle ut flere skjemaer. Enkelte opplysninger vil være de samme på disse skjemaene. For å lette politiets arbeid med utfyllingen, kan i slike tilfelle de faste opplysningene fylles ut bare på ett skjema. For at det under Byrået gjennomgåelser av skjemaene ikke skal oppstå misforståelser på dette punkt, må politiet da eventuelt sørge for at skjemaene for samme sak er heftet sammen.

Skulle det oppstå tvil om enkelte spørsmål ved utfyllingen av skjemaet, vil Byrået være takknemlig om politiet skriver en kort merknad om dette nederst på skjemaet.

Vedlegg 6.

Fortegnelse over forbrytelser.

Kode-nr.[1]	Forbrytelse	Henvisn. til paragrafer i straffeloven
080	*Forbrytelser mot statens selvstendighet og sikkerhet*	83—97
	Forbrytelser mot Norges statsforfatning og statsoverhode	98—104
091	Forbrytelse mot statsmaktene	98—99
092	Majestetsforbrytelse	100—102
093	Ulovlig militærorganisasjon	104a
100	*Forbrytelser med hensyn til utøvelsen av statsborgerlige rettigheter*	105—109
	Forbrytelser i den offentlige tjeneste	110—126
111	Vinningsforbrytelse i off. tjeneste (bestikkelse m.v.)	111—114
112	Brevbrudd i offentlig tjeneste	122
119	Andre forbrytelser i offentlig tjeneste	
	Forbrytelser mot den offentlige myndighet	127—134
121	Vold mot offentlig tjenestemann	127
122	Ulovlig påvirkning av offentlig tjenestemann	128
123	Bakvaskelse av offentlig myndighet	130
124	Motarb. av etterforskning, medvirkning til rømning	131, 132
129	Andre forbrytelser mot offentlig myndighet	129, 133, 134
	Forbrytelser mot den alminnelige orden og fred	135—147
131	Opprør og truende oppløp, m.v.	135—138
132	Oppfordring til straffbare handlinger m.v.	139, 140
133	Likplyndring	143
134	Brevbrudd	145
135	Innbrudd	147
139	Andre forbrytelser mot den almin. orden og fred	
	Almenfarlige forbrytelser	148—161
141	Forsettlig forvoldelse av ildebrann m.v.	148
142	Uaktsom forvoldelse av ildebrann m.v.	149—151
143	Påførelse av smittsom kjønnssykdom	155
149	Andre almenfarlige forbrytelser	152—154, 156—161

[1] Arten av forbrytelsen (rubr. I på skjemaet) kan angis ved å føre opp kodenummeret. Byrået ber om at dette eventuelt blir ført i kolonnen helt til høyre på skjemaet.

Kode-nr.[1]	Forbrytelse	Henvisn. til paragrafer i straffeloven
	Falsk forklaring	163—167
151	Falsk edelig forklaring	163—165, 167, 3. ledd
159	Annen falsk forklaring	166
	Falsk anklage	
161	Forsettlig falsk anmeldelse	168, 169
169	Annen falsk anmeldelse	170—172
170	*Pengefalsk*	174—178
	Dokumentfalsk	179—190
181	Benyttelse av falsk dokument	182—184
182	Forfalskning av dokument	185—186
183	Ødeleggelse av dokument m.v.	187—190
	Forbrytelser mot sedeligheten	191—214
191	Voldtekt	191, 192
192	Utuktig omgjengelse med barn under 14 år	195
193	Utuktig omgjengelse med mindreårige ellers	196, 197
194	Utuktig handling osv. med barn under 16 år	212, 1. ledd nr. 3 og 2. ledd
195	Utbredelse av utuktige skrifter m.v.	211
196	Krenkelse av ærbarhet ved utuktig atferd	212, 1. ledd nr. 1 og 2
197	Blodskam	207, 208
198	Brudd på ekteskapsløfte	210
199	Andre forbrytelser mot sedeligheten	
	Forbrytelser m.h.t. familieforhold	215—221
201	Misligholdt forsørgelsesplikt m.m.	219
202	Inngåelse av ugyldig eller omstøtelig ekteskap	220, 221
209	Andre forbrytelser m.h.t. familieforhold	215—218
	Forbrytelser mot den personlige frihet	222—227
211	Tvang og trusler	222, 227
219	Andre forbrytelser mot den personlige frihet	223—226
	Forbrytelser mot liv, legeme og helbred	228—245
221	Legemsfornærmelse	228
222	Legemsbeskadigelse	229
223	Grov legemsbeskadigelse	231

[1] Se note side 89.

Kode-nr.[1]	Forbrytelse	Henvisn. til paragrafer i straffeloven
224	Uaktsom legemsbeskadigelse	237—238
225	Drap	233
226	Uaktsomt drap	239
227	Barnedrap m.v.	234, 244
228	Fosterfordrivelse	245
229	Andre forbrytelser mot liv, legeme og helbred	
230	*Ærekrenkelser*	246—252
	Underslag	255—256
241	Underslag	255
242	Grovt underslag av offentlig tjenestemann	256
249	Andre grove underslag	256
	Utpressing og ran	266—269
251	Utpressing	266
252	Ran	267
253	Grove ran	268, 2. ledd og 269
	Bedrageri og utroskap	270—278
261	Bedrageri	270
262	Grovt bedrageri	271
263	Forsikringsbedrageri	272
264	Andre bedragerier	273, 274
265	Utroskap	275
266	Grov utroskap	276
267	Salg av gjenstand kjøpt på avbetaling m.v.	277, 278
	Forbrytelser i gjeldsforhold	281—289
271	Skyldnerens forverrelse av sin formuesstilling til skade for fordringshaverne	284, 285
272	Forsømmelig og uriktig bokførsel	286
279	Andre forbrytelser i gjeldsforhold	281—283, 287
	Skadeverk	291—294
281	Skadeverk	291
282	Grovt skadeverk	292
283	Misbruk av forretningshemmeligheter m.v.	294
290	*Åger og lykkespill*	295—300

[1] Se note side 89.

Kode-nr.[1]	Forbrytelse	Henvisn. til paragrafer i straffeloven
	Forbrytelser i sjøfartsforhold	302—316
301	Rømning fra skip	302, 303
309	Andre forbrytelser i sjøfartsforhold	304—316
	Heleri og etterfølgende bistand	317—321
311	Heleri	317—318
312	Etterfølgende bistand	320
320	*Forbrytelser i trykt skrift*	322—323
	Grove tyverier	258
401	fra forretninger, bedrifter, kontorer og lagre	
402	fra leiligheter og andre beboelseshus (villaer, hytter)	
403	fra kjeller, loft og trappeoppgang	
404	fra brakker og nybygg	
405	fra befordringsmidler	
406	fra person på offentlig sted	
407	fra pengeskap	
409	Andre grove tyverier	
	Simple tyverier	257
411	fra bedrifter, kontorer og lagre	
412	fra leiligheter og andre beboelseshus (villaer, hytter)	
413	fra kjeller, loft, trappeoppgang og gårdsplass	
414	Tyveri av sykler	
415	fra befordringsmidler	
416	fra kaféer og restauranter	
417	fra garderober	
418	Butikktyverier	
419	Andre simple tyverier	
420	*Naskeri*	262
	Bilbrukstyveri	260
431	Motorvogner	
432	Motorsykler	
439	Andre motorkjøretøyer (inkl. båter og fly)	
	Forbrytelser utenfor straffeloven	
801	Forbrytelse mot dyrevernloven	
809	Andre forbrytelser utenfor straffeloven[2]	

[1] Se note side 89.

[2] Unntatt forbrytelser mot pris- og rasjoneringslovgivningen. Disse saker skal ikke statistikkføres.

Norges offisielle statistikk, rekke XI

Norway's Official Statistics, series XI

Rekke XI **Trykt 1958 (forts.)**

Nr. 296 Undervisningsstatistikk 1954—55 *Statistics on education*
— 297 Norges postverk 1957 *Statistique postale*
— 298 Telegrafverket 1956—57 *Télégraphes et téléphones de l'Etat*
— 299 Stortingsvalget 1957 *Storting elections*
— 300 Skattestatistikk 1956—57 *Tax statistics*
— 301 Syketrygden 1955 *Health insurance*
— 302 Forsikringsselskaper 1956 *Sociétés d'assurances*
— 303 Folketellingen 1. desember 1950 IX Husholdningenes sammensetning *Population census December 1, 1950 Composition of households*
— 304 Folkemengden i herreder og byer 1. januar 1957 *Population in rural districts and towns*
— 305 Kriminalstatistikk 1956 *Criminal statistics*

Statistisk Sentralbyrå utgir dessuten skriftserien Samfunnsøkonomiske studier (SØS). I denne serie offentliggjøres undersøkelser, som ikke er av rent statistisk karakter, bl.a. historiske og analytiske studier utført ved Byråets forskningsavdeling *The Central Bureau of Statistics also publishes the series «Samfunnsøkonomiske studier» (SØS). This series contains reports on investigations of not merely statistical character, such as historical and analytical studies carried out at the Research Department of the Central Bureau of Statistics*

Statistisk Sentralbyrå utgir følgende månedshefter: *The Central Bureau of Statistics publishes the following monthly bulletins:*

Statistiske meldinger *Monthly bulletin of statistics*

Månedsoppgaver over vareomsetningen med utlandet *Monthly bulletin of external trade*

Abonnement på begge disse månedshefter tegnes i Statistisk Sentralbyrå. Pris pr. år kr. 15,00, pr. nr. kr. 1,50. *For subscription of the bulletins please write to the Central Bureau of Statistics, Oslo.*

Publikasjonen utgis i kommisjon hos
H. Aschehoug & Co., Oslo, og er til salgs hos alle bokhandlere.
Pris kr. 4,50.

Trykt hos E. Sem A.s, Halden.